சூளாமணி - பாகம் 2

(கல்யாணச் சருக்கம் & அரசியற் சருக்கம்)

ஆசிரியர் : தோலாமொழித் தேவர்

cULAmaNi - part 2

(carukkam 10-12, verses 827-1554)

author: tOlAmozittEvar

In tamil script, unicode/utf-8 format

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to the Tamil Virtual Academy for providing a soft copy of this work.

Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2018.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

http://www.projectmadurai.org/

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

சூளாமணி - பாகம் 2

(கல்யாணச் சருக்கம் & அரசியற் சருக்கம்)

ஆசிரியர் : தோலாமொழித் தேவர்

உள்ளடக்கம்

0. பாயிரம் (1- 6)
1. நாட்டுச் சருக்கம் (7- 35)
2. நகரச் சருக்கம் (36- 69)
3. குமாரகாலச் சருக்கம் (70-118)
4. இரதநூபுரச் சருக்கம் (119-238)
5. மந்திரசாலைச் சருக்கம் (239- 430)
6. தூதுவிடு சருக்கம் (431- 572)
7. சீயவதைச் சருக்கம் (573- 826)
8. கல்யாணச் சருக்கம் (827 - 1130)
9. அரசியற் சருக்கம் (1131- 1554)
10. சுயம்வரச் சருக்கம் (1555 - 1839)
11. துறவுச் சருக்கம் (1840- 2068)
12. முத்திச் சருக்கம் (2069 - 2130)

(சருக்கங்கள் 1-7 அடங்கிய பாகம்-1 மின்பதிப்பு #0035-ஆக முன்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது).

----

8. கல்யாணச் சருக்கம் (827- 1130)

கவிக்கூற்று

செங்கண்மால் சிங்கம் வென்று செழுமலர்த் திலகக் கண்ணித்
திங்கள்வாள் வண்ண னோடுந் திருநகர் பெர்ந்த பின்னை
அங்கண்மாற் குரிய நங்கை யரும்பெற லவட்குத் தாதை
வெங்கண்மாற் களிறன் னான்றன் றிறமினி விளம்ப லுற்றேன். 827

உற்றவான் குழவித் திங்க ளொளிமுழை யகட்டுப் போந்து
முற்றுவான் முளைத்த போலு மெயிறுடை மூரிச் சிங்கம்
மற்றம்மா லழித்த தல்லாம் வானமா றாகச் சென்ற
ஒற்றனா லுணர்ந்து வேந்த னுவகையங் கடலு ளாழ்ந்தான். 828

சடிவேந்தன் மணவினைக்கு ஏற்பாடு செய்தல்

கரியவாய் விலங்கி நீண்டு களிக்கய லிரண்டு தம்முட்
பொரியபோ கின்ற போலும் பொங்கரித் தடங்கட் பேதைக்

குரியமா லவற்குச் சென்று கொடுப்பனென் றுலகங் காக்கும்
பெரியவன் றமரோ டெண்ணிக் கடிவினை பெருக்க லுற்றான். 829

சடிவேந்தன் மணவினையின் மேல் போதனபுரம் செல்லும் சமயம் தன் நகருக்குக் காவலாக வைத்த எண்மரின் விவரம்

கிளரொளி மாடக் கோயிற் கின்னரர் கெழுவ லோவா
வளரொளி வயங்கு தோன்றல் வருத்தமா னத்து மன்னன்
உளரொளி யுமிழும் பூணான் பிரீதிதிமா வர்த்த தனனென் றோதும்
தளரொளி தயங்கு மேனித் தாமரைச் செங்க ணானே. 830

மண்ணலங் கனியுஞ் சாதி மணிமுழா வதிரு மாடக்
கண்ணலங் கனியுந் தோன்றல் கந்தருவ நகரங் காப்பான்
விண்ணலங் கனியுஞ் சீர்த்தி விருகவெல் கடிகொள் பேரான்
பெண்ணலங் கனியு நீர்மை பெருகிய வுருவத் தோளான். 831

பூமரு பொலங்கொள் சோலைப் பொன்னணி புரிசை வேலிக்
காமரு கபாட வாயிற் கந்தமா தனத்தைக் காப்பான்
தேமரு திலதக் கண்ணித் திவாகர தேவ னென்பான்
தாமரை தயங்கு சோதித் தாரணி துரகத் தேரான். 832

சுந்தரப் பொடியும் பூவுஞ் சுரும்பொடு துதைந்து வீசிச்
சந்திரன் றவழு மாடச் சக்கிர வாள மன்னன்
மந்தர மலைக்கும் யானை வச்சிர தாட னென்பான்
அந்தரத் தமரர் கோமா னணிந்துபோந் தனைய நீரான். 833

காரணங் குருவ மேகங் கருவு கொண் டதிர்ந்து வெய்யோன்
தேரணங் குறுக்கு மாடத் தேவர வனத்துச் செல்வன்
ஏரணங் குறுக்கும் பைந்தா ரிரமிய தரனென் றேங்கும்
சீரணங் குறுக்குஞ் செய்கைச் செஞ்சுடர்த் திலகப் பூணான். 834

கண்ணிலாங் கனக மாடக் கதலிகை முகிலோ டாடி
விண்ணிலா விருண்டு தோன்றும் விசய கூடத்து மன்னன்
வெண்ணிலா விரிந்த பூணான் வேகமா ரதனீண் முந்நீர்

மண்ணெலாம் வணங்க நின்ற மழகளிற் றரசோ டொப்பான். 835

மென்னரம் பனுக்குந் தீஞ்சொன் மெல்லிய லவர்கள் பாடல்
கின்னரம் பிணிக்குஞ் செய்கைக் கிருதமா தனத்தைக் காப்பான்
கைந்நவின் றிலங்குஞ் செவ்வேற் காவலன் கருடன் சேர்ந்த
மெய்நவின் றிலங்குஞ் செம்பொ னங்கதம் விளைந்த பேரான். 836

ஓங்குநீர்ப் புரிசை வேலி யொண்டுறைக் குவளை வேய்ந்த
தூங்குநீ ருடுத்த பாங்கிற் சோபன முடைய தோன்றல்
தேங்குநீர்க் கடலந் தானைச் சித்திர தரனிவ் வையம்
தாங்குநீ ரொளியோ டொன்றித் தண்ணளி தயங்க நின்றான். 837

என்றிவ ரெண்மர் தம்மை யிரதநூ புரத்து ளானா
நின்றுநீர் காமி னென்று நிறீஇயபின் னீதி மன்னன்
ஒன்றிய வுலக மெல்லா மொருங்குடன் விழுங்க லுற்றுச்
சென்றுயர் கடலோ டொக்குஞ் சேனைபண் ணமைக்க வென்றான். 838

யானை

வெண்ணிலாக் குழவித் திங்கண் மேகத்துப் பதித்த போலும்
ஒண்ணிலா வுருவக் கோட்ட வோடைமால் களிற்றின் மேலோர்
பண்ணெலா மணிந்து தோன்றப் பருமித்துக் கருவி யேற்றிக்
கண்ணிலாம் பதாகை சேர்த்திக் காழகில் கழும விட்டார். 839

குதிரை

கட்டிய கம்மச் செய்கைக் கதிர்மணிக் கனகச் சூலம்
பட்டமொ டிலங்கப் பண்ணிப் பக்கரை பதைப்ப யாத்து
மட்டவி ழலங்கல் வீரர் சேர்தலும் வலத்து முன்னாற்
கொட்டிய குரத வாலித் தெழுந்தன குதிரைச் சேனை. 840

தேர்

மணித் தொழில் வளைந்த சூட்டின் மறுப்பறுத் தியற்றப் பட்ட
அணித் தொழி லாரக் கோவை யாடகக் கொடிஞ்சி யம்பொன்
துணித்திடை பதித்த தட்டிற் சுடர்மணித் துரகத் திண்டேர்
கணித்தளப் பரிய நீர கல்லெனக் கலந்த வன்றே. 841

காலாட்கள்

ஒட்டிய கலிங்கந் தாண்மேற் றிரைத்துடுத் துருவக் கோடிப்
பட்டிகை பதைப்ப யாத்துப் பரட்டைய நரல வீக்கிக்
கட்டிய கழலர் தாரர் கதிரொடு கனலும் வாளர்
மட்டுய ரலங்கல் சூடி மறங்கிளர் மள்ளர் சூழ்ந்தார். 842

சடிமன்னன் தம்பியின் புறப்பாடு

இன்னிசை யமரர் பேகொண் டியன்றமா நகரங் காக்கும்
பொன்னவில் கடகப் பைம்பூட் புரந்தர னனைய மாண்பின்
மன்னவற் கிளைய வேந்தன் வயங்கெரிப் பெயர்கொ டேரான்
கன்னியைக் காக்கு நீர்மைக் கடற்படை பரப்பிச் சென்றான். 843

சடிமன்னனுடைய மருகன் புறப்படுதல்

அங்கல மலர்ந்த தோன்ற லரிபுரத் தவர்கள் கோமான்
பொங்கல ரணிந்த பைந்தார்ப் புலிப்பெயர்ப் பொலங் கொ டேரான்
மங்கலக் களிற்றி னான்றன் மருமகன் மகர முந்நீர்த்
தங்கொலி மிகுத்த தானை யொடுகதி ரெறிப்பச் சார்ந்தான். 844

சடிவேந்தன் மகன் அருக்ககீர்த்தியின் புறப்பாடு

வாரணி முரச மார்ப்ப வரிவளை வயிரொ டேங்கத்
தாரணி மறவர் சூழத் தமனியக் கலங்க டாங்கி
ஆரணி யுருவத் திண்டே ரானைமே லருக்க கீர்த்தி
நீரணி கடலந் தானை நிலநெளி பரப்ப நின்றான். 845

சடிமன்னன் ஒரு விமானத்தை நிருமித்தல்

சேனைபண் ணமைத்துச் சென்று திருக்கடை செறிந்த போழ்திற்
றானையுள் படுநர் மாண்பிற் றாரவற் றொழுது கூற
வேனவிற் றடக்கை வேந்தன் விண்ணியல் விமான மொன்று
வானவில் லுமிழ்ந்து மின்ன மனத்தினா னிருமித் திட்டான். 846

விமான வருணனை

மற்றதன் வடிவு கேட்பின் மரகத மணிக்க றன்மேல்
பெற்றதன் னிலையிற் றாகிப் பெருகிய வளமை தோன்றிச்
சுற்றிய பசும்பொற் சோதி சொரிந்துபோய்த் துறக்கங் காண
முற்றிய முகட்டு நீலக் குவட்டிடை முடிந்த தன்றே. 847

பாரித்த பவழத் திண்காற் பளிங்குபோழ் பலகை தன்மேற்
பூரித்த சுடரின் செம்பொற் போதிகைப் புடங்க டோறு
மூரித்தண் சுடர்வெண் முத்தின் பரூஉத்திரண் முயங்கி ஞான்ல
வேரித்தண் டுவலை கால மாலைகள் விசித்த வன்றே. 848

தடுத்துவில் லுமிழுஞ் செம்பொற் றண்டிகைத் திரள்க டாங்க
மடுத்தன வயிரத் தம்ப மாடநீண் மதலை தோறும்
தொடுத்தன சுரும்பு பாயுந் துணரணி தயங்கு மாலை
அடுத்தன நிறத்த வாக வழுத்தின மணிக ளெல்லாம். 849

ஊன்றிய மகரப் பேழ்வா யொளிமுகந் தெளிப்ப வீழ்ந்து
நான்றன மணிசெய் தாம நகைமுக நிறைந்த சோதி
கான்றன கனக சாலங் கலந்தன கங்க ணீகம்
தோன்றின பதாகை சூழ்ந்து சுடர்ந்தன சூல நாயில். 850

அஞ்சிறைப் பறவைச் சாதி யாவிப்ப வணிந்து மேலால்
விஞ்சையர் மிதுனத் தேவர் விண்ணியங் குருவ மெல்லாம்
செஞ்சுட ரெறிப்பச் சேர்ந்து செங்கதிர்ப் பரவை சிந்தி
வெஞ்சுடர் விலங்க நீண்டு விண்ணிடை விரிந்த தன்றே.. 851

வாரணி பசும்பொன் வாழை மரகதக் கமுகொ டோங்கித்
தோரணத் தூண்க டோறுஞ் சுடர்மணி சிலம்ப நான்று
நீரணி நிழல்கொண் முத்த மணன்மிசை நிரந்து தோன்றிப்
பூரண குடங்கள் செம்பொற் கொழுங்கதிர் புதைந்த கீழால்.. 852

கொழுந்திரள் வயிரக் கோடிக் கூர்முளை செறித்துச் செம்பொற்
செழுந்திரட் புடகஞ் சேர்ந்த திருவளர் கபாட வாயிற்
பொழிந்ததண் சுடர வாகிப் பொலந்தொடர் புலம்பத் தூங்கி
எழுந்தொலி சிலம்ப விம்மி யிணர்கொண்ட மணிக ளெல்லாம்.. 853

பாய்கதிர்ப் பளிங்கிற் கோத்துப் பருமணி வயிரஞ் சூழ்ந்த
வாய்கதிர்ச் சால வாயி லகிலயா வுயிர்த்த வாவி
மாயிரு விசும்பின் மான்று மழைதவழ் குன்றம் போலச்
சேயவர்க் குருவங் காட்டித் தேநிரை கொண்ட வன்றே.. 854

செம்பொனங் களியிற் செய்து சித்திரந் தெளிப்பத் தீட்டி
வம்பவெண் முத்தச் சாந்தின் மட்டித்து மணிக ளெல்லாம்
நம்பிய வொளிய வாகத் தெளித்துநன் கெழுதப்பட்டுத்
தம்புலந் தெரிந்து தோன்றுந் தடத்தின தலங்க ளெல்லாம்.. 855

பாடக மிலங்கச் செங்கேழ்ச் சீறடிப் பரவை யல்குல்
நாடக மகளி ராடு நாடக வரங்கு நன்பொன்
மாடகந் தெளிப்ப வேய்ந்த மண்டபத் தலமும் வண்ண
ஆடக மணிந்த கூட நிலைகளு மயல வெல்லாம்.. 856

மரகத மணிக ளீன்ற கதிரெனுந் தளிர்கள் வார்ந்து
சொரிகதிர் வயிரங்கான்ற சுடரெனுங் கொழுந்து தோன்றிப்
புரிகதிர் முத்த மென்னும் புதுநகை யரும்பு பம்பி
விரிகதிர்ச் செம்பொன் பூத்து விண்ணணங் குறுப்ப வீங்கி.. 857

சயம்பவையை அழைத்துவர மன்னன் பணித்தல்

கதிர்நகைக் கனபொற் சோதிக் கனகசா லங்க ளென்னு
மதுநகப் பருகி மான்ற மணிவண்டு மயங்கி வானோர்
விதிநகு விமான மென்னுங் கற்பகம் விரிந்த போழ்திற்
பதிநகர்க் கிறைவன் பாவை சயம்பவை வருக வென்றான்.. 858

வேறு

சயம்பவையின் செயல்

இன்ன தருண் மன்னவன் தென்றுகடை காக்குங்
கன்னிய ருணர்த்தலி னிணர்க்கொடி கடுப்பாள்
பன்னிய பளிக்கறையொர் பஞ்சணையின் மேலாள்
மன்னுமணி மாடமிசை மஞ்ஞையி னிழிந்தாள்.. 859

மாகமலை யன்னமணி மாடநிலை யுள்ளாற்
போகமிகு பூந்தவிசின் மீதுபுதை வுற்ற
வாகைவன மாலைபுனை மன்னன்மகள் செல்வாள்
மேகபட லத்திடை மினற்கொடியொ டொத்தாள்.. 860

அங்கையி னயிற்படைய ராணுடையர் பூணர்
கொங்கைவள ராதகுழ லார்கள்புடை காப்பப்
பங்கயமு கத்தவர்ப லாண்டுபல கூறி
நங்கையடி போற்றியென நங்கைநடை கற்றாள். 861

காவன்மிகு கன்னிநகர் கன்னியர்கள் காக்கும்
வாவியகி னாறுமணி வாயிலவை நீங்கி
நாவிகமழ் கொம்பனைய நங்கைநகை வேலான்
தேவியமர் கோயிலது செவ்வன மடைந்தாள். 862

மௌவன்மலர் வேய்ந்துமது நாறுமணி யைம்பாற்
கொவ்வைதுயில் கொண்டதுவர் வாய்க்கொடியொ டொப்பா
டெய்வமண நாறுதிரு மேனிபுறங் காக்கும்
அவ்வையரொ டெய்திமுத லவ்வையடி சேர்ந்தாள். 863

வாயு வேகையின் செயல்

வணங்கிய கணங்குழையை வாங்கிமுலை நோவக்
குணங்கெழு குலத்தலைவி கொண்டுமிசை புல்லி
மணங்கமழ் குழற்சிகையுள் வண்டிரிய மோந்தாங்
கணங்கினனை யாளுவகை யாழ்கடலு ளாழ்ந்தாள். 864

செம்பொனணி சீரியன சேரினிடை நோமென்
றம்பொனணி நொய்யன வணிந்தலர் மிலைச்சி
வம்பினணி வாட்கணிடை மைபிறழ வைத்துக்
கொம்பினனை யாள்குளிரு மாறுகுயில் வித்தாள். 865

சயம்பவை விமானமேற் கொள்ளல்

அன்னவகை தேவிமக ளோடமரு மெல்லை
முன்னுமுக வோரையொடு மூர்த்தநல நோக்கி
மன்னுபுல வோர்கள்சொல மன்னன்மக டன்னை
இன்னகைவி மானதல மேறுகினி தென்றான். 866

தொண்டைதொலை வித்ததுவர் வாய்மகளிர் சூழக்
கண்டுவளர் தாயரொடு கஞ்சுகியர் காப்பா
விண்டுவளர் சோதிகொள் விமானமது சேர்வாள்
வண்டுவளர் கற்பமுறை வான்மகௌா டொத்தாள். 867

முன்னிமுடி வித்தமிகு விஞ்சையின் முதிர்ந்தார்
அன்னநடை யாட்கடிமை யார்வமொ டடைந்தார்
பின்னிவிடு கூந்தலர் பிடித்தவயில் வாளர்
கன்னியரி ராயிரவர் கன்னிபுடை காத்தார். 868

அஞ்சுடர் மணிக்குழவி யாடுகழன் மாடம்
பஞ்சுடைய பந்துகிளி பாவையொடு பூவை
மஞ்சுடைய மின்னினனை யாண்மகிழு நீர
செஞ்சுடர் விமானமது சேர்ந்தன செறிந்தே. 869

கற்பக மலர்ப்பிணையல் சேர்ந்துகமழ் கின்ற
பொற்பமைசெங் கோடிகமொ டாடைபுதை வுற்ற
நற்புடைய பேழை நறுஞ் சாந்துநனி பெய்த
செப்பொடு கடப்பக மடுத்தன செறிந்தே. 870

பெருங்கல நிறைந்தமிகு பெட்டகமோ டெல்லா
அருங்கலமு மார்ந்தவறை யாயினக ளாய்பொன்
நெருங்கொளி நிறைந்தமிகு சோதிநிழல் சூழப்
பெருங்கலி விமானமது சென்றது பெயர்ந்தே. 871

வேறு
பலவகைச் சம்பிரமங்கள்

முரச மார்த்தன முரன்றன முரிவளை
முகிலிடை வயிரேங்க
அரியொ டாகுளி யாலித்த வதிர்ந்தன
யணிமுழ வரு கெல்லாம்
விரைசென் மாவொடு விரவின களிறும்தண்
மிடைந்தன கடுமான் றேர்
புரைசை யானையி னெருத்திடை யரசனும்
புகழொடு பொலிவுற்றான். 872

சிகர யானையின் கவிழ்மணி சிலம்பின
சிலம்பின பணிலங்கள்
முகர வாயின பணவங்கண் முரன்றன
முரன்றன முகிலெல்லா
மகர மால்கடல் வரைமிசை யெழுந்தனெ
வெழுந்தது படைமாற்ற
நகர வாயிலின் புறம்பணை நடந்தது
நடுங்கின கொடியெல்லாம். 873

ஒளிறு வாட்படை யுளர்ந்தது கிளர்ந்தன
ருழைக்கல வுழையோர்கள்
களிறு காத்திர முறுத்தலி னெறித்தலை
கருமுகி னெரிவுற்ற

குளிறு மின்னியங் குழுமலிற் செழுமலைக்
　　கொடுமுடி யுடனார்த்த
வெளிறில் கேள்வியான் பெரும்படை விசும்பிடை
　　நிரந்தொளி விரிந்தன்றே 874

சயம்பவைக்கு அவள்தோழி நாட்டுவளங் காட்டல்

அமித மாகிய பெரும்படை யகன்கட லகல்விசும் பழகெய்த
அமித மாகிய பெருவரை நிமிர்சிகை யதனய லமர்ந்தேக
அமித மாகிய நிலைத்தலை மலையணி யருவிக ளவையெல்லாம்
அமித மாபவை சயம்பவைக் கடிதொழு தவையவை யறிவித்தாள். 875

நங்கை காணிது நம்மலைக் கும்பரப் பொன்மலைப் புடைவீழுங்
கங்கை யாறிதன் கரையன கற்பகக் காவுகளிவை கண்டாய்
இங்கு நாமிரு விசும்பிடை யியங்கலிற் சிறியவொத் துளவேனும்
அங்க ணார்க்குநம் முலகினை யளப்பவொத் துளவவை யறியுங்கால். 876

இரைக்கு மஞ்சிறைப் பறவைக ளெனப்பெய
　　ரினவண்டு புடைசூழ
நுரைக்க னென்னுமக் குழம்பு கொண்டெதிர்ந்தழெ
　　நுடங்கிய விலையத்தாற்
றிறைக்க ரங்களிற் செழுமலைச் சந்தனத்
　　திரள்களைக் கரைமேல்வைத்
தரைக்கு மற்றிது குணகடற் றிரையொடும்
　　பொருதல தவியாதே. 877

முந்து மற்றிதன் முதன்மலைப் பிறந்துநம்
　　மலையது முழைப் பேருஞ்
சிந்து வென்பது வலத்தது செழுங்கலஞ்
　　சிதர்கின்ற திகழ்யாறு
நுந்து பொன்னொளித் திரையெனுங் கரதலப்
　　புடங்களி னுரையென்னும்
பந்து பொங்கநின் றடித்திடத் திளைப்பதொத்
　　துளததுப கருங்கால். 878

உயருஞ் சந்தனப் பொழிலலைத் தொளிர்மணிக்
　　கலங்களை யுமிழ்ந் திட்டுப்
பெயருந் தெண்டிரைப் பிறங்கலுட் பிணங்கிய
　　பெருவரை யகிறேக்கி
வயிர வேதிகை மலைவது கோபுர
　　வாய்தலின் படிதீண்டி
அயிரை வார்கரைக் குடகடற் றிரையொடு
　　பொருதல தவியாதே. 879

தேனெய் பாலொடு கலந்தன சின்மொழிச்
　　சிறுநுதற் றிருவேநஞ்
சேனை மாமுகிற் படலங்கண் மிசைச்செலச்
　　சினைமுகில் முரலக் கேட்
டேனை யானைக ளிணையென விருந்திட
　　விருங்கைமா வினங்காக்கும்
கான யானைகள் கருவரை யனையன
　　கனல்வன விவை காணாய். 880

பேய்மை யானங்கொண் டிருந்தன்ன பெருவரை
　　நெரிதரத் திரைசிந்தித்
தீமை யானைகள் செவிபுகு செறிகடாந்
　　திளைத்தலிற் றிசைநாறிப்
போய்மை யானங்கொண் டிழிதரும் பெருந்திசைப்
　　புடையன புனல்யாறு
சேய்மையா னமக்கொளிர் முத்தின் பருவடந்
　　தெளிப்பவொத் துளபாவாய். 881

கருவிவா னத்தி னகடுதொட் டனவென
　　நிலத்திடைக் கவின் செய்ய
மருவிநங் கட்கு மணிவட்டுச் சிதர்ப்ப வொத்
　　துளசில மலை யெல்லாம்
அருவி வெண்டிரை சொரிகின்ற வருவரைக்
　　குவடுக ளவை முன்னாற்
பரவை வெண்கொடி யெடுத்துநம் படைக்கெதி

ரெழுவதொத் துளபாவாய். 882

அலங்கல் வார்குழ லிமிர்தன்ன சின்மொழி
யரிவைநம் மருங்கெல்லாம்
விலங்கல் போல்வன வெண்மருப் பிரட்டைய
வேழங்கள் விளையாடி
இலங்கு மால்வரை யிறுவரைத் தடங்குத்தி
யிடந்திட விருபாலும்
கலங்கொள் பேழைகள் கவிழ்ந்தனெக் கதிர்மணி
சொரிகின்ற வவை காணாய். 883

அங்கண் மால்வரை யருவிதந் தடக்கையிற்
புடைத்துநின் றமர்ந் தாடிப்
பைங்கட் செம்முகப் பரூஉக்கையம் பகடுதம்
பிடிக்கணம் புடை சூழச்
செங்கற் றூளிதஞ் செவிப்புறத் தெறிதலிற்
சிகரங்க ளிடையெல்லாம்
பொங்கிக் குங்குமப் பொடியொத்துப் பொலிகின்ற
பொலங்கொடி புடைநோக்காய். 884

துளங்கு வார்குழைத் துவரிதழ்த் துடியிடைச்
சுடர்நுதற் சுரிகோதாய்
விளங்கு வெங்கதிர் விலங்கிய விசும்பிடை
யியங்குதல் புலன்கொள்ளாப்
பளிங்கி னொள்ளறைப் பரப்பிடைப் பாய்வித்த
பருமணி நெடுமான்றேர்
வலங்கொ ணம்படைக் கடலிடை மறித்தவை
சுழல்கின்ற வகை நோக்காய். 885

எடுத்த மாருத மெறிதலி னெகிழ்ந்தன
சிகழிகை யிணரோடும்
தொடுத்த மாலைகள் துணர்கொளப் புனைவன
துகிலிடை புடைசோர
உடுத்த காஞ்சியி னொளிமணிக் கதிர்நகைப்
பட்டங்க ளுடையாக

அடுத்து வீழுமொ ரணியிழை யிளையவள்
படுகின்ற தறுகாணாய். 886

மல்கு மும்மத மதகளி றுழக்கலின்
மயங்கிய மழைமேகம்
பில்கு நுண்டுளி யுறைத்தலிற் பனித்தநம்
பெரும்படை மடவார்கள்
நல்கு காதல ரகலத்து ளொடுங்குதல்
பலர்முன்னை நனிநாணி
மெல்கு பூந்துகில் விரித்தவா வருகின்ற
விதலைகண் மிகநோக்காய். 887

இலைய நாடகத் தெழில்கெழு விமானமஃ
தியல்கின்ற விசைதன்னான்
மலையி னம்மொடு வருவவொத் துளவவை
வரவில மடனோக்கி
உலைவில் வையகத் தொளிசெயும் பகலவ
னுறுசுடர் சொரிகின்ற
வலையங் கையல வருவது மற்றிதன்
சலத்தது வலிகண்டாய். 888

யாவரும் போதன புரத்தை அடைதல்

இன்ன போல்வன விளையவட் குழையவ ளினியன பலகாட்டிப்
பன்னு மாயிடைப் பழனங்கள் வளாவிய படுகலி நெடுநீத்தம்
துன்னு நீர்வயற் சுரமியத் தகணியுட் சுடரணி நகர்சார்ந்து
தென்னென் றேனிமிர் திருநிலை யகமெனுஞ் செறிபொழி லதுசேர்ந்தார். 889

வேறு
ஒரு சோலையில் யாவரும் தங்கிய வருணனை

மோடு விட்டலர் மொய்ம்மலர்க் காவினுள்
பாடி விட்டது பாவைதன் கோன்படை
கூடி யிட்டிடை யாரன கோதைமேல்

மூடி விட்டமர் தேன்முரி வித்தவே. 890

ஆர்ந்த வெங்களி யானைக் கவுட்புடை
வார்ந்து வீழ்மத மூசிய வண்டினம்
சோர்ந்து வீங்கெருத் திற்றொடர் கண்ணிடைப்
பேர்ந்து வீழ்வன போலப் பிறழ்ந்தவே. 891

முந்தி நின்றிமிர் தேன்முரன் றாக்கிய
மந்த வின்னிசை வாங்க வனத்திடைச்
சந்த னத்தடந் தாளொடு சார்ந்தன
கந்தெ னக்கன லுங்களி யானையே. 892

குங்கு மக்குளிர் பூநெரி தூளிமேற்
பொங்கு ளைக்கலி மாக்கள் புரண்டுவிற்
றங்கொ ளிப்பல கைத்தலம் பாவிய
மங்க லப்பெரும் பந்தியின் வந்தவே. 893

பட்ட மார்நெடுந் தேர்பைம் பொனான்மிடை
கொட்டில் சேர்ந்தன கோனுறை கோயிலும்
வட்ட மாக வகுத்தனர் வானுல
கிட்ட மாய்வந் திழிந்தது போலுமே. 894

செம்பொன் மாளிகை யும்வயி ரத்திரட்
டம்ப முற்ற தமனியக் கூடமும்
அம்பொன் னாடரங் கும்மகிற் சேக்கையும்
வம்பு நீர்மைய வாய்வளங் கொண்டவே. 895

தெள்ளி வெண்பவ ழத்திர ளூன்றிய
வெள்ளி மண்டப மும்விரை நாறுப
பள்ளி யம்பல மும்பகற் கோயிலும்
வள்ள றன்னகர் வாய்மலி வுற்றவே. 896

வௌவு நீரென்ன வாவியு மாடெலாம்

தெய்வ நாறுவ தேங்கொள்செய் குன்றமு
மெளவன் மண்டப மும்மணற் றாழ்வரும்
எவ்வ பாலு மிசைந்துள வென்பவே. 897

கொற்ற வன்கொடிக் கோயிற் புறம்பணை
சுற்றி விட்டது சுற்றும் பெரும்படை
மற்றை மன்னரெல் லாம்வனத் தின்புடை
முற்ற முன்னினர் முத்தணி மாலையார். 898

கன்னி மூதெயில் சூழ்கடி காவினுட்
கன்னி தாதைகண் ணார்நக ரிஞ்சியுட்
கன்னி மார்பலர் காக்குங் கடையதோர்
கன்னி மாநகர் கன்னிக் கியற்றினார். 899

மின்னி னார்ந்த விமானத் தலத்திடைப்
பொன்ன னார்பலர் போற்ற விழிந்துதன்
மன்ன னாரரு ளான்மணி மாளிகைக்
கன்னி மாநக ரெய்தினள் கன்னியே. 900

வேறு
சடிமன்னனுடைய வரவு கேட்ட பயாபதி செயல்

மற்றவ ரிருத்தலு மருசி சென்றுபின்
சுற்றுநீர் வளவயற் சுரமை நாடுடைக்
கொற்றவன் கழலடி தொழுது கூறலும்
வெற்றிவே லவனொளி துளும்ப வீங்கினான். 901

அயலிலுள்ளார்க்கு இட்ட கட்டளை

ஏரணி மணிக்கல மணிக யாருமென்
றாரணி வளநக ரறைக கோடணை
தோரணந் திசைதொறுஞ் சுடர நாட்டுக
பூரண பொற்குடம் பொலிய வைக்கவே. 902

இரவல ரிருநெதி கவர்க வீண்டயற்
புரவலர் வருகெனப் போக தூதுவர்
திருவலர் சினகரன் செல்வப் பொன்னகர்
விரவலர் மழையொடு விழவு செய்கவே. 903

எரிமணிச் சுடரணி யிலங்கு நங்கைதன்
திருமணிக் காவினுட் செல்லுஞ் செய்கையாற்
புரிமணிப் பொலங்குழைப் பொம்மல் வெம்முலைக்
குருமணிக் கொம்பனார் கோலஞ் செய்கவே. 904

உழைக்கல மகளிரொ டுவந்து செல்வன
புழைக்கைய விளம்பிடி புகுந்து பண்ணுக
தழற்புகை நவின்றகைத் தானை வீரர்தம்
அழற்படை யொடுபுகுந் தமைக காவலே. 905

பயாபதி மருசிக்கு மரியாதை செய்தல்

இன்னன வுழையவர்க் கருளி யேந்துதோண்
மன்னவன் மருசியை மருளக் கட்டுரைத்
தென்னொடும் பெயர்திநும் பாடிக் கென்றொரு
பொன்னகர் மாளிகை புகுகென் றேயினான். 906

மந்திரக் கிழவருடன் ஆலோசித்தல்

வேண்டுப வவன்றிறத் தருளி வேந்தர்கோன்
ஈண்டிய மந்திரக் கிழவர்க் கென்னையாங்
காண்டகு திறலவற் காணு மாறென
ஆண்டகைக் கவர்களு மறியச் செப்பினார். 907

விண்ணியல் விஞ்சையர்க் கிறைவன் வேந்தராற்
கண்ணிய பெருங்குலக் கடலுட் டோன்றினான்
நண்ணிய தொடர்ச்சியு நமிக்கணண்ணுமால்

எண்ணுவ வவன்றிறத் திறைவ வில்லையே. 908

குலத்தினுங் குணத்தினுங் கொண்ட கோலமா
நலத்தினு நின்னொடு நிகர்க்கு நன்மையன்
மலைத்தலில் வயத்தினும் பெரியன் மல்லினும்
உலத்தினும் பெருகிய வுருவத் தோளினான். 909

ஆதலா லவன்றிறத் தியாது செய்யினும்
ஏதமாங் கில்லைகோ லிறைவ வென்றனர்
கோதிலாக் குணம்புரி குன்ற னாற்கொரு
நீதிநூற் கடலினின் றனைய நீர்மையார். 910

வேறு

பயாபதி தன் அரண்மனையை அடைதல்

ஆங்கவர் மொழியக் கேட்டே யறிவினுக் கரச ரென்று
வாங்கிருங் கடலந் தானை மன்னவன் மகிழ்ந்து மற்றப்
பூங்குழை மகளிர் காக்கும் பொன்னணி வாயில் போகித்
தேங்கம ழலங்கன் மார்பன் றிருநகர் முற்றஞ் சேர்ந்தான். 911

மருசியை அனுப்ப அவன் செய்த ஏற்பாடுகள்

அடுகடா மாவி நாறு மழிமதங் கருவி வீழத்
தொடுகடா வயிரத் தோட்டி யுடையன தொடர்க ணூன்ற
விடுகொடா வியாள நிற்ப மெல்லவன் பணிகள் செய்யும்
படுகடாக் களிறுந் தேரும் புரவியும் பண்ணு கென்றான். 912

யானையின் வருகை

பணித்தசொல் லதனைக் கேட்டே பகைநிலைக் கந்தி னோடும்
பிணித்தபொற் றொடர்கண் விட்டுப் பெயர்ந்தகா னிகள நீக்கி
மணித்தொடர் மருங்கின் வீழ்த்து வரிபுரிக் கச்சை வீக்கி

அணித்தகைப் பாகர் பண்ணிக் கொடியெடுத் தருகு சேர்ந்தார் 913

தேர்களின் வருகை

செம்பொன்செய் கிடுகு கோத்துத்
 திகிரிவாய்ப் புளகஞ் சேர்த்திப்
பைம்பொன்செய் பரவைத் தட்டிற்
 பருமணி பதித்த திண்டேர்
கம்பஞ்செய் துலக மெல்லாங்
 கைவளைக் கொள்வ போல
அம்பொன்செய் கொடுஞ்சி நெற்றி
 கொடியெடுத் தணைந்த வன்றே. 914

புரவிகள் வருகை

முற்றத்தா னெரியுஞ் செம்பொன் முகனனி கருவி சேர்த்திச்
சுற்றத்தா தணிந்து காமர் சூழ்மணிக் கோவை சூழ்ந்து
மற்றுத்தாம் வகுக்கற் பால மங்கல மரபிற் பண்ணிப்
பொற்றத்தார்க் கவரி வேய்ந்து பொருகின்ற புரவி யெல்லாம். 915

காலாட்கள் வருகை

ஒட்டிய வூழி னன்றி யுயிர்கொள லொழிக வென்று
சுட்டினர் மொழிப வாயிற் கூற்றமுந் துளங்கு நீரார்
கட்டிய கழலர் தாழ்ந்த கச்சையர் கனலும் வாளர்
மட்டுய ரலங்கல் சூடி வயவரும் வந்து சூழ்ந்தார். 916

வரிசைகளுடன் மருசியை அனுப்புதல்

அன்னணந் தானை பண்ணி யணைந்தபின் னமைச்சரோடு
மன்னவன் மருங்கி னின்ற மருசியை வருக வென்று
பொன்னுதல் வேழ மொன்று பொலங்கலம் புலம்ப வேற்றி
முன்னுற நின்று காதன் முறுவலோ டருளிச் செய்தான். 917

பயாபதி சித்திரதரனுக்கு இட்டகட்டளை

தேங்கம ழலங்கன் மார்பன் சித்திர தரனைக் கூவிப்
பாங்கமை பஞ்சு பட்டுந் துகில்களும் பரப்பி மேலால்
வீங்கிய சுடர வாய மிடைமணிக் கலன்கள் விஞ்சை
நீங்கருந் திறலி னான்றன் னெடுநகர் நிறைக்க வென்றான். 918

பொன்னணி கலத்தின் குப்பை புரிமணிக் கோவைப் போர்வை
மன்னிய வயிரக் குன்றம் வலம்புரி மணியின் கோவை
பின்னிய பவழ வல்லிப் பிறங்கலோ டனைய வெல்லாம்
கொன்னவில் வேலி னான்றன் கோயின்முன் குவிக்க வென்றான். 919

ஆண்டுற வணைந்து வேகித் தழல்கின்ற மதுவின் றண்டோ
டீண்டிநின் றினவண் டார்க்கு மின்சுவை நறவின் சாதி
வேண்டுநர் வேண்டு மாறு விருந்தயர்ந் துயரும் வண்ணம்
தீண்டரும் விஞ்சை வேந்தன் றிருநகர்ச் செறிக்க வென்றான். 920

தேங்கனி குழவித் தீநீர் செம்பழத் திரளின் கண்ணி
பாங்கமை பளிதச் சாதி பாசிலைத் தழையின் கற்றை
தீங்கழைக் கரும்பின் கட்டி திரணறைக் கடிகை யின்ன
தோங்கலந் திலாத சொல்லான் றொன்னகர்ச் சொரிக வென்றான். 921

கண்ணியுங் கமழுஞ் சூட்டுங் கற்றையாக் கட்டப் பட்ட
தண்ணிய மலருந் தாம மாலையுஞ் சதங்கை தம்மோ
டெண்ணிய வண்ண மாலை யெழினக ரெல்லை யெல்லாம்
விண்ணியல் விமான வீதி வெறிகொள மிடைவி வேலோய். 922

குங்குமக் குழம்பு கொட்டிச் சந்தனத் தொளிகண் கூட்டி
அங்கலுழ் விரையின் சேற்றோ டகநக ரளறு செய்து
மங்குலாய் விசும்பு மூட வகிற்புகை மயங்க மாட்டிப்
பொங்குபொற் சுண்ணம் வீசி மணவினை புனைவி யென்றான். 923

பயாபதி தன் மக்களை வரும்படி ஏவுதல்

அனையன வவனை யேவி யரசிளங் குமரர் தம்மைப்
புனைமலர்க் கண்ணி சூடிப் பொன்னெழி லாரந் தாங்கி
நனைகவுள் வேழ மேறி நம்மொடு வருக வென்றான்
கனைகுரன் முரச மார்க்கும் கடிபடைக் கால வேலான். 924

தன் பட்டத்து யானையை வருவித்தல்

திங்களை யிரண்டு கூறாச் செய்துமுன் செறித்த போல
மங்கல வடிவின் வந்த வலனுயர் வயிரக் கோட்டுச்
செங்களி விதிர்த்த போலுஞ் செம்பொறிச் சிறுகண் வேழம்
வெங்களி வியாளம் வல்ல விறலது வருக வென்றான். 925

பட்டத்து யானையின் வருணனை

அருளறிந் துழைய ரோடி யரசுவா வருக வென்ன
மருளிவண் டுழலுந் தாரை மழகளி றதனை மேய்ப்பான்
இருளிருங் குன்ற மேய்க்கு மிரும்பிண ரெருத்த மேறி
வெருவரு மொழியிற் றேறி மேன்முறைத் தொழில னானான். 926

அரசுவா வதனோ டாடி யியலறிந் தணைந்த பாகன்
புரைசைதா னெகிழ்த்து மற்றோர் புதுவடம் புரள வீக்கி
உரைசெய்காற் சுவடு நுங்கச் செறித்தொன்று புறத்த தாக்கி
நிரைசெய்கா னிகளம் விட்டு நிலத்தவ ரேறு கென்றான். 927

பின்னவ னேறித் தூசப்
        பெருவடம் பிடித்த பின்னைப்
பொன்னவிர் தொடர்கண் விட்டுப்
        புறத்துக்காற் புரோசை கோத்து
மன்னவ னருளு மாறு
        மங்கலக் கோலஞ் செய்வான்
துன்னருங் கவைமுட் கோலோர்
        சூழ்ந்துவந் தணைக வென்றான். 928

கரும்பொடு முடித்த காய்நெற் கதிரணிக் கவளக் கற்றை
இரும்புடை வயிரக் கோட்டி னிடையன பயிரி நீக்கிச்
சுரும்பொடு மலர்கள் வாய்ந்த துகளையு மகல வாரி
அரும்புடை யலங்கன் மார்ப னரத்தநீ ரெறிவித் தானே. 929

குங்குமக் குழம்பு கொட்டிச் சந்தன வெள்ளை கொண்டு
மங்கல வயிரக் கோட்டு வலங்கொள வரைந்து மற்றுச்
சங்கின துருவி னாலும் வலம்புரிச் சவியி னாலும்
அங்கதன் பாகத் தீரத் தருகெலா மணிவித் திட்டான். 930

பொற்றிரட் கடிகை பூட்டிப் புரிமணி யோடை சேர்த்தி
முற்றிய புளகச் சூழி முகம்புதைத் திலங்க வீழ்த்துச்
சுற்றிநின் றெரியுஞ் செம்பொற் சுடர்நிலைப் பட்டஞ் சேர்த்திக்
கற்றையங் கவரிக் கண்ணி கருணமூ லத்து வைத்தான். 931

தாரணி தயங்கச் சாத்தித் தவிசின்மேல் விரித்து மஞ்சில்
ஏரணி திருவில் லேய்ப்ப விருவடம் விலங்க வீக்கிச்
சீரணி மணிகள் வீழ்த்துச் செம்பொன்செய் சுண்ணஞ் சிந்திக்
காரணி மின்னிற் றோன்றக் கதலிகை நடுவித் தானால். 932

பயாபதி யானையின்மேல் ஏறுதல்

வேழமாங் கணிந்த பின்னை வேந்தர்போற் றிசைப்ப வேறிச்
சூழொளி யார மின்னச் சுடர்க்குழை திருவில் வீச
ஏழையர் கவரி யேந்த வெரிகதிர் விரிவ தொத்தான்
ஊழிநீ ருலகங் காக்கு முழவுத்தோ ளுருவத் தாரான். 933

ஒத்துநின் றுலக மெல்லா மொருங்குடன் குளிர வோம்பி
வித்தகர் புகழு மேரார் வெள்ளிவெண் குடையொன் றோங்கி
முத்தவெண் மாலை நான்று முடிமிசை நிழற்ற மூரி
மத்தமால் களிறு நுந்தி வளநகர் மருளச் சென்றான். 934

பயாபதி சடிமன்னனைச் சந்திக்கப்புறப்பட்ட வருணனை

அரசிறை யரசரொ டெழுதலு மதிர்தரு
முரசெறி யிமிழிசை முழவொடு கழுமின
திரைசெறி நெடுவரை கடைதொறு திசைதிசை
கரைசெறி கடலொலி கடுகிய தனெவே. 935

துளைபடு குழலிசை துடியொடு சிறுபறை
கிளையொடு படலிகை கிளையொடு கிளர்தர
வளையொடு வயிரிசை மருவின மழையென
வளைபடு மணியர வறிவயர் வுறவே. 936

சொரிவன மலர்மழை சுழல்வன வெழுபுகை
இரிவன மதுகர மிருள்வன திசைமுகம்
எரிவன சுடர்மணி யெழுவன கதலிகை
தெரிவன வரியன தெருவொடு திசையே. 937

கொடியொடு குடையிடை மிடைவன விருள்செய
முடியொடு சுடர்குழை முளைவெயி லொளிசெய
அடியொடு புனைகழ லரசிறை படையெழ
இடையிடை யிரவொடு பகலிசை வனவே. 938

புரவிய குரமுக மிடுதொறு பொடியெழு
மருவிகொண் மதமழை பொழிதொறு மளறெழு
மருவிய மனிதரு மனநனி யயர்வுறு
தெருவுகள் படுவது சிலரிடை தெரிவார். 939

செருவியல் களிறுகள் செவிபுடை யரவமும்
உருவிய லிவுளிக ளொலிகலி யரவமும்
கருவிகொள் வயவர்கள் கழனர லரவமும்
விரவிய செவிபிற விளிகொள லிலவே. 940

வளையவர் மனநிறை யழிதரு வடிவுடை
இளையவ ரிருபுற வுரைகளி னிடையிடை

திளையொடு நகைநனி சிலபல கனிவன
விளைவுடை யவர்களும் விழைவுறு தகவே. 941

குயிலுவ ரொலியொடு குடமுழ வதிர்வொடு
மயிலின மகளிர்த மவிநய மடநடை
அயிலிய லரசர்த மருகவை பெருகலின்
இயலிய வளநக ரிடமிட மிலவே. 942

சடிமன்னன் எதிர்கொள வருதல்

சுரமைய ரதிபதி வருமென மருசிசென்
றருமைகொள் புகழற் கறைதலி னெதிர்கொள
வரமிகு நெடுவரை மணிமுடி நெடியவன்
உரமிகு படையெழு வுரைநனி யரிதே. 943

கருவரை வருவன வெனவுள களிறுகள்
பெருவரை யருவிக ளெனவுள பெயர்கொடி
அருவரை யடுபுலி யெனவுள ரிளையவர்
பருவரை யிறையுடை யெழுவதோர் படையே. 944

இருபடைகளின் வருணனை

நிலமிசை யவர்படை நிலநெளி வுறவரும்
மலைமிசை யவர்படை மலைநெரி வுறவரும்
அலைதிரை யொலிகட லவைபுடை பெயர்தரு
நிலைபெரி தரிதிப நெடுவரை நிரைய. 945

முகிலிடை புகுவன புரவிக ளெனினவை
முகிலிடை புகுவதொர் முறைமையை யுடையன
அகிலிடு நுழைபுகை யவைகமழ் வனவெனின்
அகிலிடு நுழைபுகை யவர்புக ழதுவே. 946

வனமலர் பொழிவன மழைமுகின் மழைமுகில்

இனமல ரிடையிடை விரைமழை சொரிவன
கனமலி மணிவரை யுடையவ னுழையவர்
இனமலி யமரரி னிழிவது சிறிதே. 947

அலர்மிசை யிளையவ ரடியிட வடியிடம்
மலர்மிசை யியல்பவ ரியல்புக ளெனினல
நிலமிசை யவரொடு நிலநடை படர்கென
மலைமிசை யவரிறை யருளிய வகையே. 948

வேறு

சங்குபோ லொளியவன் றாதை தன்படை
கங்கைபோற் படர்ந்தது கலக்குங் காதலால்
இங்குநீர் யமுனையி னிழிவ தொத்தது
மங்குல்சேர் மணிவரை மன்னன் றானையே. 949

மாவியல் கடற்படை மயங்கி வானிடைப்
பூவிய லிணரொடு கவரி பொங்கலாற்
பாவிய பனித்திரைப் பரவை பாற்கடல்
மேவிய விசும்பிடை விரிந்த தொத்ததே. 950

கழுமிய முகிலொடு களிறு கான்மிடைந்
தொழுகிய வருவிநீ ருகுக்கு மாதலால்
மழைமுகின் மழகளி றென்னும் வேற்றுமை
உழையவ ருழையவர்க் குணர்த்தல் வேண்டுமே. 951

புண்ணிய மணிநிரை பரந்து பூவுதிர்ந்
தெண்ணியல் கொடிமிடைந் திருண்டு பாங்கெலாம்
கண்ணியல் கவரிமாக் கலந்து கானக
மண்ணியல் பரவையாய் வருவ தொக்குமே. 952

நந்திய சுடர்மணி நாக மீமிசைப்
பைந்துகிற் கதலிகை பரந்து தோன்றுவ
நந்திய சுடர்மணி நாக மீமிசைப்

பைந்துகிற் கதலிகை பரந்த போலுமே. 953

கணங்கெழு கவரிகள் கலந்து காழகில்
அணங்கிவர் நாவிகா லளைந்து நாறலால்
இணங்கிய கடற்படைப் பரவை யிவ்வழி
மணங்கம ழிமகிரி வருவ தொக்குமே. 954

காமரு பூங்குழைக் காம வல்லிகட்
டாமரி யனையவர் தயங்கி யுண்மையாற்
காமரு பூங்குழைக் காம வல்லிகட்
டாமரி யனையதத் தானை வண்ணமே. 955

மணிமருங் குடையன வயிரக் கோட்டின
அணிமருங் கருவிய வரைக ளன்னவான்
மணிமருங் குடையன வயிரக் கோட்டின
அணிமருங் கருவிய வரச வேழமே. 956

மஞ்சிவர் மணிவரை மகளிர் சீறடி
விஞ்சையந் தொழிலிய விடுத்த மெல்லியற்
பஞ்சின்மேன் மிதிப்பினும் பதைத்துப் பையவே
அஞ்சிமே லிவர்வதற் கார்வஞ் செய்யுமே. 957

மன்னர் இருவரும் சந்தித்தல்

மணிவரை யரசனு மகர மால்கடல்
அணிவரை நிலமுடை யாணை வேந்தனும்
கணிவரை பொழுதினாற் கண்ணுற் றாரரோ
பணிவரை யிலாத்தொழிற் பரவைத் தானையார். 958

வரவேற்பு

அம்மல ரலங்கலான் றடக்கை யென்னுமம்
பொய்ம்மலர்த் தாமரை முகிழ்க்கு மெல்லையுண்

மைம்மலர் நெடுவரை மன்னன் மற்றவன்
செம்மல ரங்கையிற் செறியப் புல்லினான். 959

வலம்புரி வண்ணனு மகர மால்கடல்
நலம்புரி நல்லொளி நம்பி தானுமவ்
வுலம்புரி தோளினா னொளிகொள் பைங்கழல்
கலம்புரி தடக்கையாற் கதழக் கூப்பினார். 960

காமரு கவினொளிக் காளை மார்களைத்
தாமரைச் செங்கணாற் றழுவிப் பின்னவர்
பூமரு பொன்வரை யகலம் புல்லினான்
சாமரை நன்னுதற் றடக்கை யானையான். 961

எழில்விரி நெடுவரை யிறைவன் றன்மகன்
அழல்விரி சுடரொளி யருக்க கீர்த்தியும்
பொழிலணி போதனத் திறைவன் பொன்னணிக்
கழலவ னடியிணை கையிற் கூப்பினான். 962

ஆங்கவ னழகுகண் பருக மற்றவன்
றாங்கெழு வனையதோ டழுவித் தன்னொடும்
ஓங்கிய மழகளி றெருத்த மேற்றினான்
வீங்கிய கனைகழல் வேந்தர் வேந்தனே. 963

வேறு

மன்னிய விஞ்சை வேந்தன் றம்பியு மருகன் றானுந்
துன்னிய சுரமை நாடன் றொடுகழ றொழுத லோடும்
பின்னிய காதல் வெள்ளம் பெருகிய விரிவிற் றாகிப்
பொன்னியல் கழலி னாற்கோர் பொங்கொளி புணர்ந்த தன்றே. 964

வெஞ்சுட ராழி யாளும் விறலவற் கிளைய தாதை
மஞ்சுடை விஞ்சை நாடன் மலரடி வணங்கி மற்ற
வஞ்சமில் புகழி னான்றன் மனத்தையும் வணக்கி யிட்டான்

செஞ்சுட ரிலங்கு பூணான் றிறற் சிறீ பால னென்பான். 965

ஆய்ந்தசீ ரரச ராங்குக் கலந்தபின் னமிழ்த வெள்ளம்
பாய்ந்தது பரவை நன்னீர்ப் பாற்கடல் பரந்த தேபோல்
ஏந்திய காதல் கூர வெழினகர் பெயர்ந்து புக்கார்
காந்திய கனகப் பைம்பூட் கருவரை யனைய தோளார். 966

எழில்கொள்கந் தனைய திண்டோ ளிளைய ரோடரசரீண்டிப்
பொழிலகந் தழீஇய சோலைப் பொன்னர்க் கோயில் புக்குத்
தழுமலர்க் கோதை நல்லார் பலாண்டிசை ததும்ப வாழ்த்தச்
செழுமலர்த் திரள்க டாழுஞ் சித்திர கூடஞ் சேர்ந்தார். 967

இருவேந்தரும் குமரரோடு ஆசனத்தில் அமர்தல்

வெள்ளொளி யெயிற்றுப் பேழ்வாய் விரியுளை யரச சீயம்
ஒள்ளொளி தவழ வேந்து மொளிமணி யணையின் மேலோர்
கள்ளொளி கமழுங் கோதை மகளிர்கள் கவரி வீசத்
தெள்ளொளிக் குமர ரோடு மிருந்தனர் திருந்து வேலோர். 968

சடிமன்னன் வந்த காரியத்தைப் பயாபதி வினவல்

காமரு மகளிர் வீசுங் கனமணிப் பவழத் திண்காற்
சாமரை பயந்த தென்ற கைமுடித் தாது சிந்தப்
பூமரு பொறிவண் டார்ப்பப் பொலிந்தவ ரிருந்த போழ்தின்
ஏமரு கடலந் தானை யிருநிலக் கிழவன் சொன்னான். 969

வரவேற்பு

விண்ணிடை யிழிந்து வந்த விண்ணவர் கிழவ னொப்பாய்
மண்ணிடை யென்னை யிங்கோர் பொருளென மதித்து வந்த
தெண்ணிடை யுணரு மாந்தர்க் கிடைதெரி வரிய தொன்றாற்
கண்ணிடை யுமிழுஞ் செந்தீக் கடாக்களிற் றுழவ வென்றான். 970

சடிமன்னன் மறுமொழி

ஏங்குநீர் வளாகங் காக்கு மிக்குவா மன்ன ரேறே
தூங்குநீர் மருத வேலிச் சுரமைநா டுடைய தோன்றால்
ஏங்குநீ ரமிழ்தின் றீர்த்தஞ் சென்றனர் தெளித்த லன்றே.
ஓங்குநீ ருலகந் தன்னு ளுயர்ந்தவர்க் குரிய தென்றான். 971

வருதற்கு முதலு முன்பே மருசிவந் துணர்த்தக் கேட்டேன்
பொருதற்கண் ணரிய வேலோய் புராணநூற் புலவர் யாரும்
கருதற்கண் ணரிய கண்ணி கடல்வண்ணற் குரிய ளென்னத்
தருதற்கு மகிழ்ந்து வந்தேன் றாழமீங் கொழிக வென்றான். 972

விசயதிவிட்டர் அருக்ககீர்த்தியுடன் புறப்படல்

அன்னண மரசர் பேசி யிருந்தபின் னருக்க னோடும்
பொன்னணி புரிசை வேலிப் புதுநகர் புகுக வென்று
மன்னவ குமரர் தம்மை மணிவரை யரச னேவப்
பின்னவர் வேழ மேறிப் பெயர்ந்தனர் போது கின்றார். 973

சயம்பவை திவிட்டனைக் காணல்

ஆயிடை யரச சீய மனையவர் பெயரும் போழ்தின்
வேயுடை யருவிச் சாரல் வெள்ளிவேய் விலங்க னாடன்
தீயுடை யிலங்கு வேலான் றிருமக ளமிர்தின் சாயல்
வீயுடை யலங்கன் ஞான்ற மிடைமணி விமானஞ் சேர்ந்தாள். 974

பொலங்கலம் புலம்ப வாயம் புடைநின்று போற்றுக் கூவ
அலங்கலுங் குழலுந் தாழ வணிஞிமி றரவஞ் செய்ய
இலங்கலங் கனக மாடத் தெழுனிலை யேறி னாளே,
விலங்கலின் குவடு சேரு மெல்லியற் றோகை போல்வாள். 975

அமிர்தப் பிரபை

ஆயத்து ளலர்கொம் பன்னா ளமிர்தமா பிரபை யென்ற
வேயொத்த பணைமென் றோளி மிடைமணிக் கபாட நீக்கி
வாயிற்கண் வருக நங்கை வளநகர் காண்க வென்று
கோயிற்க ணருகு செல்லுங் குமரரைக் காட்டினாளே. 976

விண்ணதிர்த் தனைய வாகித் திசைமுகஞ் சிலம்ப வீங்கிக்
கண்ணதிர் முரசுஞ் சங்கும் கடற்பெயர் முழக்க மாக
மண்ணதிர் கொள்ளச் செல்லு மைந்தர்கள் யார்கொ லென்னும்
எண்ணதிர் மனத்தி னாட்குத் தோழிமற் றிதனைச் சொன்னாள். 977

முன்னவ னம்பி வெய்யோன் பெயரவன் முழவுத் தோளான்
பின்னவன் சுரமை வேந்தன் பெருமக னவற்குத் தம்பி
கன்னவில் வயிரத் தோளான் கருமுகி லுருவக் காளை
இன்னவ னென்ன லோடு மிலங்கொளி முறுவல் கொண்டாள். 978

சயம்பிரபை

நீலமா மணிக்குன் றேய்ப்ப நிழலெழுந் திலங்கு மேனிக்
கோலவா யரச காளை குங்குமக் குவவுத் தோளான்
மேலவா நெடுங்க ணோட மீட்டவை விலக்க மாட்டாள்
மாலைவாய்க் குழலி சால மம்மர்கொண் மனத்த ளானாள். 979

தாமரை யனைய கண்ணுந் தடக்கையும் பவழ வாயும்
பூமரு பூவைக் கண்ணிப் புதுமல ரொளியுங் காட்டித்
தூமரு நீல மென்னு மணிதுணர்ந் தனைய குஞ்சிக்
காமரு காளை கன்னி கண்களைச் சிறைகொண் டிட்டான். 980

சிறையென்ப தில்லைச் செவ்வே செம்புனல் சிறக்கு மாயின்
நிறையென்ப தில்லைக் காம நேர்நின்று பெருகு மாயின்
நிறைநின்ற துளதென் பார்க்கின் றரும்பெற லிவள துள்ள
நறைநின்று கமழுங் குஞ்சி நம்பிபாற் பட்ட தன்றே. 981

கோணின்ற மதியம் போலக் குழைமுகஞ் சுடரக் கோட்டித்
தாணின்ற குவளைப் போதிற் றாதகங் குழைய மோந்து

வாணின்ற நெடுங்கண் காளை வடிவினுக் கிவர மற்றை
நாணின்று விலக்க நங்கை நடுவுநின் றுருகு கின்றாள். 982

அவ்வழி யமுதம் பூத்த அருங்கலக் கொம்பைத் தன்கோன்
இவ்வழி வருக வென்ற தவடம ரிசைப்பக் கேட்டு
மைவழி நெடுங்க ணாளு மனம்புக்க குரிசி றன்னைச்
செவ்வழி மழலை நாணே யெழினியா மறைத்துச் சென்றாள். 983

சடிமன்னன் சயம்பவையைப் பயாபதிக்குக் காட்டலும் அவன் பாராட்டலும்

ஆயிரங் கண்ணி லாதார்க் கழகுகாண் பரிய நங்கை
வேயிரும் பணைமென் றோளார் மெல்லடி பரவச் சென்று
மாயிருஞ் செல்வத் தாதை மலரடி வணங்கி நின்றாள்
சேயிருங் குன்ற மீன்ற செழுமணிச் சலாகை போல்வாள். 984

மங்கையை வலத்துக் கொண்டு மாலையுங் குழலுந் தோடும்
அங்கையாற் றிருத்தி மாம னடிகளைப் பணிக வென்று
செங்கயற் கண்ணி தாதை செவ்விரல் குவியப் பற்றிப்
பங்கயப் பழன நாடன் பாதமூ லத்து வைத்தான். 985

மருமகள் வணங்க முன்னே வலப்புடைக் குறங்கி னேற்றிக்
கருமைகொள் குவளைக் கண்ணி கழிநலக் கதிர்ப்பு நோக்கித்
திருமக ளிவளைச் சேருஞ் செய்தவ முடைய காளை
அருமைகொ டிகிரி யாள்தற் கையமொன் றில்லை யென்றான். 986

அருங்கல மகளிர்க் கேற்ற வழகெலாந் தொகுத்து மற்றோர்
இருங்கலி யுலகங் காணப் படைத்தவ னியற்றி னான்கொல
ஒருங்கல துலகின் மிக்க மகளிர துருவ மெல்லாம்
பெருங்கல வல்கு றன்பாற் புகுந்துகொல் பெயர்ந்த தென்றான். 987

அருந்தவ முடையன் யானு மன்றெனி லணங்கு போலும்
பெருந்தகை நங்கை தன்னைப் பெற்றவன் றாதை யென்னும்
திருந்திய மொழியுந் தெய்வச் செல்வமுந் தெய்வ மன்னீர்

பொருந்திய தொடர்பு மெய்தப் புணருமோ புவியி னென்றான். 988

சயம்பவை தன் இருப்பிடம் சேறல

ஆங்கமர்ந் தரசர் பேசி யலர்மிசை யணங்கன் னாளைப்
பூங்கமழ் சோலை வேலிப் பொன்னகர் புகுக வென்னத்
தேங்கமழ் குழலி னாருந் தாயருஞ் செவ்வி காப்ப
வீங்கொளி விமானத் துச்சி வெண்ணிலா முற்றஞ் சேர்ந்தாள். 989

சயம்பவையின் காதல் நோய்

மதுநனைந் தலர்ந்த தாரான்
திறத்தையான் மறப்ப னென்னின்
விதிநனி துரப்ப மீட்டு
நினைப்பதே விளைக்கு முள்ளம்
இதுநனி யறியு மோவிவ்
வுலகமென் றிதயத் தோடும்
புதுநனை விரிந்த கோதைப்
பொன்னனாள் புலம்ப கொண்டாள். 990

காதலார் திறத்துக் காத லாக்கிய காத லாரை
ஏதிலார் போல நோக்கி னிருமடங் காக வெய்தும்
போதுலாஞ் சிலையி னான்றன் பொருகணைக் கிலக்கஞ் செய்யும்
ஆதலாற் காம நோய்க்கோ ரருமருந் தில்லை யன்றே. 991

தேமிடை கானல் வேலிச் செழுமணற் குவாலுங் குன்றும்
பூமிடை தடமுங் காவும் புக்கவர்க் கரண மாகா
தாமுடை மனமுங் கண்ணு நிறைவுந்தம் பால வாகா
காமுடை மனத்தி னார்கட் கியாருளர் களைக ணாவார். 992

திவிட்டனைச் சேர்ந்தோர் சயம்பவையைக் காணவருதல்

அனையவ ளரச கன்னி யாகிய பொழுதி னிப்பாற்
புனைமல ரலங்கன் மார்பிற் பூமியங் கிழவன் றேவி

வனமல ருருவக் கண்ணி மணிவண்ணன் மார்பு தோயும்
கனமணிப் பூணி னாளைக் காண்கென விடுக்கப் பட்டார். 993

மதுகரி வயந்த சேனை யெனவிவ ராதி யாகப்
புதுமலர்க் கொடியும் பூவுந் துணர்களும் புணர்ந்த பேரார்
கதிரன கலங்க டாங்கிக் காப்புமங் கலங்க ளேந்தி
எதிர்தரு மிளமை யாரோ ராயிரத் தெண்மர் சூழ்ந்தார். 994

மாதவக் குலத்து ளார்கண் மாதவ சேனை யுள்ளிட்
டோதியபெயரின் மிக்கா ருலகறி கலையின் வல்லார்
கோதையுங் குழையுந் தோடுங் குளிர்முத்த வடமுந் தாங்கிப்
போதிவர் குழலி தாதை பொன்னகர் முன்னி னாரே 995

நன்னுத லவரு நம்பி தாயரு நடக்க வல்ல
பொன்னுதற் பிடியுந் தேரும் வையமு மிழிந்து புக்கு
மன்னனை வணங்கி யன்னோன் பணிகொண்டு மடந்தை கோயில்
இன்னிசை மகளிர் முன்சென் றெதிர்கொள வெய்தி னாரே. 996

பொன்னிய லமளி மேலாள் பூவணை மருங்கு தீண்டக்
கன்னியர் கவரிக் கற்றை கைவல னசைப்பக் காய்பொன்
னின்னிசைக் குழைவில் வீச வினிதினங் கிருந்த நங்கை
துன்னிய மகளிர் தம்மைத் தமர்தொழு துணர்த்தக் கண்டாள். 997

சயம்பவையின் புன்னகை

வலங்கொண்டு தொழுது வாழ்த்தி
        மற்றவ ரடைந்த போதின்
உலங்கொண்ட வயிரத் தோளா
        னுழைக்கல மகளி ரென்று
நலங்கொண்டோ ரார்வங் கூர
        நகைமுக முறுவ றோன்றிப்
புலங்கொண்ட ததனைக் காப்பான்
        பூவொன்று நெரித்து மோந்தாள். 998

கண்கொள்ளாக்காட்சி

விண்விளக் குறுக்குந் திங்கட் சுடர்நுதல் விளக்கி னாலும்
பெண்விளக் குறுக்கு மேனி பெருகிய வொளியி னாலும்
பண்விளக் குறுக்கு மின்சொற் பாவையைப் பாவை மாரைக்
கண்விளக் குறுக்கு மாற்றாற் காண்டலுக் கரிய ளானாள். 999

செஞ்சிலம் பொலிக்குஞ் செல்வச் சீறடித் தெய்வப் பாவை
பஞ்சிலங் கணையின் மேலாள் பரந்தொளி திருவில் வீச
மஞ்சிலங் குருவ வானின் மழையிடை நுடங்கு மின்போல்
அஞ்சிலம் படியி னார்த மறிவினை யயர்வித் திட்டாள். 1000

மாதவ சேனை சயம்பவையின் உருவத்தைத் தீட்டல்

மற்றவர் காணும் போழ்தின் மாதவ சேனை யென்பாள்
சுற்றிய பளிங்கிற் சோதிச் சுவர்மிசை யெரித்துத் தோன்ற
இற்றிவ ளுருவ மென்றாங் கிதயத்து ளெழுதி வைத்துப்
பிற்றையோர் பலகை தன்மேற் பெய்வளை யெழுத லுற்றாள். 1001

மாதவ சேனையின் கூற்று

பண்களை மருட்டு மின்சொற் பாவையைப் பருக லுற்ற
கண்களை மருள நீருங் கண்களெங் கண்க ளாகப்
பெண்களை மருட்டுஞ் சாயற் பேதையைக் காண்மி னென்று
மண்களை மருட்டுஞ் சீர்நும் மாமியா ரடிகள் சொன்னார். 1002

ஆதலா லவர்க்குச் சொல்லு மாற்றமொன் றருளிச் செய்மின்
மாதுலாஞ் சாய லென்ன மாதவ சேனை யென்பாள்
ஏதமாங் கில்லை யன்றே யெங்கண்முன் மொழிய வென்றாள்
கோதிலாக் குணக்கொம் பன்னாள் குறுநகை முறுவல் கொண்டாள். 1003

அமிர்தமா பிரபையின் கூற்று

அங்கவள் குறிப்பு நோக்கி யமிமுதமா பிரபை யென்னு
மங்கலத் தோழி கூறு மாமியா ரடிக டம்மை
எங்களின் செய்கை யதாக விணையடி பணிமி னென்றாள்
செங்கனி கனிந்த செவ்வாய்ச் சிறுநுதற் பெரிய கண்ணாள். 1004

மாதவசேனை திரும்புதல்

ஆங்கவண் மொழிந்த போழ்தி னணங்கினை வணங்கி மற்றத்
தீங்கனி யமிர்த மன்ன திருமொழிப் பண்ணி காரம்
வாங்குநீ ருலகங் காக்கு மன்னவன் பட்டத் தேவி
ஓங்கிருங் கற்பி னாளுக் குய்ப்பளென் றுணர்த்திப் போந்தாள். 1005

பளிங்கியல் பலகை தன்மேற் பாவைய துருவந் தான்முன்
றெளிந்தவா றெழுதிக் கொண்டு செந்துகி லுறையின் மூடி
வளந்தரு கோயின் முன்னி மணிவண்ணற் பயந்த தேவீ
அளந்தறி வரிய கற்பி னமிர்தனா ளருகு சேர்ந்தாள். 1006

மாதவசேனை தான் வரைந்த ஓவியத்தைக் காட்டலும் திவிட்டன்தாயின் மகிழ்ச்சியும்

மையகத் தலர்ந்த வாட்கண் மாதவ சேனை சென்று
வையகத் தரசன் றேவி மலரடி வணங்க லோடும்
மெய்யகத் துவகை கூர விரும்பித்தன் னருகு கூவிக்
கையகத் திதுவென் னென்னக் கன்னிய துருவ மென்றாள். 1007

அணிகலம் பரிந்து நங்கை யணிமரு ளுருவந் தந்த
மணிமருண் முறுவற் செவ்வாய் மாதவ சேனைக் கீந்து
பணிவரும் பலகை தன்மேற் பாவையைக் காண்டு மென்றாள்
துணிவரும் பவழத் துண்டந் துடிக்கின்ற தனைய வாயாள். 1008

மணிதெளித் தமைக்கப் பட்ட வண்ணமே வண்ண மாகத்
துணியமுன் கலந்து செய்த துகிலிகைத் தொழில்க ணோக்கி
அணியின தொளிக ளோவிவ் வணங்கின துருவ மோவிக்
கணிநலங் கருத லாகாக் கண்கவர் சோதி யென்றாள். 1009

பழுதிய லிலாத பாவை யுருவமோர் படியி னாலும்
எழுதுதற் கரிதி யார்க்கு மிலங்கொளி யுருவ மேனி
மொழிதலுக் கரிதா லத்தை முருகுவேய் குழலி மற்றுன்
றொழுதகை யருளி னன்றே துணிந்தியா னெழுதிற் றென்றாள். 1010

சயம்பவையின் குறிப்பை மாதவசேனை தெரிவிக்கத் திவிட்டன் தாய் மகிழ்தல்

அல்லது மடந்தை தோழி யவளது முகத்தி னாலோர்
சில்லணி மழலைச் செவ்வாய்த் திருமொழி பிறந்த துண்டு
வல்லிதன் மொழிபோய் நீரெம் மாமியா ரடிகட் கெம்வாய்
எல்லையில் கிழமை தன்னா லிறைஞ்சுக வென்ப தென்றாள். 1011

என்றவண் மொழிந்த போழ்தி னிலங்கொளிப் பலகை தன்மேல்
மின்றவழ் மேனி யாளை மென்பணைத் தோளிற் புல்லி
இன்றினி தாகு மன்றே யிருந்தவப் பயங்க ணம்பால்
ஒன்றின விளைந்த வென்றாங் கொளியினாற் புதிய ளானாள். 1012

திவிட்டன் தாய் அவ்வோவியத்தைத் தன்மகனுக்குக் காட்டும்படி மாதவசேனையை ஏவலும் அவள் செயலும்

போதவி ழலரி நாறும் புரிகுழ லுருவப் பாவை
சோதிசூழ் வடிவு நம்பி சுடர்மணி வண்ணண் காண
மாதவ சேனை காட்ட வல்லையோ வென்ன வையற்
கோதுவ திவணை யன்றே யடிகள்யா முணரி னென்றாள். 1013

மற்றவ டொழுது போகி மணிவண்ணன் மகிழ்ந்த கோயிற்
சுற்றிநின் றெரியுஞ் செம்பொற் சுடர்மணி வாயி னண்ணி
இற்றென விசைத்துப் புக்காங் கிளையவன் கழல்கை கூப்ப
எற்றுநீ வந்த தென்றாற் கிதுவெனா வெடுத்துச் சொன்னாள். 1014

அருங்கல முலகின் மிக்க வரசர்க்கே யுரிய வன்றிப்
பெருங்கல முடைய ரேனும் பிறர்க்கவை பேச லாகா
இருங்கலி முழவுத் தோளா யெரிமணிப் பலகை மேலோர்

நெருங்கொளி யுருவங் கொண்டு நின்னையா னினைந்து வந்தேன். 1015

ஓவியத்தைக் கண்ணுற்ற திவிட்டன் செயல்

அப்படித் தாயிற் காண்பா மென்றன னரச நம்பி
மைப்புடை நெடுங்க ணாளு மருங்குநின் றவரை நீக்கிக்
கைப்புடைப் பலகை மேலாற் கன்னிய துருவங் காட்ட
மெய்ப்புடை தெரிய மாட்டான் விருந்துகொண் மனத்த னானான். 1016

திவிட்டன் வினாவும் மாதவ சேனையின் மறுமொழியும்

வானவர் மகள்கொல் விஞ்சை மாதுகொள் மண்ணு ளாள்கொல்
தேனிவர் குழலி மற்றித் திருநுதன் மடந்தை யென்ன
மானிவர் நோக்கி யன்னோர் மகளல்லண் மற்று நின்ற
ஊனிவ ரலங்கல் வேலோ யுய்த்துணர்ந் தருளு கென்றாள். 1017

திவிட்டன் சயம்பவை என அறிதல்

மண்மிசை மகளி ரின்ன வடிவுடை யவர்க் ளில்லை
விண்மிசை மடந்தை யல்ல ளாய்விடின் விஞ்சை வேந்தன்
கண்மிசை நவிலுங் காதற் கன்னிய துருவ மாமென்
றெண்மிசை யிவரும் போழ்தி னிதுவென வவளுஞ் சொன்னாள். 1018

திவிட்டன் காதல் நோயுற்றமை

கன்னிய துருவங் காளை காண்டலுங் கேடில் காமன்
பொன்னியல் கழலன் றாரன் பூட்டிய சிலைய னாகி
மன்னிய விற்கை நோக்கி மலரணி கணையு நோக்கித்
துன்னிய பொழுது நோக்கிச் சுடுசரந் தொடுக்க லுற்றான். 1019

மண்ணியல் வளாக மெல்லா
மகிழ்ந்துடன் வணங்கும் போழ்தும்
உண்ணனி மகிழ்தல் செல்லா

வொளியுடை யுருவக் காளை
கண்ணியற் காத லாடன்
கண்ணின் னுருவங் கண்டே
வெண்ணெயின் குன்றந் தீயால்
வெதும்புகின் றதனோ டொத்தான். 1020

மாகத்து மதிய மன்ன வாணுதன் மடந்தை தன்னை
ஆகத்து ளடக்கிப் பின்னு மணிநுத லழகு நோக்கி
நாகத்தை நடுக்கு மல்கு னங்கைதன் றிறத்துக் காம
வேகத்தை மெல்ல மெல்ல வில்வலான் பெருக்கி யிட்டான். 1021

குழலையான் றிருத்திக் கோதை சூட்டுவன் குறிப்புண் டாயின்
மழலைவாய் திறந்தோர் மாற்ற மருளுக மடந்தை யென்னும்
நிழலவாம் பகழி போலு நெடுங்கணோக் கென்னும் வெய்ய
அழலினா லளிய னாவி யடுவதோ வழகி தென்னும். 1022

சீறடிப் பரடு தோயுஞ் சிலம்பிணை திருந்த வைப்பன்
வீறுடை நங்கை யென்றன் கவான்மிசை யிருத்தி யென்னும்
சேறுடைக் கோதை மேலாற் சிறந்துவார் கூந்தல் கையால்
வேறிடத் துருவல் செய்ய விரும்பிய மனத்த னானான். 1023

அந்துகி லசைத்த தோர்கை யவிழ்ந்தசை கின்ற தென்னும்
பைந்தளிர் மேனி தன்மேற் பன்மணிக் கலங்க டீண்டும்
செந்தளிர் புரையு மேனிச் சேயிழை திறத்திற் காம
வெந்தழல் கனல மூட்டி வில்வலான் மெலிய லுற்றான். 1024

சூரியாத்தமன வருணனை

வாளையா நெடுங்க ணல்லாண் மணவினை தொடங்குங் கால
நாளையா னமர்க ளோடு சூழ்ந்துவந் தறிவ லென்று
காளைபாற் பட்டு வெய்யோன் குடதிசைக் கனபொற் குன்றிற்
சூளிவா யருவி மாலைச் சுடர்முடிச் சென்னி சேர்ந்தான். 1025

விண்ணிய லுருவ வீதி மேனின்று மிழிந் வெய்யோன்

கண்ணியல் விலங்க னெற்றி கதிரென்னுங் கையி னூன்றி
மண்ணியன் மரத்தின் சாகை நுதிபிடித் தவையும் விட்டுப்
பண்ணியல் பிறிதொன் றாகிப் பையவே மறைந்து போனான். 1026

வெய்யவ னென்னுஞ் செந்தீச் சுடரினால் வெதும்பப் பட்டு
மையொளி பரந்த போன்று கருகின திசைகண் மற்று
மொய்யழல் மேல விழ்ந்த தழன்மீள மூள்வ தேபோற்
செய்யதோ ருருவ மேல்பாற் றிசைமுகஞ் சிறந்த தன்றே. 1027

மாலைக்கால வருணனை

கள்ளுலாங் கழனி நீத்துக் கருங்கயல் கவுளுட் கொண்டு
புள்ளெலாங் குடம்பை சேர்ந்து பார்ப்பினம் புறந்தந் தோம்பி
உள்ளுலா வுவகை கூரத் துணைபுணர்ந் தொலித்து வைக
வள்ளலார் மனத்துக் கெஃகாய் மாலைவந் திறுத்த தன்றே. 1028

காதலா ரகன்ற போழ்திற் கற்புடை மகளிர் போலப்
போதலொங் குவிந்த பொய்கைத் தாமரை பொலிவு நீங்க
மீதுலாந் திகிரி வெய்யோன் மறைதலுஞ் சிறுவெள் ளாம்பல்
தாதலொ மலர நக்குத் தம்மையே மிகுத்த வன்றே. 1029

செய்யொளிச் செக்க ரென்னுஞ் செம்புனல் பரந்து தேறி
வெய்யொளி நிறைந்த நீல விசும்பென்னு மணிகொள் பொய்கை
மையிரு ளென்னுஞ் சேற்றுள் வளர்திங்கட் கதிர்க ளென்னு
மொய்யிளங் கமல நாள வளையங்கண் முளைத்த வன்றே. 1030

அங்கொளி விசும்பிற் றோன்றி யந்திவா னகட்டுக் கொண்ட
திங்களங் குழவி பால்வாய்த் தீங்கதி ரமிழ்த மாந்தித்
தங்கொளி விரிந்த வாம்ப றாமரை குவிந்த வாங்கே
எங்குள ருலகுக்கெல்லாம் மொருவரா யினிய நீரார். 1031

வேறு

மணவாய மல்லிகையின் மதுநனைந்து
வண்கனிகண் மதர்ப்ப வீசி
இணர்வாய வனமுல்லை யிதழ்வாரி
யிளந்திங்கட் கதிர்கா லூன்றித்
துணைவாய சுரும்பிரங்க வரவிந்த
வனத்துதிர்ந்த துகளுஞ் சீத்துத்
திணைவாய கருங்குவளை திளைத்தசைக்குந்
தென்றலுமொன் றுடைத்தே மாலை. 1032

மைபருகு நெடுங்கண்ணார் மணிமாட
மிசையிட்ட வளைவாய்ப் பாண்டில்
நெய்பருகு கொழுஞ்சுடரி னகிலாவி
யிடைநுழைந்து நிழல்கால் சீப்பப்
பைபருகு மணியுமிழ்ந்து பணநாக
மிரைதேரும் பருவ மாலை
கைபெருகு காமநோ யுடையவர்க்கோர்
கனல்போல வருமே காணில். 1033

கணிமிடற்ற நறவேங்கை யவிர்சுணங்கின்
மடவார்தங் கைமேற் கொண்டு
பணிமிடற்று மொழிபயிற்றும் பைங்கிளியின்
செவ்வழியி னிசைமேற் பாட
மணிமிடற்ற செங்கண்ண பவழக்காற்
கபோதங்கண் மதலை தோறு
மணிமிடற்றி னாலகவ வனங்கனையு
மனல்விக்கு மளிய மாலை. 1034

சயம்பவை சினாலயத்தை அடைதல்

வெஞ்சுடர்வே லிளையவனாங் கினையனவின்
மெலிவெய்த விசும்பு செல்லும்
விஞ்சையரை யன்மடமா மகணிலையா
தனெவினவில் விளம்பக் கேண்மின்
பஞ்சிலங்கு தேரல்குற் பாடகக்காற்
பாவையர்கள் பலர்பா ராட்டச்

செஞ்சுடரோன் மழைபொழுதிற் சினவரன்றன்
　　றிருக்கோயில் சென்று சார்ந்தாள். 1035

சயம்பவையின் வழிபாடு

திண்ணிலைய மணிக்கதவந் தாழ்திறந்து
　　திருவிளக்குத் திகழ மாட்டி
விண்ணியல நறும்புகையுங் காழகிலும்
　　விசும்பிவர்ந்து விம்ம மூட்டிக்
கண்ணியுடன் வெறிமலரு நறும்பொடியுங்
　　கமழ்சாந்துங் கையி னேந்திப்
பண்ணியல நரம்பிசைமேற் பரமனையே
　　பணிமொழியாள் பரவா நின்றாள். 1036

வேறு
வரிப்பாட்டு

மணங்கமழுந் தாமரையின் மதுத்திவலை
　　கொப்பளித்து மதர்த்து வாமன்
அணங்கிவர்சே வடியினழ கெழிலேரோ
　　ரொளிபருகி யலரும் போலும்
அணங்கிவர்சே வடியினழ கெழிலேரோ
　　ரொளிபருகி யலரு மாயின்
வணங்கினவ ரொளிவிரிந்து களிசிறந்து
　　மதிமகிழன் மருளோ வன்றே. 1037

அரும்பிவரு மரவிந்த மறிவரன
　　தடிநிழல தடைந்தோ மென்று
சுரும்பிவரி யிசைபாடச் செம்மாந்து
　　சுடருமிழ்ந்து துளும்பும் போலும்
சுரும்பிவரி யிசைபாடச் செம்மாந்து
　　சுடருமிழ்ந்து துளும்பு மாயின்
விரும்பினராய்த் தொழுதெழுவார் மெய்ம்மறப்பு
　　முண்மகிழ்வும் வியப்போ வன்றே. 1038

அழலணங்கு தாமரையா ரருளாழி
யுடையகோ னடிக்கீழ்ச் சேர்ந்து
நிழலணங்கி முருகுயிர்த்து நிரந்தலர்ந்து
தோடேந்தி நிழற்றும் போலும்
நிழலணங்கி முருகுயிர்த்து நிரந்தலர்ந்து
தோடேந்தி நிழற்று மாயிற்
றொழிலணங்கு மனமுடையார் சூழொளியும்
வீழ்களிப்புஞ் சொல்லோ வன்றே. 1039

வேறு

மணிமரு டிருமொழி வாமன் சேவடி
அணிமரு ளுருவுடை யமிர்தின் சாயலாள்
பணிமொழி பலவுடன் பரவி வாழ்த்தினாள்
பிணிமொழி பிறவிநோய் பெயர்க வென்னவே. 1040

சயம்பவை நிலாமுற்றத்தை அடைல்

வென்றவன் றிருவடி வணங்கி மெல்லவே
சென்றுதன் வளநகர்ச் செம்பொன் மாளிகை
நின்றொளி விரிவதோர் நிலவு வேதிகை
முன்றின்சென் றெய்தினாண் முகிழ்த்த வேட்கையாள். 1041

சந்திரோதய வருணணை

செய்யவன் செங்கதிர் சுருக்கச் செக்கர்வான்
பையவே கருகலும் பரவை பாற்கதிர்
ஐயவே யவிர்கதி ரரும்பு வந்தது
வையமே தொழப்படும் வளர்வெண் டிங்களே. 1042

இருங்கயத் தெழின்மலர் நிரந்து மேலதோர்
சுருங்கையங் கவிழ்ந்தனெத் தோன்று மீன்குழாம்
அரும்பிய பசலைவா னகட்டுத் தாரகை
ஒருங்கியன் றொளிநகை யுமிழ நோக்கினாள். 1043

சயம்பவை வருந்துதல்

திங்களங் கொழுநனைச் சேர்ந்து தாரகை
அங்கொளி முகிழ்நகை யரும்பு மாதலான்
மங்கல மணமகன் மணந்த போதலால்
எங்குள திளையவர்க் கிளைமை யின்பமே. 1044

என்றுதன் னகம்புடை யியலக் காளையால்
ஒன்றிய வுள்ளநோ யொளிக்க லுற்றனள்
இன்றிவ ளகத்தது காம நோயெனப்
பொன்றவழ் பசலைமெய் புகல லுற்றதே. 1045

சயம்பவை நாணும்படி தோழியர் தனித்தனியே கூறுதல்

ஆயின திருவனா ளாயத் தோழியர்
வேயெனத் திரண்டதோள் விளங்கு மேனியாள்
மேயின குறிப்பினை யறிந்து மெல்லவே
பாயின பணிமொழி பலவுங் கூறினார். 1046

விஞ்சைய ருலகினு மினிது வீங்குநீர்
மஞ்சிவர் பொழிலணி மண்ணென் றோதினாள்
அஞ்சில மொழியவ ளொருத்தி யாங்கயர்
பஞ்சிலங் ககலல்குற் பாவை பாங்கினே. 1047

பனிவரைப் பாங்கரும் பருவச் சோலையும்
தனியவர்க் கினனனி பயக்குந் தன்மனக்
கினியவ ரெவ்வழி யிசைவ ரவ்வழித்
துனிவர வில்லென வொருத்தி சொல்லினாள். 1048

காதலார் காதன்மை கலந்து காதலர்க்
கேதிலா ரயலரா யியல்ப வாய்விடிற்
சாதலும் பிறத்தலு மிலாத தானமும்

கோதனெக் கொண்மினென் றொருத்தி கூறினாள். 1049

திணைவிராய்ப் பொய்கையுந் திகிரிப் புள்ளினுக்
கிணையிராப் பிரிந்தபி னெரியொ டொக்குமாற்
றுணைவராற் றனியவர் திறத்துச் சொல்லினோர்
புணைவராம் படியவ ரில்லைப் பொன்னனீர். 1050

முல்லையின் முருகுகொப் புளித்து மூரல்வாய்
மல்லிகை யிணர்த்துணர் மயக்கு மாருதத்
தெல்லியு மிளம்பிறைக் கதிரு மென்பவான்
மெல்லிய லவர்களை மெலிவு செய்யவே. 1051

விரைசெறி புரிகுழல் வேற்க ணங்கைதன்
புரைசெறி கடிவினை நாளைப் போழ்தனெ
முரைசெறி யிமிழிசை முழங்கக் கேட்டனன்செறி
மறுகிலென் றொருத்தி கூறினாள். 1052

நாளைநா ளென்பது நனித்துஞ் சேய்த்தனெ
வாளையா நெடுங்கணீர் மயங்கி யென்னையிக்
கோளையாம் விசும்பிடைக் குளிர்வெண் டிங்களார்
தாளையாம் வணங்குபு தாழ்ந்து கேட்டுமே. 1053

காமனுங் கணைப்பயன் கொண்டு கண்களால்
நாமுநன் னல்வினை நுகரு நாளவாய்
யாமமிங் கொருங்குட னகல வென்று போய்
வாமன்ற னகருழை வரங்கொள் வாங்கொலோ. 1054

இன்னன நகைமொழி யின்பக் கோட்டியோ
டன்னமென் னடையவ ளமர வாயிடை
மன்னவற் கேழிசைத் தெழுந்த தூரியம்
கன்னியுங் கடிகம ழமளி யேறினாள். 1055

இரவு வருணனை

மல்லிகை மணங்கமழ் மாலை போகலும்
பல்லிய மவிந்தன பரந்த பாற்கதிர்
மெல்லவே மெல்லவே சுருங்கி வீங்குநீர்
எல்லைசென் றொளித்ததவ் விளவெண் டிங்களே. 1056

நல்வினை கழிதலு நலியுந் தீவினை
செல்வதே போலிருள் செறிந்து சூழ்ந்தது
பல்வினை மடிந்தன படர்ந்த தாயிடை
வல்வினைக் கயவரே வழங்குங் கங்குலே. 1057

மாடவாய்ச் சுடரொளி மழுங்கி மங்கையர்
ஆடுவார் முழவங்கண் ணயர்ந்த யாழொடு
பாடுவார் பாணியுஞ் சுருங்கி நன்னகர்
ஆடுநீர்க் கடற்றிரை யவிந்த தொத்ததே. 1058

மடந்தையர் முலைமுக மடுத்த மார்பினர்
அடைந்துதே னுறங்கிய வலங்கன் மாலையார்
மிடைந்ததோ டூஉப்பிணை நெகிழ மெல்லவே
இடங்கழித் தொழிலொழிந் திளையர் துஞ்சினார். 1059

மதுக்கடை நறும்பிழித் திவலை நாவளைத்
தொதுக்கமும் வெறியயர் களனு மூடுலாய்ச்
செதுக்கமும் பலிபெறு தெருவுந் தேர்ந்துபோய்க்
கதுப்புகுந் துறங்குபு கழுதுஞ் சோர்ந்தவே. 1060

இடஞ்சிறை யிளம்பெடைக் கீந்து பார்ப்பின்மேற்
றடஞ்சிறை வலத்தது கோலித் தாந்தம
தொடுங்குதாண் முடங்கவைத் துறங்கு கின்றன
புடங்கொள்பூம் பொழிலிடைப் புள்ளின் சேவலே. 1061

கனைந்ததங் காதலீற் கனவிக் கண்டிறந்
தினைந்தபோன் றிடையிடை நோக்கி யின்குரல்
புனைந்தகம் புணர்பெடை புல்லி மெல்லவே

அனந்தருண் முரன்றன வன்றிற் சேவலே. 1062

தூங்காதோர் இருவர் என்றல்

மன்னிய மணித்தடத் தாம்பல் வாய்குடைந்
தின்னியன் மாருத மியங்குங் கங்குல்வாய்க்
கன்னியுங் காளையு மொழியக் காரிரு
டுன்னிய வுலகெலாந் துயில்கொண் டிட்டதே 1063

வைகறைப் பொழுது

நள்ளிரு ளிடையது நடப்ப வைகறை
புள்ளிமி ழிசையொடு புகுந்து போம்வழித்
தெள்ளிய மதியவன் செய்த தீமைபோன்
மெள்ளவே கனையிருண் மெலிவு சென்றதே. 1064

கிளர்த்தன கிலுகிலுப் பரவப் புட்குழாம்
வளர்த்தன மகரயாழ் மருளி யின்னிசை
தளர்த்தன கருங்கடற் றரங்கத் தன்னமே
விளர்த்தது குணதிசை வேலை வட்டமே. 1065

சூரியோதய வருணனை

ஆணைசெய் தரசுவீற் றிருப்ப வாயிடைக்
கோணைசெய் குறும்புகூர் மடங்கு மாறுபோற்
சேணுயர் திகிரியான் கதிர்சென் றூன்றலும்
பாணியாற் கரந்தன பரந்த சோதியே. 1066

விளித்தன புலரிவெண் சங்கம் வேரியாற்
களித்தன கயமலர்த் தொழுதி யம்மலர்
ஒளித்துமுன் னுறங்கிய வொலிவண் டார்த்தன
தெளித்தது செறிபொழிற் றேம்பெய் மாரியே. 1067

தூண்டிய சுடர்விளக் கன்ன கன்னியோ
டாண்டகை யழல்வலஞ் செய்யு மாரணி
காண்டகை யுடைத்தது காண்டு நாமென
ஈண்டிய கதிரவ னுதய மேறினான். 1068

உருகின பனிபொதி பாறை யுக்கநீர்
பருகின பகலவன் பரவை வெங்கதிர்
கருகின கயம்வள ராம்பல் கண்கொளப்
பெருகின திசைமுகம் பெயர்ந்த தொத்தவே. 1069

வேறு
கவிக்கூற்று

நிறைந்தார் கடிநல் வினைநீ தியினால்
அறைந்தாங் கதுசென் றதுசென் றவகை
சிறந்தா ளொடுகா ளைதிறத் துரையா
மறந்தா மதுவல் லவர்சொல் லுகவே. 1070

முரசறைதல்

குருமா மணிவேய் குடைமும் மையுடைப்
பெருமா னடிபே ணியபூ சனைநாள்
கருமால் களியா னைகண்மேற் கனபொன்
அருமா முரசார்ப் பவறைந் தனரே. 1071

முரசும் முழவின் குழுவும் முடிசேர்
அரசன் னகரின் குழுவுங் கெழுமி
விரையும் புகையும் மலரும் பலியின்
இரையுந் நெடுவீ திநிறைத் தனவே. 1072

பிடியுங் களிறும் பிறவுந் நெரிவுற்
றடியும் மிடலா மிடமின் றிலகும்
கொடியுங் குடையுங் குளிர்சா மரமும்
முடியின் சுடரும் மிசைமூ டினவே. 1073

திருமண வருணனை

வழுவின் னெறிவா மனமா நகர்வாய்
விழவின் னணமா கவிதித் தனராய்க்
கழுவும் மணிபோல் பவடன் கடிநாள்
எழுவும் முரசெங் குமியம் பினவே. 1074

நடைமா லைநடந் ததுநந் திமுகம்
புடைமா லைபுகுந் தனர்புண் ணியநீர்
இடைமா லைநிகழ்ந் ததொரேத் தரவம்
கடைமா லைநிகழ்ந் ததுகாப் பணியே. 1075

திரைசங் கொலியோ டுசிறந் தனபோன்
முரைசங் கொலியோ டுமுழங் கியெழசங் கொலியோ டுணரா வகையால்
அரைசங் கொலியோ டெழுவார்த் தனவே. 1076

துணிமுத் தநகைத் துவர்வா யிளையார்
கணிமுத் தணிசிந் தியகண் விரவி
மணிமுத் தமணற் றிடலா கிமறைத்
தணிமுத் துமிழ்வீ தியடுக் குநவே. 1077

துகிலார் கொடிபொங் கினதொங் கனிமிர்ந்
தகிலார் புகையா வியடுத் தமையாற்
பகலா னொடுவந் திரவும் பகலே
இகலா துடனா கியியைந் துளவே. 1078

பலர்மன் னியபா டலுமா டலுமே
வலமன் னிமயங் கிமுயங் குதலால்
நிலமன் னவருந் நெடுமால் வரைமேற்
குலமன் னவருங் குளிர்தூங் கினரே. 1079

அகல்வா னிடையங் கிழிவா னவரும்

முகிலா றிழிவிஞ் சையரும் முடுகிப்
பகலா னொடுதா ரைபரந் தனபோற்
புகலா ரொளிபோந் ததுபொன் னகரே. 1080

வடமே ருமுகட் டலரும் மலரும்
புடமே ருகலத் தலரும் மலருந்
தடமே ருளபொன் னவிழ்தா மரையும்
திடமே வியவிஞ் சையர்சிந் தினரே. 1081

அணிவேண் டினர்கொள் ளவடுத் தனவும்
மணிவேண் டினர்கொள் ளவகுத் தனவும்
கணிவேண் டினநாள் கழியுந் துணையும்
பணிவேண் டினர்வீ திபரந் தனவே. 1082

நறவுண் டொருபா னகுவா ரொருபாற்
புறவுண் டகலா வமிர்தம் புணர்வார்
உறவுண் டமரத் தொருபா லுறைவார்
பிறவுண் டையுமின் னனபின் னினவே. 1083

இழிகின் றனர்விஞ் சையரெத் திசையும்
பொழிகின் றதுபொன் மழையும் மழையுட்
சுழிகின் றதுதொல் சனவெள் ளமதற்
கொழிகின் றதுநா முரையா ததுவே. 1084

வேறு

தாமரை முகத்தம னியக்குட மவற்றாற்
சாமரை முகத்தன மதக்களிறு தம்மேற்
பூமரை முகத்தெறி புனற்றிரை முகந்து
தூமரை முகத்தரசர் சென்றுபலர் சூழ்ந்தார். 1085

வண்டுபடு மாலையர் மடப்பிடிக டம்மேன்
கொண்டய லுழைக்கல மழைக்கண்மட வார்கள்
எண்டிசையு மெங்குமிட மின்றிமிடை வுற்றார்

கண்டவரை மேல்விரவு கார்மயிலொ டொத்தார். 1086

திவிட்டன் மணவறைக்கு வருகை

மாளிகை நிரைத்த மணி மாடநகர் முன்னால்
ஆளியர சேந்துமணி யாசன மதன்மேற்
காளைகழல் வேந்தர்பலர் சூழ்தர விருந்தான்
நாளொடு பொலிந்தநகை மாமதிய மொத்தான். 1087

அங்கண யிராவண மிரண்டுட னெடுத்த
மங்கல மணிக்கலச நீர்சொரிய வாடிப்
பொங்குதிரை யொன்றிரு புயற்பொழிய வேந்தித்
தங்குபுனல் பெய்ததட மால்வரையொ டொத்தான். 1088

மன்னர்கள் சொரிந்தமணி நீரருவி யாடிப்
பின்னைமலர் மாரியகல் வானினவர் பெய்ய
மின்னவிர் விளங்குசுடர் வேல்விடலை யாடிப்
பொன்னணி புனைந்துபுது வேள்விநகர் புக்கான். 1089

சயம்பவையின் நீராட்டு

மங்குன்மழை சூழுமணி மால்வரையின் மேலார்
கங்கைமுத னீரருவி கொண்டுகலி வானம்
எங்குமிட மின்றியெழில் விஞ்சைய ரிழிந்தார்
நங்கைமண நீரணியை நாமொழிவ தென்னோ? 1090

ஆறுகுல மால்வரையின் மேலருவி நீரும்
வீறுபெறு மெல்லியலை யாட்டியபின் மீட்டு
நாறுமலர் நந்தன வனத்தனவொ டெல்லா
வேறுபடு பூமழையு மாடவிளை வித்தார். 1091

சாந்துசொரி மாரிபொழி கின்றதகை யோடும்
தேந்துவலை வீசியுளர் கின்றதொரு தென்றல்

வேந்தருல கோபிறிதொ ரூழிகொலி தென்று
மாந்தர்மருள் வாருமகிழ் வாருமுள ரானார். 1092

சயம்பவை மணவரை அடைந்தமை

மங்கல வனப்பினதொர் கோடிமடி தாங்கி
அங்கொலி விசும்பினவர் தந்தவணி சேர்த்திப்
பங்கய முகத்தவர் பலாண்டிசை பராவச்
செங்கய னெடுங்கணவள் வேள்விநகர் சேர்ந்தாள். 1093

புரோகிதன் செயல்

நங்கைமண வேள்விநக ரெய்துவதன் முன்னைப்
பொங்குபுரி நூலனலர் தாமரை புனைந்தான்
மங்கல வுழைக்கல நிரைத்தமண மாடம்
அங்கது புகுந்தழல் வளர்க்கிய வமைந்தார். 1094

மங்கலச் சடங்கு

சாந்துமெழு கிட்டதட மாமணி நிலத்தைச்
சேர்ந்துதிகழ் பொன்னியல் சலாகைநுதி தீட்டிப்
பேர்ந்துமொரு கால் விரையி னான்மெழுகு வித்தான்
ஆய்ந்தமறை யோதியத னாரிட மறிந்தான். 1095

பருத்தமணி முத்தமண லாற்சதுர மாகத்
திருத்தியொரு பால்பணிய வைத்ததிடர் சூழத்
தருப்பையி னுனித்தலை வடக்கொடு கிழக்காய்ப்
பரப்பின னதற்குமொரு பாவனை பயின்றான். 1096

நான்முகன் வலத்தவ னிடத்துமொரு காவல்
மேன்முக மிருந்துகுண பால்வெறுவி தாகப்
பான்முறை பயின்றபரு திக்கடிகை பாய்த்தித்
தான்முறையி னோதுசமி தைத்தொழுதி சார்ந்தான். 1097

முகூர்த்தகாலத்தில் பலரும் வருதல்

ஆயிடை நடுக்கட லுளானமர ராசான்
ஏயுடைய னாயசுர மந்திரி யெழுந்தான்
போயுடை விசும்பின்மதி யும்புகுது கின்றான்
மேயுடை யணிந்தகணி வேலையிது வென்றான். 1098

மணவேள்வி

அங்குமுன் வளர்த்தவழ லேகடவு ளாக
மங்கையை மணக்குழுவின் முன்னைவரை வேந்தன்
கொங்குவிரி தாரவற்கு நீரொடு கொடுத்தான்
நங்கையொடு நாண்மலரு ளாளையு மடுத்தான். 1099

மன்னியழல் வேள்வியி லவற்குவல மாகப்
பின்னிய தருப்பைகள் பிடித்தவை விடுத்தாங்
கன்னமனை யாளொடயில் வேலவ னிருந்தான்
கன்னியொ டியைந்தகதிர் மாமதிய மொத்தான். 1100

கந்துளுமி ழுங்கரிய சூழ்புகைகள் விம்ம
வந்துசுட ரேந்திவல னேசுழல மாட்டி
அந்தணனு மங்கழ லமைத்துமிக வேட்டான்
மைந்தனு மடந்தையை மனத்தின்மிக வேட்டான். 1101

பொங்கழல்செய் வேள்விமுறை போற்றலு மெழுந்தான்
அங்கையி னணங்கினணி மெல்விரல் பிடித்து
மங்கையொடு காளைவல னாகவரு கின்றான்
கங்கையொடி யைந்துவருகார்க் கடலொடொத்தான். 1102

கைம்மலரின் வீரனவள் கைமுகிழ் பிடிப்ப
மெய்ம்மயி ரெறிந்துமணி வேர்நுத லரும்பிச்
செய்யதன சீறடிகள் செவ்வனிட மாட்டா

அம்மயிலி னாணதனை யாவரறை கிற்பார். 1103

தானத்தின் சிறப்பு

பின்னுமுள வேள்விமுறை சென்றபல பேசி
என்னையவை நிற்கவெரி யோம்புதொழி லார்க்குப்
பொன்னொடு மணிக்குவியல் போந்துபொழி கின்றார்
கன்னிதமர் காளைதம ரென்றிவர் கலந்தே. 1104

அங்கமிரு மூன்றுமறை நான்கலகில் கற்பம்
இங்குமுடி விஞ்சையென வின்னகரை கண்ட
பொங்கெரிய வேள்விவல்பு ரோகித னவற்குச்
சங்கநிதி யென்னநெதி மாரிதரு வித்தார். 1105

அருந்ததிகாட்டல்

வானநெறி யெங்கும்வளர் சோதிவட மீனைக்
கானமயி லன்னவடன் முன்னைநனி காட்ட
யானுமிவள் போலுலகு காணவியல் வேனோ
ஈனமொடு நாணமில னோவென விகழ்ந்தாள். 1106

வேறு
வந்தவர் பாராட்டிச் செல்லல்

எனமண வினைகள் செல்ல வின்னண மெய்து கென்று
புனவரை கான முன்னி மாதவம் போகு வாரும்
இனமலி செல்வ மற்று மிப்படி வருவ துண்டோ
கனவினு மென்ன மாந்தர் கண்டுமீள் வாரு மானார். 1107

பள்ளியறையைச் சேர்தல்

இடிபடு முரசிற் சாற்றி யேற்பவ ராசை தீரச்
சுடர்விடு மணியின் மாரி பொன்னொடு சொரிய வேவிக்

கடிபடு நெடிய மாடங் கன்னியோ டேறி னானால்
முடிவுகொ ளுலக மெய்து மின்பமா மூர்த்தி யென்பான். 1108

காதல் வெள்ள வருணனை

கழுமிய காக துண்டங் கமழ்தொறுங் காள மேகம்
குழுமிய தனைய மாடக் குவட்டிடை யமளி சேர்வார்
விழுமலர்ப் பிணைய லாளும் விடலையு மேரு நெற்றிச்
செழுமணிச் சிலைசென் றேறுந் தெய்வமா மிதுன மொத்தார். 1109

பொன்னியல் கொடியி னொல்கிப்
பூவணைப் பொருந்தும் பாவை
கன்னிநா ணொடுக்கங் காளை
கண்களி கொள்ள நோக்கிப்
பின்னவ ளொடுங்க வாங்கிப்
பெருவரை யகலஞ் சேர்த்தி
இன்னகை மழலை கேட்பா
னென்கொலோ வென்று சொன்னான். 1110

நின்றநா ணென்னுங் கன்னிச் சிறைவிண்டு காளை திண்டோட்
குன்றினாற் செறிக்கப் பட்ட குமரிநீ ரமிர்த யாறு
சென்றுதேன் பகர்ந்து செம்பொற் கலஞ்சிந்தித் திளைத்து விம்மி
அன்றவ னார்வ வெள்ளக் கடலிடை யழுந்திற் றன்றே. 1111

பருவத்தா லரும்பிப் போதாய்ப் பையவே யலர்ந்து முற்றி
மருவித்தேங் கனிகொண் டுள்ளான் மனங்கொள வளிந்த காமத்
திருவொத்த களியின் றீஞ்சா றாரவுண் டார மாட்டார்
உருவத்தா லிருவ ராகி யுள்ளத்தா லொருவ ரானார். 1112

உலவிய வலங்கன் மாலை யொளிமல ருடைய மார்பிற்
குலவிய மணிமுத் தோடுங் குவிமுலைக் குவடு பாயக்
கலவியுங் களிப்புங் காமப் புலவியுங் கலந்து சால
நிலவிய மதுவுண் டார்போ னெஞ்சுண மயங்கி யிட்டார். 1113

அடிக்கலந் திருத்தி யம்மென் புரிகுழற் சுருளை நீவி
முடிக்கல ரணிந்து காதன் முகிழ்நகை முகிழ்ப்பப் புல்லிக்
கடிக்கணி யாய காளை கவான்மிசை யிருத்திக் காமர்
குடிக்கணி யாய கொம்பு கேட்கமற் றிதனைச் சொன்னான். 1114

வேறு
திவிட்டன் சயம்பவையின் நலம்பாராட்டல்

செங்குவளை நாறுந் திருமேனி செவ்வாயும்
அங்குவளை யீரிதழு மாம்பலுமே நாறுமால்
இங்கிவளை முன்படைத்த தேவனென் னின்னுயிரைப்
பைங்குவளை மாலையாட் காளாய்ப் படைத்தானே. 1115

அன்புருகு காமத் தீமாட்டி யளியவென்
என்புருக வேவ விணைநெடுங்கட் பூம்பாவை
முன்பெருகு முந்நீ ரமுதாய் விளைத்தினிய
மின்பருகு நுண்ணிடையார் மெல்லுருவங்கொண்டதே. 1116

பான னெடுங்க ணிவையே பகழியா
வேனலுடை வேந்தன் வென்றிக்கு நோற்றானே
யானு மளியற்றே னித்துணையோர் காலமும்
தேனார் நறுமேனி தீண்டுதற்கு நோற்றேனே. 1117

காவியா கின்ற கருமா மழைக்கண்ணி
மேவியா னுண்ணு மமிர்தாய் விருந்தாகி
ஆவியா கின்றா ளருமருந்து மாகின்றாள்
பாவியேன் பாவைக்கோ ராளேயா கின்றேனே. 1118

செம்பவழ மேய்ப்பத் திகழ்ந்திலங்கு சீறடியின்
வம்பழகு நோக்கி வழிபடுவ தேசாலும்
அம்பவழ வாயு மளகஞ்சேர் வாணுதலும்
எம்பவமோ நுங்க யாமெம்மை யறியேமே. 1119

வண்டே மடந்தை மணியைம்பான் மேவியிருந்

துண்டே யெனநுடங்கு நுண்மருங்கு நோவியீர்
தண்டேன் காணீருந் தளிர்மேனி நாற்றத்தாற்
பண்டேபோல் வந்து பயிலாது போமினே. 1120

கள்ள மடநோக்கி தன்னைக் கரந்தனெ
துள்ளத்தின் வைப்பி னுருவ மதுகாணேன்
மெள்ளவென் றோளணைவா ளென்னும் விருப்பாரா
தெள்ளு மனத்தினுக் கெய்திற் றறியேனே. 1121

காதலால் வந்தென் கவான்மே லிருப்பினும்
ஏதிலாள் போலு மிமைப்பி னிமையாதே
போதுலாம் வாண்முகமே நோக்கிப் பொலிவேனென்
மாதரா ணாணும்யான் வாழுமா றோரேனே. 1122

வேறு

உலம்பா ராட்டுந் தோளவ னொண்பூங் குழலாளை
நலம்பா ராட்டி நாகிள முல்லை நகுவிக்கும்
வலம்பா ராட்டி வந்ததொர்மா ரிப்புய லொத்தான்
குலம்பா ராட்டுங் கொம்புமொர் முல்லைக் கொடி யொத்தாள். 1123

காதலர் சோலையை அடைதல்

தேனார் கோதைச் செங்கயல் வாட்கண் சிறைகொள்ள
ஊனார் வேலா னுள்ள மிழந்தா னுழையாரை
மேனாள் போல மெய்ப்பட மாட்டான் விளையாடும்
கானார் சோலைக் காவகப் புக்கான் கமழ் தாரான். 1124

சோலையில் நிகழ்ந்தன

தண்டாரீன்று செந்தளி ரேந்தித் தழல்பூத்த
வண்டார் பிண்டி வார்தளிர் நீழன் மணிவட்டங்
கண்டாங் கேறிக் காரிகையோடு விளையாடிப்

பண்டான் கொண்ட பாவையார் பாடலிசை கேட்டான். 1125

வேறு
மகளிர் வரிப்பாட்டு

வரைவேந்தன் மடமகளை மணியேர் மேனிநிறங் கொண்டு
விரையேந்து தளிரீனல் விழையாய் வாழி தேமாவே
விரையேந்து தளிரீனில் வேனிற் றென்ற லலர்தூற்ற
நிரையேந்து வடுநீயே படுதி வாழி தேமாவே. 1126

அடிமருங்கி னரசிறைஞ்ச
        வாழியாள்வான் பெருந்தேவி
கொடிமருங்கி னெழில்கொண்டுகு
        ழையல்வாழி குருக்கத்தி
கொடிமருங்கி னெழில்கொண்டு
        குழைவா யாயிற் பலர்பறிப்பக்
கடிமருங்கிற் புக்கலரே
        காண்டி வாழி குருக்கத்தி. 1127

வணங்கி வையந் தொழநின்ற
        மன்னன் காதன் மடமகள்போல்
மணங்க ணாறும் பூம்பாவை
        வளரல் வாழி நறுங்குரவே
மணங்க ணாறும் பூம்பாவை
        வளர்த்தி யாயி லிளையராற்
கணங்க ளோடு பறிப்புண்டி
        கண்டாய் வாழி நறுங்குரவே. 1128

வேறு

இன்னண மிளையவர் பாடக் கேட்டலும்
மன்னவன் மடமகண் முகத்து வாணிலா
மின்னியோ ரணிநகை முகிழ்த்து மீள்வது
கன்னவி றோளவன் கண்கொண் டிட்டவே. 1129

சோலையினின்று மீளுதல்

உழையவ ரடிமுதல் பரவ வொண்சுடர்க்
குழையவ ளொளிமனங் கவரக் கோடுயர்
மழைதவழ் மதலைய மாட மேறினான்
முழையம ரரியர சனைய மொய்ம்பினான். 1130

----

9. அரசியற் சருக்கம் (1131 - 1154)

நாவியே கமழுந் தொங்க னகைமணி வயிரப் பூணான்
ஆவியி னகத்து ளாளு மருவரை யகலத் தாளுந்
தேவியே யாக வன்ன திருவொடு மிருவ ராவான்
பூவினுண் மடந்தை வந்து புகுந்தவா றுரைக்க லுற்றேன். 1131

ஒற்றன் கூற்று

கண்மிசை கனிந்த ஒற்றன்கூற்று காதற்
களிப்படு செல்வ முந்நீர்
உண்மிசை யுக்கோர் நச்சுத்
துள்ளிவந் துறைப்ப தேபோல்
விண்மிசை யிழிந்து வந்த
வொற்றனோர் வெஞ்சொன் மாற்ற
மண்மிசை யிருந்த விஞ்சை
மன்னனை வணங்கிச் சொன்னான். 1132

விரைசெல லிவுளித் தேரோய் விஞ்சைய ருலக மாளும்
அரைசர்க டிகிரி யாளும் அச்சுவ கண்ட னோடும்
திரைசெல வுரறி ஞாலந் தின்னிய கடல்க ளேழுங்
கரைசெல வருவ போனம் மேல்வரக் கருது கின்றார். 1133

சடிமன்னன் கூற்று

அரைசர்கள் வருக போக வதுபண்டே யறிந்து தன்றே
வரைசெறி சிங்க வேறு மணிவண்ண னழித்த ஞான்றே

விரைசெறி பொழில்கொள் சோலை விஞ்சைய ருலகிற் பட்ட
துரைசிறி தென்ன லோடு மொற்றனு முரைக்க லுற்றான். 1134

ஒற்றன் கூற்று

அருளுமா றடிகள் கேண்மோ
வரியர சதனை யாரு
மருளுமா றிளைய காளை
வாய்பிளந் திட்ட வார்த்தை
தெருளுமா றொருவன் சொல்லக்
கேட்டலுஞ் சேணில் வாழ்வார்
வெருளுமா றுள்ள மெல்லாம்
வெருண்டுமெய் விதலை கொண்டார். 1135

விஞ்சைய ருலக மெல்லாம் வெய்துற விரிந்த மாற்றம்
அஞ்சினன் மறைத்துச் சின்னா ளமைச்சரி மஞ்சு வென்பான்
வஞ்சனைச் சீய மாய வார்கழ லவனைக் கூவி
எஞ்சலில் புகழி னானுக் கின்னண மிசைப்பித் தானே. 1136

சொரிகதிர் வயிரப் பைம்பூ ணரசர்கள் பலருஞ் சூழ
எரிகதி ராழி யாள்வா னினிதினங் கிருந்த போழ்தின்
அரியது கேட்க வென்ன வரிகேது வென்பா னாங்குப்
பெரியதோர் வியப்புச் சென்று பட்டது பேசி னானால். 1137

அச்சுவகண்டன் சினங்கொள்ளல்

கரியவன் வளைந்த வெள்ளை
யெயிற்றவன் காள மேகம்
பெரியதொன் றிரண்டு கொம்மைப்
பிறைகவ்வி யிருந்த தன்னான்
அரியதங் கென்னை யென்னை
யெனவரி கேதுசொன்ன
உரையெதிர் கபில வட்டக்
கண்ணெரி யுமிழ்ந்த மாதோ. 1138

மடித்தவா யெயிறு கவ்வி மருங்கினோர் வயிரக் கற்றூண்
அடித்தலி னசனி வீழ வருவரை நெரிவ தேபோற்
படித்தலை நடுங்க மற்றப் பரூஉத்திரள் வயிரத் தம்பந்
தொடித்தலை சிதைந்து நுங்கத் துகளெழுந் தொழிந்த தன்றே. 1139

அரிகேதுவை அச்சுவகண்டன் இகழ்தல்

விஞ்சைய ரதனைக் கண்டு மெய்பொதி ரெறிந்து விம்ம
வெஞ்சினங் கனன்று மீட்டும் விஞ்சைய னவனை நோக்கி
வஞ்சனை மனத்த ராய மனிசரை வலிய ரென்பாய்
அஞ்சினை பெரிது மேடா வென்றன னசனி யொப்பான். 1140

நிலத்திடை மக்க ளாற்ற னின்னைப்போ லஞ்சு வார்க்கு
மலைத்துணை பெருகிக் காட்டு மற்றதிங் கெம்ம னோர்க்கோர்
இலைத்தது மில்லை மன்னோ வென்றன் னிரண்டு திங்கள்
பிலத்திடை பொடித்த போலும் பிறழ்ந்திலங் கெயிற்றி னானே. 1141

அரிகேதுவின் நினைப்பு

கனைகதிர்க் கடகக் கையாற் கற்றிர ளுதிர வெற்றிச்
சினவழ லெறிப்ப நோக்கிச் சிவந்தனன் றெழித்த லோடு
மனநனி மயங்கி மற்ற விஞ்சைய ரஞ்ச நின்ற
நனைமல ரலங்கற் கேது நகைகொண்ட மனத்த னானான். 1142

அடுகுர லரச சீய மதனையோ ராம்பற் றாள்போல்
நொடிவரை யளவிற் கீறி நுனித்தது வியத்தல் செய்யாக்
கடிவரை யலங்கன் மார்பிற் காளையே பெரிய னென்று
தடவரை யனைய தோளான் றன்னுளே வியந்து நின்றான். 1143

இன்றிவ னனலும் போழ்தி னெதிர்நின்று கனற்றி யென்னை
சென்றவ னாற்ற றானே கண்டபின் றேறு மன்னறே
என்றுதன் மனத்தி லெண்ணி யியைந்தவா முகமன் சொல்லிக்

குன்றுடை யரசன் முன்னைக் கூப்பிய கைய னானான். 1144

திவிட்டனைக் கட்டிக் கொணருங்கள் என்ற அச்சுவக்கிரீவன் கட்டளையிடுமளவில் ஒருவன் வந்து சயம்பவையின் திருமணச் செய்தியைக் கூறியது

அமர்நனி தொடங்கு மேனும்
ஆர்த்துநீர் கொணர்மி னென்று
குமரனைக் குறித்த வெஞ்சொற்
குறைசென்று முடியுமெல்லைத்
தமருளங் கொருவன் வந்து
சக்கிர வாளந் தன்னுள்
நமரது நிலையு நங்கை
போந்தது நடுங்கச் சொன்னான். 1145

அச்சுவகண்டன் மேன்மேலும் சினங்கொள்ளல்

அடிகளிவ் வவனி தன்மே லிழிந்தது மணங்கோ டொப்பாள்
கடிவினை நிலையு மன்றே கண்டுவந் தொருவன் கூறச்
சுடுசொலிஃ தொழிக வென்று துணைச்செவி புதைத்து வல்லே
முடிமுத றுளங்கத் தூக்கி முனிவினை முடிவு கொண்டான். 1146

பெருகினான் வெகுளி கண்ணுட்
பிறந்தது பிறங்கு செந்தீ
உருகினான் போன்று தோன்ற
மயிர்த்துளை யுகுத்த தெண்ணீர்
திருகினா னெயிறு செவ்வாய்
கறித்தனன் றிசைக ளோடும்
அருகினோர் நடுங்க நோக்கி
யழனகை டுத்து நின்றான். 1147

மலைகளை மறித்து மற்றோர் மறிகட னடுவ ணிட்டவ்
வலைதிரை மகர முந்நீ ரதுவிது வாக்கு வேன்கொல்
உலகினை யுள்ளங் கைக்கொண் டுருளையா வுருட்டி யிட்டென்
பலபுனை மடந்தை தன்கீழ்ப் பதித்திடு வேன்கொ லென்றான். 1148

அச்சுவக்கிரீவன் அரசர் பலரை வருவித்தல்

அனன்றனன் றவைகள் பேசி யமையுமவ் வரசர் தீமை
மனங்கொளப் படுவதாயின் மணிவரை யுலகின் வாழுஞ்
சனங்களைத் திரட்டிப் பின்னைத் தக்கதொன் றறிவ னென்றான்
சினங்கெழு காலன் மற்றோர் காலன்மேற் சிவந்த தொப்பான். 1149

அரசர் வடிவு

சிறந்தெரி யனலோ டொப்பான்
பணிகொண்டு திசைக ளோடி
அறைந்தனர் முரசிற் சாற்றி
யறைதலு மரச ரெல்லாம்
மறைந்தன வுலக மென்ன
மாய்ந்தன திசைக ளென்னப்
பறந்தனர் விசும்பு போர்ப்பக்
கடற்படை பரப்பி வந்தார். 1150

அரசரின் செயல்

மற்றவ ரடைந்து வெய்யோன் மலரடி வணங்கி நின்று
செற்றவ னிருந்த வாறுஞ் செங்கண்டீ யுமிழ்ந்த வாறும்
எற்றிய வயிரத் திண்டூ ணெரிந்திடை கிடந்த வாறும்
உற்றன பிறவு நோக்கி யுள்ளங்க ணடுங்கி யிட்டார். 1151

அரசர் கூற்று

சுரியுளைத் துளைக ளாவி
விடுகின்ற சுழலுஞ் செங்கண்
கருமுகி னுடங்கு மின்போற்
புருவங்கண் முரிந்து நீங்கான்
பெரியதோர் முனிவு கொண்டான்
பிறையெயிற் றரியோ டொப்பான்

எரியினுள் விளிய லுற்றார்
யார்கொலோ வளிய ரென்பார். 1152

ஞாலமேற் றிரிந்து நாளு முயிர்களை நடுங்கப் பார்க்குங்
காலனைக் கதம்பட் டான்கொ லன்றெனிற் கற்ப மாள்வார்
மேலெனக் கிருப்பார் போலு மெனவெகுண் டனல்கின் றான்கொல்
வேலைநீ ருலகின் மற்றிவ் வெகுளிக்கு முதலென் னென்பார். 1153

ஊழிகள் பெயர்க்க லுற்றிவ் வுலகினைப் பிறிதொன் றாக்கி
வாழுயி ரொருங்கு வாரி மறிகட னடுவட் பெய்வான்
சூழிய தொடங்கு கின்ற தாங்கொலோ சொல்லி னீடொன்
றாழியான் வெகுளிக் குண்டோ யாரிரை யாவ தென்பார். 1154

தானவ ரரக்கர் பண்டே தஞ்சமா மிவற்கு மண்மேல்
ஊனவர் மனித்த ரேக வுவனுக்கோர் துகளு மாகார்
வானவ ரிவற்கு மாறாய் வருபவர் மதிப்பி னில்லை
ஏனவர் முனிவு செய்வார் யார்பிற ருரைமி னென்பார். 1155

இற்றதிவ் வுலக மென்பா ரெரிந்தன திசைக ளென்பார்
அற்றன மகர முந்நீ ரகம்புலர்ந் தொழியு மென்பார்
மற்றினி மொழியல் வேண்டா வருவன வறிய லாகா
உற்றபி னறிது மென்றாங் குரையொழி வாரு மானார். 1156

அச்சுவக்கிரீவன் கூற்று

அச்சமோ டுலக மின்றே யவிந்தன போன்று மென்பார்
நச்செரி நகையி னாலே நடுங்கின திசைக ளென்பார்
இச்சைகள் பிறந்த வாற்றா லினையன நினையும் போழ்திற்
கச்சையங் களிநல் யானைக் காவலன் கனன்று சொன்னான். 1157

இரதநூ புரத்தை யாள்வான்
புதல்வியை யுனைவஞ் சித்துப்
புரிமனு சர்க்கீ வாக்கே
புகன்றனன் போலு மென்ற

உரைதனக் குரைத்த வாறே
யுரைத்தன னுலக மெல்லாம்
இரைதனக் கென்று மாற்றா
வெரிபடு வெகுளித் தீயான். 1158

மன்னரின் வீரக்கூற்று

முரைசொலி முழையி னுள்ளான்
முழங்குகின் றதனோ டொப்ப
விரையொலி விளங்கு தாரான்
விளம்பிய வெகுளி மாற்றம்
அரைசர்க ளதனைக் கேட்டே
யிதனுக்கோ வடிக ளிவ்வா
றுரைசெல முனிவ தென்றோ
ரொல்லொலி யெழுந்த தன்றே. 1159

செழுமல ரலங்கன் மார்பன் செங்கண்டீ யுமிழக் கண்டும்
எழுமலர்ந் தனைய திண்டோ ளிவைசுமந் திருப்ப தென்னே
கழுகுபோற் களத்து வென்று கதலிகை நடுது மன்றேல்
விழவயர் விசும்பி னார்க்கு விருந்தின மாது மென்பார். 1160

ஏவது செய்து வாழும் யாமுள மாக வெங்கோ
நோவது செய்து வேந்தர் நுனித்துயிர் வாழ்ப வாயிற்
சாவது போக வாழ்க்கை தவந்தலை நிற்ற லொன்றோ
வீவது செய்த லொன்றோ நமக்கினி விளைவ தென்பார். 1161

நாண்டொழின் மகளிர் முன்னும் நகைக்கிளை யாயத் துள்ளும்
வீண்டொழில் விளம்பி யென்னை வீரங்கள் வெறிய வாக
ஆண்டொழில் புகுந்த தம்மா வதோவினி தாயிற் றென்று
தூண்டொழில் வளரத் தத்தந் தோள்களை நோக்கு கிற்பார். 1162

நாள்வடுப் படாமை நம்மைப் புறந்தந்தாற் குதவி நங்கள்
டோள்வடுப் படாமை மன்னன் புகழ்வடுப் படுத லுண்டோ
வாள்வடுப் பிளவு போலுங் கண்ணியை மகிழ்ந்த காளை

கேள்வடுப் படரும் பூசல் கேட்டிரா நாளை யென்பார். 1163

இனியிருந் தென்னை பாவ மெழுமின் போய்ப் பொருது மென்பார்
முனிவன செய்த வேந்தன் முடித்தலை கொணர்து மென்பார்
கனிவளர் கிளவி யாளைக் கைப்பற்றித் தருது மென்பார்
பனிவரை யரசர் மாற்றம் பற்பல பரிதி வேலோய். 1164

கனகசித்திரன் அச்சுவ கண்டனுக்கு கூறிய உறுதி

சினமெனப் பட்ட தீயுட் பிறந்தது செருக்கு நன்னீர்
மனவுண வுண்டு மானப் பூநின்ற வயிர வொள்வாள்
அனலதொன் றகத்த தாக வாரமர் குருதி வேட்டுக்
கனல்வதோர் கால வொள்வாள் கடைக்கணித் தொருவன் சொன்னான். 1165

தோள்களைத் தகர்த்து வீக்கித்
துணைக்கரங் கொட்டி யார்த்து
வாள்களைத் துடைத்து நோக்கி
வகைசெய்வ தெளிதி யார்க்கும்
நீள்கதி ரிமைக்கு மொள்வாண்
முகம்பெற நெருப்புச் சிந்தித்
தாள்களை வெதுப்பும் வெம்போர்
தாங்குவ தரிய தென்றான். 1166

தானவ ரெனினு மிப்போ ரிழந்து போய்த் தரணி வாழும்
ஊனம ருலக மாளு மூழியொன் றிதுவன் றாயில்
வானவ ருலகு மண்ணும் வந்துநின் வாயில் பற்றி
ஈனமொ டுறங்கக் காட்டி யிடுவன்யான் றெளியிய தென்றான். 1167

வாளினாற் செருவுண் டேனு மாயமற் றாகு மேனுந்
தோளினா லாகு மேனுஞ் சொல்லெலா மொழிக மற்றக்
காளைதன் னுயிரி னோடுங் கன்னியைக் கொணர்ந்து தந்து
தாளிலே யிட்ட பின்றைத் தவிர்கநின் சீற்ற மென்றான். 1168

ஆளிகட் கரச னாங்கோர் குறுநரி யறிவில் லாத

மீளிமை பொறாது வெம்பி வெகுண்டெழு கின்ற தென்றால்
நாளினு நங்கள் போல்வார் நகைசெயப் படுவ தன்றே
வாளொளி வயிர மின்னு மணிமுடி மன்னர் கோவே. 1169

ஆதலா லெங்க ளாலங் காவதொன் றில்லை யாயிற்
போதுலா மலங்கன் மார்ப பொருவது பொருந்திற் றென்னும்
காதலான் கனக சித்திரன் கட்டுரை யதனைக் கேட்டே
கோதிலா மாரி பெய்த கோடையங் குன்ற மொத்தான். 1170

வச்சிரகண்டன் கூற்று

மற்றவ னுரைத்த போழ்தின் வச்சிர கண்ட னென்பான்
கொற்றவற் கிளைய காளை கோத்தொழிற் பாகம் பூண்டான்
இற்றதா லெங்க ளாண்மை யாங்களு மிழிந்து நிற்பச்
செற்றதோர் படையுண் டாயிற் றென்றுகண் சிவந்திட்டானே. 1171

மகரமால் கடலை யல்லாற் சிறுகய மதலை சேரா
சிகரமால் யானை வேந்தே தானவர் செருவன் றாயின்
நிகரலா நீசர் தம்மேல் நீசெலற் பால தென்று
புகரெரி யவிக்க லுற்றான் பொழிமழை பொழிவ தொத்தான். 1172

அச்சுவகண்டன் கோபந் தணிந்தமை

வேறுவே றாகி நின்று வெஞ்சினஞ் செருக்கி விஞ்சைக்
கேறனான் றம்பி மாரு மக்களு மின்ன போல்வ
கூறினார் கூற லோடுங் குரையழ லவிவ தேபோல்
ஆறினா னென்னை செய்யு மாயபண் பதுவ தானால். 1173

அவன் மந்திரசாலையை அடைதல்

அரசர்க ணெறியிற் கண்டீர்
யாம்பிழைப் பிலாமை யென்று
முரசென வதிரும் பேழ்வாய்
முழங்கிசை மொழியிற் சாற்றி

வரைசெறிந் தனைய தோளான்
　　மந்திர சாலை சேர்ந்தான்
உரைசெறிந் தங்குப் பட்ட
　　சூழ்ச்சியு முணர்ந்து போந்தேன். 1174

அரிமஞ்சுவின் கூற்று

கன்னிதன் றிறத்துச் சீறிக் காவலன் கனலக் கண்டீர்
என்னினிக் கருது கின்ற தென்றன னெரியு மாழி
மன்னவற் குணர்வுங் கண்ணு மாற்றலும் வலியுந் தோளும்
அன்னவ னமைச்சர்க் கேறா மவனரி மஞ்சு வென்பான். 1175

தூமகேது கூறியது

அணிநகர் மேக கூட மதனையாண் டரிய செய்கை
துணிபவன் றூம கேது சொல்லுவா னென்ன சொன்னான்
மணிவரைப் பிறந்து மாண்ட வருங்கல மன்னர் கோமான்
பணிவரை யன்றி யாரே பெறுபவர் பகர்மி னென்றான். 1176

அங்கார வேகன் கூறியவை

வரைதன்மேற் றழலின் பேரார்
　　வளநக ரதனை யாளும்
அரசனங் கார வேக
　　னதனைக்கேட் டழன்று சொல்வான்
இரதநூ புரத்தை யாள்வா
　　னிகழ்ந்தனன் பெரிது நம்மைப்
பொருதவன் கிளையை முந்நீர்ப்
　　புறங்கரைப் படுத்து மென்றான். 1177

அரிசேனன் கூறியது

மல்லினான் மலர்ந்த மார்பீர்
　　மறைந்துநா மிருந்து வல்ல

சொல்லினால் வெல்ல லாமேற்
        சொல்லுமி னின்னு மன்றி
வில்லினால் விரவு தானைச்
        செருவினுள் வீரந் தன்னால்
வெல்லலா மென்னி னென்னை
        விடுமின்போய்ப் பொருவ லென்றான். 1178

பூவினும் பொருதல் வேண்டா
        சூழ்ச்சியே பொருந்த நோக்கி
யாவது காண்ட லாகு
        மரசர்க்கு நீதி யென்று
சாவதை யஞ்சு வார்க்குந்
        தகைமையில் லவர்க்கு மன்றே
ஓவுத லின்றி யோதி
        வைத்ததங் கொருவ னென்றான். 1179

அழலவி ரலங்கல் வேலோ
        னவ்வரி சேன னென்பான்
கழலவன் காதற் றோழன்
        கனன்றவன் கருதிச் சொன்ன
மொழியெதி ருலக மாள்வா
        னுவந்தவன் முகத்தை நோக்கிப்.
பழிபெரி தொழியச் சொன்னான்
        படைத்திற லாள னென்றான். 1180

கருடத்துவசன் கூறியது

பொருவதோ வெளிதி யாங்கள்
        பொருந்திற முரைமி னென்னை
மருவிய மனிதப் போரோ
        வான்கெழு தெய்வப் போரோ
இருமையி னியன்ற போரோ
        யாதுநாந் துணிவ தென்றான்
விரிசிறை யுவணஞ் சேர்ந்த
        வென்றிநற் கொடியி னானே. 1181

செப்பிய மாற்றங் கேட்டே
திறற்சிரீ சேன னென்பான்
திப்பியர் புகழுஞ் செல்வத்
திருநிலை யகம தாள்வான்
அப்படித் தாயிற் கேண்மி
னறிந்தவ ரறைந்த வாறென்
றிப்படை நிலைமை யோரா
னெடுத்தெடுத் தியம்பு கின்றான். 1182

பொருப்படைத் தொகையோர் மூன்று
போர்த்தொழி றானு மூன்றே
மருவுடை மனுடந் தெய்வ
மிருமையு மென்ன மற்ற
வெருவுடைப் படையின் குப்பை
மேலது நான்கு வீற்ற
திருபடை யொழிந்து நின்ற
விவையும்பாங் குடைய வென்றான். 1183

அத்திர மாதி யாக வோதிய நான்கு விஞ்சை
தொத்தெரி சுடரு மொள்வா ளெனவிரண் டாகு முன்னாம்
வைத்தவுட் கடைய தேனை யொழிந்தது பரம மாயை
இத்திறத் தினைய வென்றா னெரிமணி யிமைக்கும் பூணான். 1184

படைக்கல விகற்பும் போரின்
பகுதியும் பரப்பி னாங்கண்
இடைப்புகுந் துரைப்பிற் சாலப்
பெருகுமஃ திருக்க வென்று
நடப்பது மக்க ளோடு
மக்கட்போர் நல்ல வேனும்
புடைப்பில புகுது மாயிற்
புறனுரை புணர்க்கு மென்றான். 1185

விஞ்சையர் பொருவ ராயில் விஞ்சையிற் பொருது மன்றி
வஞ்சனை யின்றி மக்கள் பொருபவேன் மக்கட் போரே

எஞ்சுத லின்றி யேற்ற பொருதுமென் றின்ன சூழ்ந்து
நஞ்சனாற் குரைப்பக் கேட்டு நன்றது துணிமி னென்றான். 1186

ஆய்ந்தவ ரோடு போதந் தாழியா னருவிக் குன்றிற்
காய்ந்துவந் திறுத்த பின்றைக் கடிநகர் நமது தன்மேற்
சேந்தெரித் திடுது மென்று தென்மலை யரசர் சென்றார்
வாய்ந்துமற் றொழிந்த மன்னர் மேல்வர வலித்து நின்றார். 1187

சடிமன்னன் ஒற்றன் மொழிகளை மற்றவருக்கு அறிவித்தல்

ஒற்றனாங் குரைப்பக் கேட்டே யொளியவன் பெயர னோடுஞ்
சுற்றமா யவருஞ் சூழ்நீர்ச் சுரமைநா டுடைய கோவும்
மற்றவன் புதல்வர் தாமும் வருகென வந்தார் மாற்றம்
உற்றவா றறியச் சொன்னா னொளிவரை யரசர் கோவே. 1188

பயாபதியைச் சார்ந்தவர் சிந்தனை

விச்சையின் செருக்கி னாலும் வீங்குதோட் டருக்கி னாலு
கச்சையங் களிற்றோ டேனைக் கவனமா வலத்தி னாலுங்
அச்சுவக் கிரீவ னாதி அரசர்க ளழன்று வெம்போர்
நச்சிமேல் வருப வாயி னன்றது போல்வ துண்டோ. 1189

எரியெனச் சுரிந்த கேசத் திருளெனத் திரண்ட மேனிப்
பெரியன வளைந்த வெள்ளை யெயிற்றினர் பிலங்கொள் வாயர்
அரியன செய்ப வன்றே யசுரரென் றுருவு கண்டே
இரிவன ரோடு வாரு ணம்மையு மெண்ணிற் றென்பார். 1190

எரிபொங்க வெழுந்த வெள்ளை
யெயிற்றிடை யிலங்க நக்குப்
புருவங்க ணெறிய வேற்றிப்
புகுந்துநாம் வெருட்டும் போழ்தில்
உருவங்கள் பெரிய வாறு
முள்ளங்கள் சிறிய வாறுஞ்
செருவங்கண் விளைந்த போழ்திற்

காட்டுதுந் தெருட்டி யென்பார். 1191

இமையவ ரரசன் றானு மிகல்செயக் கருதி வந்தால்
அமையுமஃ தஞ்ச லாமோ யாண்கட னதுவ தானால்
நவையின ருளரென் றஞ்சி நடுங்கினர் தமக்கு நாளுஞ்
சுவைபெறு தோளும் வாளுஞ் சொல்லுமின் சுருங்க வென்பார். 1192

மானமர் நெடுங்க ணார்தம் மனமென வெஃகி மைந்தர்
ஊனமி லகல மூழ்கி யுள்ளுறச் சிவந்த வொள்வாள்
ஈனமா மருங்கி னாரா திரைக்கிடந் தனல்ப வின்று
தானவர் குருதி மாந்தித் தம்பசி தணியு மென்பார். 1193

ஆள்வரை யனைய தானை யச்சுவக் கிரீவ னென்னு
நீள்வரை மருங்கிற் றாழ்ந்த திருவெனு மருவி நீத்தந்
தாள்வரை யிழிந்து வந்து தகைமணி நீல வண்ணன்
வாள்வரை யகல மென்னுங் கருங்கடன் மடுக்கு மன்றே. 1194

ஆதலா லதனு ணாமு மயிற்படைப் புணைகள் பற்றி
யேதிலா மன்ன ரென்னு மிருமரக் கடப்பு வாரி
மீதுலாம் வெகுளி யென்னும் வெவ்வழன் முழங்க மாட்டிக்
காதலார் கண்கள் பூப்பக் காய்த்துதுங் கைகோ ளென்பார். 1195

அருக்க கீர்த்தி கூறியது

உயிரினு மதிக்கற் பால
துள்ளப்பே ருறையி னுள்ள
தயிறரும் பனிக்குந் திண்மை
யானநா ணதனை யேற்றி
வயிரவின் மனத்த தாகக்
கையது வையங் காக்குஞ்
செயிரில்வில் லதனை நோக்கிச்
செங்கதிர்ப் பெயரன் சொன்னான். 1196

அடுந்திறல் வெகுளிக் காற்றோ

டருக்கப்பே ருடைய மேகங்
கொடுஞ்சிலை குலவக் கோலிக்
குருதிநீர் வெள்ள மோடக்
கடுங்கணை யென்னுந் தாரை
கலந்துமேற் பொழிய வேந்தர்
நடுங்கினர் பனிக்கும் போழ்தி
னம்மையு மறிவ தென்றான். 1197

விசயன் கூற்று

அலைகடல் வண்ணன் றம்மு னலர்குழை புரளுங் காதிற்
சிலைபடு வயிரத் தோளான் செங்கதிர் முறுவ றோன்றி
இலைபடு வயிரப் பைம்பூ ணிமையவ ரல்ல ராயின்
மலைபடு கிருமி யோநம் மாறுநிற் பனக ளென்றான். 1198

வானவர் மருள நாஞ்சின் மற்றிது மடுத்து மாற்றார்
தேனம ரகல மென்னுஞ் செறுவுசெஞ் சால்கள் போக்கி
ஊனமர் குழம்பு பொங்க வுழுதிட்டு வென்றி வித்தி
ஏனவர் செவிக ளார விரும்புகழ் விளைப்ப னென்றான். 1199

திவிட்டன் கூற்று

இன்னன பிறவு மேனை யிருநிலத் தரசர் பேச
மன்னவ குமரன் மாமன் மலரடி வணங்கி வாழ்த்தி
மின்னொடு விளங்கு வேலோ யுளங்கொடு விளம்பி யென்னை
என்னொடு படுவ தன்றே யினியிப்பால் வருவ தென்றான். 1200

சடிமன்னன் திவிட்டனுக்கு மந்திரம் கொடுத்தது

ஆங்கவன் மொழிந்த போழ்தி
னமையுமிஃ தறிவ தன்றே
தேங்கம ழலங்கன் மார்ப
வினிச்சிறி துண்டு நின்ற
தோங்கிய விஞ்சை நின்னா

லுள்ளத்துக் கொள்ளற் பால
ஈங்கிவை யென்ன லோடு
மிறைவனைத் தொழுது கொண்டான். 1201

திவிட்டன் மந்திர தேவதைகளுக்கு இட்டபணி

மந்திர வெழுத்து வள்ள
லுள்ளத்துப் பொறித்த போழ்தே
அந்தர விசும்பிற் றெய்வ
மணுகின பணியென் னென்னா
வெந்திறல் விஞ்சைக் கேற்ற
வியன்சிறப் பியற்றி வேலோன்
நுந்தொழில் புகுந்த போழ்தி
னோக்குமி னெம்மை யென்றான். 1202

அச்சுவகண்டன் விடுத்த தூதுவர் வருகை

ஓதிய விஞ்சை வாய்ப்ப வுலகடிப் படாது நின்ற
வாதிசா லமர கற்ப மாமென வமருங் காலைத்
தூதுவ ருருவக் காளை செவிசுடு சரம்பெய் தூணி
மாதிரத் தொசிந்த வேபோல் வந்தொருங் கிருவர் நின்றார். 1203

தூதுவர் கூற்று

பொன்னவிர் திகிரி யாளும்
புரவல னுருவப் பைந்தார்
மன்னவன் றமரம் யாமே
வாய்மொழி கேண்மின் மன்னீர்
கன்னியைத் தருதி ரோவக்
கன்னியை மகிழ்ந்த காளை
இன்னுயிர் தருதி ரோவிவ்
விரண்டிலொன் றுரைமி னென்றார். 1204

திவிட்டன் கோபங் கொள்ளுதல்

வேறு

கடுத்தவர் கன்னிபே ருரைக்கக் கண்களுட்
பொடித்தன புகைத்திரள் பொழிந்த தீப்பொறி
அடுத்தெழு கின்றதோ ராவி யாரழன்
மடுத்தது மனத்திடை மைந்தற் கென்பவே. 1205

விசயனது சினம்

கண்கன லுமிழ்ந்துதம் புலமுங் காணல
வெண்கதிர் மணிமுத்தம் விதிர்க்கும் மேனியன்
புண்களு ளெஃகெறிந் தனைய புன்சொலால்
விண்களை வெதுப்பினன் வீர னென்பவே. 1206

நகுதொறு மழற்கொடி நடுங்கு நுண்டுளி
உகுதொறு மயிர்த்துளை யுயிர்க்கும் வெம்புகை
புகுதொறுஞ் செவிசுடு புன்சொ லாரழன்
மிகுதொறும் விசும்புற நிமிர்ந்து காட்டினான். 1207

தோற்றமுஞ் சுடரொளி வடிவு முன்னிலா
வேற்றுமை யுடையவாய் விரிந்து தோன்றின
மாற்றமஃ தொழிந்தனன் மனித்த னன்மையைத்
தேற்றினன் றிருமகிழ் தெய்வக் காளையே. 1208

அமரர் செயல்

மாண்டன மாற்றலர் நாள்கள் பூமகள்
ஈண்டுவந் திவனொடு திளைக்க லுற்றனள்
காண்டுமிக் காளைதன் கன்னிப் போரெனா
ஈண்டினர் விண்ணிடை யமர ரென்பவே. 1209

திவிட்டனது கட்டளை

தூதுவர் முறைப்படுந் தொன்மை யாலிவண்
தீதுரை கொணர்ந்துநஞ் செவிகள் சுட்டவிப்
பேதையர் பிழைத்தது பொறுக்கல் வேண்டுமாற்
போதலே பொருளிவர் போக போகவே. 1210

மற்ற வேந்தர் கூற்று

வில்லவன் மொழிதலும் வீர வேந்தர்கள்
ஒல்லென வொலித்தெழுந் துடன்று சொல்லுவார்
கல்லுயர் கருவரை கருதி யாமிவை
சொல்லிய தனெச்சிலர் சுருங்கச் சொல்லினார். 1211

ஆழியு மகலத்த திருவும் வாங்கியிப்
பாழியந் தோளினான் பால வாக்கினால்
ஏழையு மெம்மையு மறியு மென்றனர்
வாழைமேல் வயிரங்கூர்த் தனைய மாண்பினார். 1212

வாணிலா மணிநகை முறுவ லாடிறத்
தேணிலா ரியம்புவ தியம்பி னல்லது
காணலா மெல்லையுட் புகுந்து கட்டுரை
பேணலாம் பிறபிற பீடு காண்பதே. 1213

கலைமிசை யினியசொற் கன்னி காளைதன்
இலைமிசை யலங்கன்மார் பிசையக் கேட்டுமோர்
மலைமிசை மறைந்துவா யுரைக்கும் வல்லதிற்
சிலைமிசைத் தோளினான் சேவ கங்களே. 1214

துன்னிவந் திவனடி தொழுவ னேலுயிர்
தன்னதா மன்றெனிற் றனதன் றாதலான்
மன்னுயி ருவக்குமோ மானம் வேண்டுமோ
வென்னவ னுவப்பதென் றெண்ணி வம்மினே. 1215

தூதுவர் செல்ல அசரீரி கூறியது

என்றவர் மொழிதலு மெழுந்து தூதுவர்
சென்றன ராயிடைத் தெய்வ வாய்மொழி
வென்றுவீற் றிருக்குமிவ் விடலை யேயென
நின்றது நிலமகள் பரிவு நீங்கினாள். 1216

வரிவளை முரன்றன வான துந்துபி
திரிவன வறைந்தன செங்கண் டீப்பட
முரிவன வீரர்தம் புருவ மூரிவிற்
பரிவிறை யின்றிவன் பாடி வட்டமே. 1217

நன்னிமித்தங்கள்

ஆளியே றனையவ னணிபொன் மேனிமே
னீளொளி தவழ்ந்தது நெடுங்க ணேழையர்
தோளுமங் கிடவயிற் றுடித்த வீரர்கை
வாளும்பூ நின்றன மலர்ந்த துள்ளமே. 1218

பகைப்புலத்தில் தீயசகுனம்

அரசிளங் குமரனை யனற்று மாற்றலர்
முரசினுண் மணியர வுறைந்த முத்தணி
நிரைசுடர் நெடுங்குடை யகடு நெய்கனி
பிரசங்கள் புரைபுரை விலங்கப் பெய்தவே. 1219

கதிர்மணித் தேர்க்கொடிஞ் சேறிக் காக்கைகள்
எதிரெதிர் சிலம்பின வெரிந்த மாதிரம்
உதிரநீர்ப் புதுமழை சொரிந்த துச்சியின்
அதிர்தரு கவந்தங்க ளாடி யிட்டவே. 1220

விடவரு மியல்புக டிரிந் மெல்லியன்
மடவர லவரொடு மாறு பட்டனர்
படவர வல்குலார் காதிற் பயெனச்

சுடர்தரு குழகடா மழிந் "சார்ந்தவே. 1221

தூவொளி மணிமுடி முகத்த கிம்புரி
நாவளைக் கொண்டன நாம வென்றிவேல்
பூவொளி மழுங்கின போர்செ யாடவர்
ஏவிளை கொடுஞ்சிலை யிற்று வீழ்ந்தவே. 1222

உள்ளடி யுமைத்துமைத் தழன்ற மேனியுங்
கள்ளவிழ் கண்ணியுங் கரிந்த கண்களும்
எள்ளுநர்க் கிடவயிற் றுடித்த வேழையர்
வள்ளிதழ்க் கடுங்கணும் வலந்து டித்தவே. 1223

பகைமன்னர் உறுதி

வானமீ னுச்சியு ணின்ற மாற்றலர்
தானையு ணடுவுவீழ்ந் ததிரத் தங்களுக்
கூனமுண் டென்பதை யுணர்ந்து முள்ளிடை
மானமஃ தொழிந்திலர் மறங்கொண் மன்னரே. 1224

வேறு
தூதுவர் உரைகேட்ட அச்சுவகண்டன் செயல்

போகிய தூதுவர் பொன்னவி ராழியொ
டேகிய நாளுடை யாற்கிது வாலென
ஆகிய வாய்மொழி கூறலு மாயிடை
நாகம ழன்றெறி நச்சென நக்கான். 1225

மண்டிணி மாநில மன்னரை மால்வரை
ஒண்டொடி தாதையொ டூழுயிர் வெளவித்
திண்டிறல் பேசிய வச்சிறி யானையுங்
கொண்டனிர் கூடுதி ரோகடி தென்றான். 1226

படை எழுச்சி

ஆழியி னானது கூறலு மாயிடை
வாழிய ரோவென மால்வரை வாழ்பவர்
சூழிய வானைகள் மாவொடு தேர்பல
தாழலர் பண்ணினர் தாமு மெழுந்தார். 1227

காரணி கண்முர சார்த்த கறங்கின
நீரணி சங்க நிரைந்தன வெம்பறை
தாரணி தானை சிலம்பின தாழ்ந்தனர்
போரணி விஞ்சையர் பூமியின் மேலே. 1228

வேறு

குடையுங் கொடியுங் குளிர்சா மரையும்
படையும் முடியும் பலசின் னமுமே
இடையும் புடையும் மிருபா லகமும்
அடையும் படையும் மறிதற் கரிதே. 1229

வேறு

பொன்றவழ் தேர்கலி மாவொடு போதகம்
என்றிவை யெங்கு மிடம்பி வின்றி
நின்றன நின்றது வாட்படை யப்படை
சென்று பெருந்திசை யார்த்திசை யார்த்தார். 1230

கொண்டல் கிளர்ந்து பரந்து பெருங்கடல்
மண்டுவ போன்மண மாநகர் முன்னி
விண்டவழ் மின்னிடு வாளினர் வில்லினர்
எண்டிசை யும்மிருள் கூர விழிந்தார். 1231

வேறு
இருபடையும் பொருதல்

படையென் றலுமே படைபா ரதுவும்
இடையின் றியெழுந் ததிரண் டுகடல்
விடையின் றிவெகுண் டெழுகின் றனபோற்
புடையின் றிநிரந் தனபோர்த் தொழிலே. 1232

வேறு

தேர், குதிரை

காரொடு கார்கட லோடு கருங்கடல்
சீரொடு சென்று திளைப்பது போலத்
தேரொடு தேர்கலி மாவொடு மாபல
போரொடு வந்து புகுந்தன வன்றே. 1233

வேறு

காலாள், யானைப்போர்

இலையே ரயில்வா ளியொடெண் டிசையுஞ்
சிலையே யெனவுண் டுசிலைத் தொழுதி
மலையே மலையோ டுமலைந் தனபோற்
கொலைவே ழமொடேற் றனகுஞ் சரமே. 1234

குதிரைகளின் செயல்

கொடிமே லுடையா னைகள்கும் பமுதைத்
தடிமே லனவா கவெழுந் தரசர்
முடிமே லனவாய் முகின்மே லனவாய்ப்
படிமே லனவா யினபாய் பரியே. 1235

தேர்களின் செயல்

ஒருபான் முடிமே லுருளா ழியுதைத்
திருபா லுமெழுந் தெறிபா றுசெலப்
பொருபா லவர்கண் சுழலப் பொருதேர்

வருபா லறியா மைமயங் கினவே. 1236

யானைகளின் செயல்

நெறியார் நிரைமா வொடுதேர் களெடுத்
தெறியா வகையா நுதலே றுகரம்
பறியா முறியாப் படையோர் படையுட்
செறியா மதயா னைதிரிந் தனவே. 1237

காலாட்களின் செயல்

கடுநீ ரவர்கண் ணெரிகொண் டுகனன்
றிடிநீ ருருமின் னெதிரே யெறிய
வடிநீ ரனவா ளிடையே முரியாப்
படுமீ னெனவீழ்ந் துபதைத் தனவே. 1238

வில் அறுபட்டமை

வடிநூ னுதிகவ் வியவா ளையொடும்
விடுமீ னெறிதூண் டில்விசைத் தனபோல்
அடுநா ணிடையே றியவம் பினொடு
நெடுநா ணறவிற் கணிமிர்ந் தனவே. 1239

வேறு
அருக்ககீர்த்தியின் போர்

ஆரழ லான்பெய ரானணி வெஞ்சிலை
போரழல் வார்கணை மாரி பொழிந்தது
சீர்கெழு விஞ்சையர் செந்தடி நுந்துபு
நீர்கெழு வெள்ள நிரந்ததை யன்றே. 1240

தென்மலை யாரிள மன்னவன் மன்னிய
வின்மலை வார்தனி யின்மையின் விஞ்சைய

பொன்மலை யொன்றொடு போர்செய மேவிய
மன்மலை போல வெழுந்து மலைந்தார். 1241

கோளென நாளென மின்னுபு குன்றெறி
வேளனை யான்மிசை விஞ்சையர் வெஞ்சுடர்
வாளினர் வில்லினர் மால்வரை போல்வன
தோளினர் தாளினர் தோன்றின ரன்றே. 1242

தோன்றிய விஞ்சையர் மேல்விடு வெங்கணை
கான்றது திண்சிலை கான்றலு மேதிசை
மான்றது மங்குல் பரந்தது காரிருள்
நான்றது நண்ணலர் நண்ணல ரானார். 1243

தூணி முகத்தது கைத்தல மற்றையோர்
பாணி முகத்தது வெஞ்சிலை நின்றது
வேணு முகத்தது மண்டலம் வெங்கணை
காணு முகத்தள வேயுள வாமே. 1244

ஒன்று தொடுத்ததோ ராயிர மாம்பல
என்று தொடுத்தன வெண்ணில வாஞ்சரம்
அன்று தொடுத்தவ னெய்தன வையகம்
நின்று தொடுத்து நிரந்தன வன்றே. 1245

விண்மிசை யேறிய வெஞ்சரம் விஞ்சையர்
கண்மிசை யேறின மேகடி மேதிசை
எண்மிசை யின்றி யிருண்டன வோவென
மண்மிசை வீழ்ந்து மயங்கின ரன்றே. 1246

வேறு

இருள்பா யினவா லிதுவென் னெனவே
மருள்வார் வெருள்வார் மறைவார் மறிவார்
தெருள்வார் திரிவார் செருவார் கணையால்

உருள்வார் களுமா கியுடைந் தனரே. 1247

வேறு

உடைந்திடு படையிடை யொலிகொண் மால்வரை
இடைந்திடும் படியெழுந் திடறி யேகினார்
படந்தொடி னுடன்றெழு மரவு போற்பகை
கடைந்திடுங் கடுந்திறற் கால வீரரே. 1248

இடுதவி சொடுதொடர் பரிய வெந்தகத்
தடுசரம் படுதொறு மலறி வாலதி
நெடிதனெ நிறுத்திநீ ருகுத்து நீள்செவி
மடிதர முடுகின மான யானையே. 1249

முரசுக ளுடைந்தன முடிகண் மூழ்கின
வரசுக ளவிந்தன வரவத் தேர்க்குழாம்
விரைசெல விவுளிக ளிடறி வெந்தடி
நிரைசெல விழிந்தது குருதி நீத்தமே. 1250

அச்சுவக்கிரீவனுக்கு ஒரு தூதன் போரழிந்த செய்தியைத் தெரிவித்தல்

காலெதிர் கடலுடைந் திட்ட தொப்பநம்
பாலது படையுடைந் திட்ட தின்றென
மாலெதிர் கடற்படை மான வேந்தனைக்
கோலெதிர் கையவன் றொழுது கூறினான். 1251

நூற்பயம் பலவொடு நுணங்கு கேள்வியே
போற்பயம் பலவொடு புகழ்க ளேதரும்
வேற்பயங் கொண்டனர் தெவ்வர் நந்தமர்
காற்பயங் கொண்டனர் கால வேலினாய். 1252

பூமியரசர் விஞ்சை வீரரை இகழ்ந்தமை.

பெரியவாய் வளையெயி றிலங்க நக்குநக்
குரியவா ளெரியெழ முறுக்கி நம்மொடு
பொரியவந் தார்களும் புறந்தந் தாரினி
அரியதென் னெனநக்கா ரவனி மன்னரே. 1253

கலையினைக் கடந்தசொற் கன்னி காதலன்
அலையினுக் குடைந்தில ரருக்கன் கையதோர்
சிலையினுக் குடைந்துதஞ் சிறுமை நாணிநம்
மலையினுக் கடைந்திலர் மான மன்னரே. 1254

அச்சுவக்கிரீவன் செயல்

ஒன்றுவில் லிரண்டுதோ ளொருவ னெய்யவே
இன்றுநம் படையுடைந் திட்ட தாய்விடின்
நன்றுபோர் நமர்கள தென்று நக்கனன்
குன்றுபோற் பெருகிய குவவுத் தோளினான். 1255

வேறொரு தூதுவன் உரைத்தமை

இரதநூ புரத்தின்மே லெழுந்த வேந்தரும்
பொருதுதா மழிந்தமர் புறக்கிட் டோடினார்
அரிதினின் விளைவதை யன்றி யாவருங்
கருதிய முடிப்பவ ரில்லை காண்மினே. 1256

பாழிப்போ ருடைந்தனர் பகைவர்க் கின்றென
ஆழிப்போர்த் தடக்கையாற் கவர்க ணீர்மையைத்
தாழிப்போர் விலன்றம னொருவன் கூறினான்
ஊழிப்பே ரெரியுணெய் சொரிந்த தொப்பவே. 1257

அச்சுவக்கிரீவனது வருத்தமும் கட்டளையும்

விண்மிசை சென்றவர் மெலிவும் வேற்றவர்
மண்மிசை சென்றவர் மறிந்த மாற்றமும்
புண்மிசை யெஃகம்புக் கொளிப்ப போன்மனத்

துண்மிசை யொழிபடை யாகி யூன்றவே. 1258

இரதாவர்த்தம்

இருந்தினி யென்னையீங் கெழுக வென்றுபோய்ப்
பெருந்தகை யருங்கலப் பெயர்கொள் குன்றின்மேற்
பரந்தன படையொடு பாடி விட்டனன்
கருந்திரண் முகில்புரை காள மேனியான். 1259

அவன் தம்பியர் வருகை

அச்சுவக் கிரீவனுக் கிளைய காளையர்
கச்சையங் கருங்களி யானை வல்லவர்
விச்சையர் கடற்படை பரப்பி விண்மிசை
நச்செரி யுமிழ்தரு நகையர் தோன்றினார். 1260

நீலரதன் கூறியது

இளையருட் பெரியவன் சொல்லு மெம்மிறைக்
குளைவன செய்தவ ருயிரை மற்றவர்
கிளையொடுங் கீண்டரசாடு மன்றெனில்
வளையொடுந் தலைமுடித் திருந்து வாழ்துமே. 1261

நீலகண்டன் கூறியது

மாலுமாங் குடையர்கொன் மனிதர் நம்மொடு
போலுமாற் பொரலுறு கின்ற தென்றுதன்
கோலவால் வளையெயி றிலங்க நக்கனன்
நீலமா மணிக்கண்ட னென்னுங் காளையே. 1262

வைரகண்டன் கூறியது

முளைந்தவா ளெயிற்றவர் முலைகள் பாய்ந்துதேன்

விளைந்ததார் வெறிகொள வைகும் வேற்றவர்
உளைந்தபோர் நிலத்தினுள் ளுருள்ப வென்றனன்
வளைந்தவா ளெயிற்றவன் வயிர கண்டனே. 1263

சுகண்டன் கூறியது

ஒத்திலங் கொண்சிறை யுவணன் றன்னொடு
பைத்திலங் கரவுகள் பகைப்ப போன்மெனக்
கைத்தலங் கையொடு புடைத்து நக்கனன்
தொத்திலங் கலங்கலான் சுகண்ட னென்பவே. 1264

அச்சுவக் கண்டனது கட்டளை

தம்பியர் மொழியெனுந் தயங்கு மாரியால்
வெம்பிய கொடுமனங் குளிர்ந்து வெய்யவன்
நம்பெயர் முனிந்தவர் நயந்த மண்மிசை
நும்பெயர் நிறுத்துமி னென்று நோக்கினான். 1265

திவிட்டன் வந்த படையினை எதிர்த்தல்

நஞ்சினை நஞ்சுசென் றெரிக்க லுற்றபோல்
விஞ்சையர் வெஞ்சினம் பெருக்கி மேல்வர
வஞ்சமின் மணியொளி வண்ணன் றானையும்
எஞ்சலின் றெழுந்தெதி ரூன்றி யேற்றதே. 1266

இருபடைகளும் பொரும் வருணனை

விண்ணின தளவுமேல் வந்த வேற்படை
மண்ணின தளவுமா றேற்ற வாட்படை
கண்ணிய கடற்படை யிரண்டு தம்மையும்
எண்ணிணி நமக்கெளி தாவ தில்லையே. 1267

கடலிரண் டுளவெனிற் கடுக்கு மக்கடல்

இடைநில முடையன ணென்னு மொப்பில
அடலரும் படையவை யிரண்டு மவ்வழி
யடலரும் படையவை யிரண்டு மொக்குமே. 1268

திண்டிறற் றேர்களே செறிந்த வென்னவும்
கொண்டபோர் வேழமே குழீஇய வென்னவும்
விண்டவழ் புரவியே மிடைந்த வென்னவும்
கண்டவர் கண்டுழிக் கலந்து தோன்றுமே. 1269

கைவலப் படையினர் கழலர் கச்சையர்
செவ்வலர்க் கண்ணியர் செங்க ணாடவர்
இவ்வுல கிவர்க்கிட மில்லை முன்னிவர்
எவ்வுல குடையவ ரென்னத் தோன்றினார். 1270

அன்றுபோர் மலைந்தது தானை யாயிடைச்
சென்றுபோர் படுமிடந் திசைக ளின்மையா
னின்றுபோ ராடவர் நேரொப் பார்கேளா
டொன்றுபோ ருலகினை யூழி யொத்ததே. 1271

பேரினும் பெருகிய சின்னந் தன்னினுந்
தாரினு மாறுமா றெறிந்து தம்முளே
தேரினுந் தேரினுந் திளைக்கின் றார்சிலர்
காரினும் பெரிதவர் கணைபெய் மாரியே. 1272

தாளிடை மிடைந்தன தாள்க டம்முளே
தோளிடை மிடைந்தன தோள்க டோளிடை
வாளிடை மிடைந்தன வாள்கண் மற்றிவை
நாளிடைப் படுங்கொலோ நாங்கள் சொல்லினே. 1273

குடைநில மறைப்பவுங் கொடிகள் போர்ப்பவு்
மிடைநில மிருண்மெழுக் கிட்ட தாயிடைப்
படைநில விலங்கவும் பணிகண் மின்னவும்
இடைநில மிடையிடை யிலங்கித் தோன்றுமே. 1274

கருப்புடைக் கைகளாற் புடைத்துக் கண்களு்
ணெருப்பொடு நெருப்பெதி ரெறிப்ப யானைகண்
மருப்பொடு மருப்பிடை மிடைந்து மான்றரேர்
பொருப்பொடு பொருப்பவை பொருவ போன்றவே. 1275

கறங்கெனக் காலசக் கரங்க டாமென்
மறங்கிளர் மன்னவர்தம் மகுட நெற்றியும்
உறங்கலில் கடாக்களிற் றுச்சி மேலுமாய்த்
திறங்கிளர் புரவிக டிரிதர் கின்றவே. 1276

செம்பியல் கிடுகின செம்பொற் றட்டின்
அம்புபெய் தூணிய வரவத் தேர்க்குழாம்
வெம்பிய கணைமழை விரவி வில்லொடு
வம்புபெய் மழைமுகில் பொருவ போன்றவே. 1277

இன்னவ ரின்னுழி யின்ன செய்பவென்
றென்னவ ரறிவுமங் கிடைபு காவகை
மின்னவி ரெஃகினு மிடைந்த வாளினும்
மன்னவர் செருத்தொழின் மயங்கி யிட்டவே. 1278

வேறு

அச்சமுடை யாரகல்க வாற்றுபவ ரேற்க்
எச்சமில் குடித்தலைவர் போகவென வெங்குங்
கச்சையர் கருங்கழலர் காலனையு நோனார்
வெச்சென விழித்துவிறல் வீரர்திரி கின்றார். 1279

ஏற்றவ ரிமைப்பினு மிகழ்ந்தெறிதல் செய்யார்
தோற்றவர் புறக்கெடையு நாணிமிக நோக்கார்
வேற்றவரை வீரநெறி காண்மினிது வென்று
தேற்றுவனர் போலவுணர் சென்றுதிரி கின்றார். 1280

தாருடைய மார்புபக வார்கணை குளிப்ப்
வேரொடுப றித்தன ரெழுத்துவரி நோக்கிப்
பேரொடுறு காளையவ னாரெனவி னாவி
நேர்படுது மென்றுசிலர் நேடுபு திரிந்தார் 1281

அரிசேனன் போரேற்று வருதல்

கேடக மிடத்தது வலத்ததயி லொள்வாள்
ஆடக மடுத்தவணி பூணனலர் தாரான்
றோடக மடுத்ததுதை கண்ணியொடு துன்னார்
ஊடக மடுத்தொருவ னுந்திநனி வந்தான். 1282

வெறிமின்விரி கின்றவிற லாழியிறை தோழன்
அறிமின்பெயர் யானவ்வரி சேனனென நின்றே
னெறிமினெதி ரென்னொடிகல் வல்லிருளி ராயின்
மறிமினது வன்றியுயிர் வாழலுறி னென்றான். 1283

வியாக்கிரரதன் அவனை எதிர்த்தல்

அங்கவன் மொழிந்தமொழி கேட்டலு மருக்கன்
வெங்கணை தெரிந்தது விலக்கிவிறல் வெய்யோய்
இங்கிவ னினக்குநிக ரோவென விசைத்தே
பொங்குபுலித் தேர்ப்பெயரன் போந்துபொர லுற்றான். 1284

பொன்னையணி கொண்டபுனை கேடக மெடுத்து
மின்னையுமிழ் கின்றசுடர் வாண்மிளிர வீசி
நின்னையறி யாதவர்க ணின்றிரிய வந்தாய்
என்னையறி யாயறியி னித்தவிர்தி யென்றான். 1285

நின்னையறி வன்பெரிது நின்முறைய ளாய்
கன்னியையொர் காளைபிற னெய்துவது கண்டும்
மன்னுமண வில்லுள்வயி றாரவயில் கின்றாய்க்
கின்னுமுள வோபுதிய வென்றுமிக நக்கான். 1286

கன்னியர்தம் பான்மைவழி செல்பவது கண்டாய்
முன்னிய மொழிப்புலவர் நூன்முறைமை யேடர்
அன்னதறி யாதவ னயக்கிரிவ னன்றே
என்னையறி யாமைநினக் கின்னுமுள தென்றான். 1287

வாயுரை யிருக்கநம் வாளினொளி வாயாற்
றீயுரை செகுத்துமலை கென்றுசெயிர் கொண்டு
காயெரி விழித்தனர் களித்தனர் தெளிர்த்தார்
மாயிரு விசும்பிடை மடுத்துமலை குற்றார். 1288

தங்கொளி தயங்குமணி கேடகமு மேனைச்
செங்களி மயிர்ப்புளக சேடகமு மேந்தித்
திங்களொடு ஞாயிறு திளைத்திரு விசும்பின்
அங்கண்மலை கின்றவுள வேலவையு மொத்தார். 1289

போரிகலி யாரமொடு பூண்மணிகண் மின்ன்
நேரிகலும் வாள்களொடு கேடக நிழற்றச்
சாரிகை கறங்கென மலைந்துசுழல் கின்றார்
நீரக வளாகமடு சக்கர நிகர்த்தார். 1290

ஓவிலயில் விசுமொரு வன்னது விலக்குங்
காவலொடு மீளுமொரு வன்னவர் கருத்தின்
ஆவதது வன்றியய னின்றவர்கள் காணும்
பாவனைய ரல்லர்பல பாடியினி யென்னோ. 1291

கொந்தெரி யிரும்பெறிஞர் கொற்செய்கள னொத்தும்
வந்துவன வேங்கைமலர் கால்சிதர்வ போன்று
நுந்தியவர் வீசுமொளி வாணுதிக டாக்கிச்
சிந்தின தழற்பொறி சிதர்ந்ததிசை யெல்லாம். 1292

ஆளடு மடற்றகைய னாயவரி சேனன்
தோளொடு துதைந்தெறியும் வாளதனை நோக்கிக்
கோளொடு மடுத்தகுளிர் மாமதிய மொப்ப்

வாளொடு மடுத்துமணி கேடக மறைத்தான். 1293

ஆங்குமுன் னெறிந்துபெயர் கின்றவரி சேனன்
பூங்கம ழலங்கலுடை மார்பமிரு போழாய்
நீங்கவெறிந் தானெடிய மாற்கிளைய காளை
ஓங்கிய விசும்பினவர் கொண்டன ரொளித்தார். 1294

வேறு

அழலான்பெய ரவன்மைத்துன
னரிசேனனை யெறியக்
கழலான்கட லொளியான்றமர்
கலந்தார்த்தனர் கரிய
நிழலான்றமர் கரிந்தார்சில
ரிரிந்தார்பலர் நெரிந்தார்
தழலாரயில் வலனேந்துபு
சார்ந்தார்தலை சரிந்தார். 1295

அரிசேனனங் கழிவாதல்கண் டயில்வாளொளி மிளிரர்
விரிசீர்வட்ட மணிகேடகஞ் சுழலாநகு வருவான்
பரிசேரணி யுயர்தேர்மிகு பலயானையு மெறியாத்
திரிசாரிகை நிகரானவ ருளரோதிறல் வினவும். 1296

சிகரிம்முடி திருமாமணி செறிகுண்டல மிலங்கத்
திகிரிப்படை யரசன்றிறல் சிறக்கவெனப் புகழ்ந்து
பகருந்நல குணசேனனும் பருவம்முகி லிடிபோற்
புகரும்மத களிறென்னவும் புலியென்னவுந் திரிவான். 1297

வேறு

அருக்க கீர்த்திதன், பெருக்கம் வாழ்த்தியே
திருக்கை வேலினா, னெரிக்கு மாற்றலான். 1298

பொன்னங் குன்றவன், மின்னும் வாளினன்
மன்னன் றோழனாழ், முன்னி வந்தனன். 1299

வந்த வன்பெய, ரிந்தி ரன்னெனுங்
கந்து கொல்களி, றுந்து காமனே. 1300

இருவ ரும்மெதிர், பொருதும் வேலையின்
அருகு நின்றவர், வெருவி யோடினார். 1301

வாளி னாலொரு, தோளை வீழ்த்தவோர்
தோளி னாலவன், வாளை யிட்டனன். 1302

வேறு

குணசேனன் வீழக் கண்டு கூற்றினுங் கொடிய நீரான்
இணைசேனை தன்னு ளுள்ளோ னியம்பிய களிப்பின் மிக்கான்
கணைசேர்ந்த தூணித் தோளான் கைச்சிலை பிடித்துக் கொண்டு
திணைசேர வருக வென்று வரசேனன் றிகழ்ந்து நின்றான். 1304

மற்றவ னிற்ப தோர்ந்து மதகளி றனைய காளை
கொற்றவ னருக்க கீர்த்தி குணம்புகழ்ந் தாடிப் பாடிக்
கற்றவன் கலைக ளெல்லாங் காமுக னென்னும் பேரான்
பற்றிய வில்லு மம்பும் பாங்குடன் பரித்து வந்தான். 1305

வில்லொரு கையி னேந்தி வெங்கணை குழைய வாங்கிச்
சொல்லரு மாரி போலத் தொடுத்தவன் விடுத்த லோடும்
மல்லுறு காளை தன்மேல் வராமலே விலக்கி யிட்டுக்
கல்லெனக் கலங்கி வீழக் கைச்சிலை கணையே றிட்டான். 1306

கார்செயன் முழங்கி யார்ப்பக் காளையுங் கனன்று மிக்க
வார்சிலை வணங்க வாங்கி வாய்புக விடுத்த லோடும்
போர்செயுங் களத்து வீழ்ந்தான் புகழ்வர சேன னென்னத்

தார்செய்தா னவர்க டம்முட் டானவ னொருவன் வந்தான். 1307

வேறு

அரிகேதனன் செயல்

குடர்மாலைக டலைசூடின குழவித்தலை குழையாப்
படர்காதினுள் ளவைபெய்தன பகுவாயது குருதித்
தொடர்மாமழை மதயானைகை துணியாவவை யிடையே
சுடர்மாலைகள் விடுசூலமொ டொருவன்றிரி கின்றான். 1308

கள்ளாவது குருதிப்புனல் கலனாவது கையே
நள்ளாதவ ருடலம்பிற கறியாவது நமக்கென்
றுள்ளாதவ ருளராங்கொலிவ் வுலகின்னென வுரையர்
விள்ளாதவர் சிலர்பின்செல விரல்வீளைகள் விளியா. 1309

களியானையி னெயிறாயின பறியாவவை கறியர்
அளியாதுபல் படையாளர்க ளடையார்களை யுடனே
ஒளிவாளிடை யிடைவிட்டுட லுருவாவுயிர் பருகாத்
தெளியாதெதிர் வருவாராயி லுருவாவவை செறியா. 1310

எரிபோல்வன சுரிபங்கியொ டிருள்போலிருண் மெய்யோர்
டரிபோலதி ரகல்வானுற நிமிராவடி புடையாப்
பரிபோல்வன பிடியாவுட லடியாவிடை மறிதேர்
பொரிபோலெழ வுதையாவிவன் வருகின்றதொர் பொலிவே. 1311

ஆழிப்படை யுடையான்றம னரிகேதன னென்போன்
பாழிப்படை பொருவாரொடு பொருவன்பல வறியேன்
ஏழைப்படை யிதுவோவெனக் கெதிராகுவ தாயில்
வாழிப்படை பொருதென்னென வையாநனி வந்தான். 1312

சார்த்தூலகன் அவனை எதிர்த்தல்

கள்ளாற்களி யிலனாலிகல் களமண்டிய செருவின்

உள்ளாற்களி யுற்றானிவ னுயிருண்கென வுருவி
நள்ளாதவர் தலைவவ்விய நகைவாளது வீசித்
தள்ளாதவ னெதிரேமிகு சார்த்தூலக னேற்றான். 1313

அரிகேதனன் மாயச் செயல்கள்

வரையாலென முகிலாலென விருளாலென மறியும்
திரையார்கட லளவேசெல விரியுந்நனி சிறுகும்
நிரையாமுகின் முடிதேய்தர நிமிருந்நில மிதனுட்
புரையாரிட மறையும்மிது பொருகின்றதொர் பொலிவே. 1314

மாலைத்தலை வளர்மாமதி நிகரும்வளை யெயிறுஞ்
சோலைத்தலை மலைபோல்வன தோளும்மிவை யுடையான்
காலைத்தலை யிளஞாயிறு புரைவான்மிசை யெறியாச்
சூலத்தலை நுதியாலவ னாகந்துளை யிட்டான். 1315

சார்த்தூலகன் அவனைக் கொல்லல்

இடுவானையவ் விடுசூலமொ டுடலும்மிரு துணியாப்
படவீசின னயில்வாளது படலும்பல மாயன்
அடவாமையி னுருவம்முத லதுவேதன தாகத்
தடமால்வரை யெனவீழ்தலு முடைவார்தம ரானார். 1316

வேறு
தூமகேதனன் போரேற்றல்

வாழுநா ளுலந்து மற்றவன் மண்மேல்
மலையென மறிதலு மலைமேல்
ஆழியான் றமர்க ளஞ்சினா ரஞ்சு
மாயிடை யடுதிற லுடையான்
ஊழிநா ளெரியுங் கூற்றமு முருமு
மொப்பவன் கைப்படை நவின்றான்
சூழிமா லியானைத் துளைமதஞ் செறிப்பத்
தோன்றினான் றூமகே தனனே. 1317

மலையெ டுத்திடுகோ மாநிலம் பிளக்கோ
மறிகட லறவிறைத் திடுகோ
உலைமடுத் துலகம் பதலையா வூழித்
தீமடுத் துயிர்களட் டுண்கோ
சிலையிடத் துடையார் கணைவலத் துடையார்
சிலர்நின்று செய்வதீங் கென்னோ
நிலையிடத் தவரு ணிகரெனக் குளரே
னேடுமின் சென்றென நின்றான். 1318

சுவலனரதன் தூமகேதனனை நெருங்குதல்

வண்டினம் பாடு மாலையன் வரித்த
கச்சினன் வயிரப்பூ ணிரைத்த
தண்டினன் கழலன் றமனியத் தாரான்
சார்ந்தனன் சார்தலு மவனைக்
கண்டன னன்றே கடலொளி மேனிக்
காளைதன் மாமனுக் கிளையான்
உண்டினி நமக்கோர் போரென வெதிரே
யுவந்துசென் றவற்கிவை யுரைத்தான். 1319

சுவலனரதன் கூறியது

மலையெடுத் திடுவாய் மாநிலம் பிளப்பாய்
மறிகட லறவிறைத் திடுவாய்
உலைமடுத் துலகம் பதலையா வூழித்
தீமடுத் துயிர்களட் டுண்பாய்
நிலையிடத் துளரோ நிகரெனக் கென்பாய்
நின்றனை நிகருனக் காகித்
தொலைவிடத் தல்லாற் சொல்லிவை நுங்கட்
கொழியுமோ தூமகே தனனே. 1320

தூமகேதனன் செயல்

என்றலு மதுகேட் டெரியுடைத் தேரோ
னென்பவ னாமிவ னென்றே
நன்றுநன் றென்று நக்கன னக்கே
நாணிலர் நம்மலை வாழ்வார்
இன்றெனக் கெதிராய் நீகொலோ பொருவா
யென்றன னினையன மொழியாக்
குன்றினும் பெரியான் கூற்றினும் வெய்யோன்
கொண்டனன் றண்டுகை வலித்தே. 1321

இருவரும் பொருதிறன்

இன்றெனக் கெதிராய் நீகொலோ பொருவா
யென்றிகழ்ந் துரைத்தனை யேடா
நின்றெனக் கெதிரா நீர்மையர் நின்போ
னிரம்பவாய் திறந்துரைப் பவரோ
என்றன னெனலு மெதிர்தெழித் தவனு
மெழுந்தன னெழுந்தன னிவனும்
அன்றுபோர் மலைந்தா ரதிர்ந்ததிவ் வுலக
மமரொழித் தரசரு நின்றார். 1322

ஆர்த்தன திசைக ளதிர்ந்ததிவ் வுலக
மலைகடல் கலங்கின விருளாற்
போர்த்தது விசும்பு புலம்பின விலங்கல்
புரண்டன பொருவரைத் துறுகற்
சார்த்தினர் புடைக்குந் தண்டின ரெதிரத்
தாங்கியும் வாங்கியுந் தடுத்தும்
வேர்த்தனர் மெய்யால் வெதும்பினர் மனத்தால்
விசும்பினை மயங்கவே திரிந்தார். 1323

கண்டவர்க் கெல்லாங் கண்ணுளார் போல்வார்
காண்டலுக் கரிதவ ருருவம்
தண்டின தொளியர் தங்களார்ப் பிசையுந்
தயங்குதா ராரமும் விரவி
எண்டிசை மருங்கு மிடைநிலத் திடையு
மிருள்கெழு விசும்பின தகமுங்

கொண்டன சிலம்பு குலுங்கின விலங்கல்
கூற்றமுந் தலைபனித் ததுவே. 1324

தூமகேதுவீழ அவனைச் சார்ந்தார் நடுங்குதல்

தட்டுப்போ ரதனுட் டமனியக் கடிப்புந்
தாரினோ டாரமுஞ் சரியப்
பட்டுப்போ யுருண்டா னவருளங் கொருத்தன்
பருவரை கரியதொன் றனையான்
துட்டப்போ ரியானைத் தூமகே தனனுந்
தோற்குமோ வொருவனுக் கென்று
மட்டுப்போ ரணிந்த மணிமுடி மன்னர்
மயங்கினார் மானமு மிழந்தார். 1325

வேறு
அங்காரவேகன் திவிட்டனது சேனையின் மேல் வருதல்

பொருதாங் கழிந்து புகைகேது வீழ
வரிகேது முன்ன முடிய
எரிதாங்கு வேலொ டினியீங்கு நின்று
பெறுகின்ற தென்னை யெழுகென்
றரிதாங்க ணாவ தெளிதாகு மாறொ
ரமர்செய்கை கொண்டு பிறர்முன்
கரிதாங்க ளான கழன்மன்ன ரேறு
வருமங்கொர் காளை கடிதே. 1326

கணிகொண் டலர்ந்த நறவேங்கை யோடு
கமழ்கின்ற காந்த ளிதழால்
அணிகொண் டலர்ந்த வனமாலை சூடி
யகிலாவி குஞ்சி கமழ
மணிகுண்ட லங்க ளிருபாலும் வந்து
வரையாக மீது திவளத்
துணிகொண் டிலங்கு சுடர்வேலி னோடு
வருவா னிததென்கொ றுணிவே. 1327

தேவசேனன் அவனை எதிர்க்கச் செல்லுதல்

அருமாலை வேல்வல் லழல்வேக னாகு
மவனாயி லாக வமைக
எரிமலை வேல்வ லிளையார்க ணிற்க
விவனென்னொ டேற்க வெனவே
பொருமாலை வாள்கை பொலிகே டகத்த
னணிபோ திலங்கு முடியன்
செருமாலை மன்ன ரிறைதேவ சேன
னெதிரே சிவந்து செலவே. 1328

அங்காரவேகன் கூறியது

மலைமேலு மென்னை மதியாது வாழ்தி
மனிசர்க் குவந்து படையாய்
நிலமேலு நின்று பொருவா னினைந்து
வருவாய் நினக்கி துறுமே
சலமேலு மின்ன வுடையாயை வென்று
தலைகொண்ட பின்னை நுமரைக்
குலம்வேர் களைந்து குடிபொன்று விப்ப
னிதுயான் மகிழ்ந்த குணனே. 1329

தேவசேனனுடைய மறுமொழியும் இருவரும் பொருதலும்

மலைமேலு நின்னை மதியாது வாழ்வன்
மனிதர்க் குவந்து படையாய்
நிலமேலு நின்று பொருவான் புகுந்த
நிலைகண்டு நின்று மிஙனே
சலமே யுரைத்தி யிதுவோவு னாண்மை
தழல்வேக வென்ன வெதிரே
உலமேசு தோளி னொளிவேலி னோடு
மொருவா னெதிர்ந்து பொருவான். 1330

வாள்வீசு மாறும் வடிவேலின் வந்த
வடிவேல் விலங்கும் வகையுந்

தோள்வீசு மாறு மவைமீளு மாறு
மிடைசொல்லும் வீர மொழியுந்
தாள்வீசு போழ்து கழலோங்கு மாறு
மெதிர்தாங்க ளார்க்கு மொலியுந்
நாள்வீய லன்றி யுரைவீய யாவர்
நவில்வார் நமக்கு மரிதே. 1331

மாலா லெதிர்ந்து மலைவாயை நீடு
பொரவைப்ப தென்னை யினியென்
வேலா லழிப்ப னெனவே லெறிந்து
விறல்வேக னார்ப்ப மறவோன்
மேலா லிலங்கு மணிகேட கத்தி
னொருபால் விலங்கி யொருபாற்
றோலாத வாளி னெறியத் துணிந்து
சுடர்கான்று வீழ்ந்த ததுவே. 1332

எய்வே லறுத்து வறியானை நோக்கி
யெறியாது நிற்ப வவனோர்
நெய்வேல் பெயர்த்து நிருமித்த தேந்தி
யுருமொத்து நேர்ந்து பொருதான்
வெவ்வே றெருட்டி யொருதோ ணிமிர்த்தி
விரலொன்று சுட்டி வரவே
வைவேலி னோடு நிமிர்கின்ற தோளை
யறவீசி னானம் மறவோன். 1333

அங்கார வேகன் இறத்தல்

நெய்யுற்ற வேலு மொருதோளும் வீழ
வொருதோளி னீடு செருவைச்
செய்யுற்ற போழ்தி னெதிரே விலங்கி
யிதுதேவ சேனன் மொழியும்
கையுற்ற தொன்று கவலே னுனக்கி
துறுமாறு போக வெனவும்
மையுற்ற காளை வருவானை வாளி
னுயிர்வவ்வி னானம் மறவோன். 1334

வேறு
சுவணகேது தோன்றுதல்

தாம மார்ந்த மணியைம்பாற்
றைய றாதை மைத்துனனாஞ்
சேம மார்ந்த தனிச்செங்கோற்
றேவ சேனன் கைவாளாற்
சாம வண்ணன் றழல்வேகன்
சாய்ந்தான் சாய்ந்த பொழுதத்தே
தூம மாரங் கமழ்குஞ்சிச்
சுவண கேது தோன்றினனால். 1335

அவன் உறுதி

அஃதே யஃதே யங்கார
வேக னாங்கோ ரயில்வாளால்
வெய்தாங் குற்று வீடினனா
னன்றே நன்றே மறுமாற்றம்
மைதோய் மலையும் மண்ணகமு
நமதாச் செய்வென் செய்யேனேற்
செய்தா ரமர ருலகாள்வ
னிரண்டி லொன்று திண்ணமிதே. 1336

சடிமன்னன் அவனை ஏற்றல்

என்னா விரண்டு மருங்கினுமற்
றிளநல் யானைக் குழாஞ்சூழப்
பொன்னார் தேரும் புரவிகளு
மிடைந்து பூமி பொறைகூர
முன்னாற் செல்ல வருவானை
முந்நீர் வண்ணன் றன்மாமன்
மின்னார் விளங்கு விறல்வேலான்
கண்டே வெகுண்டு மேற்சென்றான். 1337

கானற் புரவி கலிமாவோ
டெதிர்ந்த கருங்கை மதவேழ
மான யானை தம்மோடே
மலைந்த தேரு மாறேற்ற
ஈன மில்லா விளையாரோ
டிளையார் திளைத்தா ரிவ்வகையே
தானை தம்முட் டாக்கலுறத்
தாமுந் தம்முட் டலைப்பெய்தார். 1338

சுவணகேதுவின் உரை

அருவி யிலங்கு மதயானை
யனல வூன்றி யணைபோழ்திற்
குருவ ரோடு படைபொருதல்
கூடிற் றன்று குலவேந்தே
பொருவ ரென்னப் படுவாரங்
கொருவர் போந்து பொரவொருவர்
ஒருவி நிற்ற லுரங்கொல்லோ
வென்றா னுவண மேந்தினான். 1339

சடிமன்னனின் மறுமொழி

குரவ ரென்னு முபசார
மிருக்கக் கோதை மிளிர்வேலாய்
பொருவ ராயின் யாரோடும்
பொருவர் பூமி வேண்டுபவர்
ஒருவி நிற்ப துரங்கொல்லோ
வென்னு முரையு முணர்தியிவண்
இருவே முள்ளும் யார்பாலஃ
துறுவ தென்றா னொளிமுடியான். 1340

ஆக வமைக வதுவேயவ்
வரச நீதி யாகிவிடிற்
போக பொருவ னெனப்புகைந்து
பொருவெஞ் சிலையொன் றிடனேந்தி

வேக யானை செலவுந்திச்
சிறுநா ணெறிந்து வெஞ்சரங்கண்
மாக மெல்லா முடனடுங்கத்
தொடங்கி னானம் மழைபோல்வான். 1341

தொடங்கு கின்ற சுடுசரங்கள்
சுருங்கி யொருகை செவிகாறும்
முடங்கு மொருகை சிலைவளையா
நிமிருங் கண்ட தித்துணையே
இடங்க ளின்றி விசும்பெல்லா
மிருள வீர்க்கோ டீர்க்குதையத்
தடங்க லின்றி யடுசரமே
மிடைந்த தவனி வட்டமே. 1342

சொல்லான் மலிந்த புகழினான்
சுவண கேது சொரிகின்ற
கல்லார் கொண்டற் பெயல்போலுங்
கணையின் மாரி கழல்வேந்தன்
வில்லாற் செய்த விசாலவட்ட
மேலு நாலு மருங்கினுமாய்க்
கொல்லாற் செய்த வேலாற்குக்
குடையாய் நின்று கவித்ததே. 1343

வில்லாற் செய்த விசாலவட்டந்
தன்னா லந்தில் விலக்கப்பட்
டெல்லாத் திசையுஞ் சரஞ்சிந்தி
யிருள வீழு மெல்லைதன்னுட்
சொல்லாற் புகழ்தற் கரியான்பாற்
றூணி வறிய வாதலுந்திண்
மல்லாற் செய்த தோளான்மேன்
மாய வெம்போர் செய்குற்றான். 1344

செய்ய லுற்ற மாயமதுஞ் சிலையு நிலையுஞ் சுருங்கியவைத்.
தெய்ய லுற்ற பகழியையு மெண்ணி வேந்த னென்செய்தான்
மைய லுற்ற மதயானை மலைப்ப வுந்தி மாற்றானை

நைய லுற்றா யெனவுரையா நாம வாளி சிந்தித்தான். 1345

தொடுத்த வாளி யதுபொழுதே சுவண கேது கையகத்து
மடுத்த சிலையும் பகழியும்வெம் மனத்துக் கொண்ட மாயமதும்
அடுத்துத் துணிசெய் தப்புறம்போ யரசர் குழாங்க ளிரியப்பாய்ந்
துடுத்த தூவி தோன்றாமை நிலத்தி னுள்புக் கொளித்ததே. 1346

அம்புஞ் சிலையுங் கைம்மறிய வகத்த விஞ்சை துணிப்புண்டு
வம்புகின்ற மனத்தினனாய் வெய்யோன் மீட்டு விறலோன்மேல்
வம்பு கொண்ட வளையங்கள் கணையம் விட்டு விட்டேறு
செம்பொன் னாழி யிவையெல்லாஞ் சென்று பாயச் சிந்தித்தான். 1347

இப்பா லிவர்கள் பொரும்பொழுதி னியானை யிரண்டு மெதிர்தாக்கிக்
கைப்பா லெடுத்துக் கறைமருப்பு மிடைந்து கண்க ளெரிசிந்தி
மெய்ப்பா லெடுத்துக் குத்தியுமெய் விலங்கிப் பாய்ந்து மொன்றொன்றைப்
பொய்ப்பா லின்றி யெடுத்திட்டுப் புடைத்தும் பெயர்த்தும் பொருதனவே. 1348

துண்ட வேகப் புள்ளுயர்த்தான் துளைக்கை யானைச் சுடர்முடியான்
புண்டரீகக் கொலையானைக் குடைந்து போகும் பொழுதகத்துக்
கொண்ட வாளன் கேடகத்தன் குதிகொள் வான்போ லெழுந்தெதிரே
மண்டு வானை வயவேந்தன் கண்டு வாளி சிந்தினான். 1349

சுவணகேது அழிதல்

மடுத்த வாளுங் கேடகமுங் கவசக் கண்ணு மார்பகமு
மடுத்துக் குத்தி னாற்போலக் கழிந்த தம்பு கழிதலுமே
எடுத்து மறிக்கப் பட்டான்போ லிலங்கு பூணு மாரமுந்தேந்
தொடுத்த தாம மாலையுமுன் சொரிய வீழ்ந்தான் சுடர்வேலான். 1350

வேறு
அவன் படை சிதறிப்போதல்

தூவி யார்சுவ ணக்கொடி

மேவி னான்பட வேமிகை
மாவி னார்கடற் றானைபோர்
ஓவி யாங்குடை வுற்றதே. 1351

சிரீசேனன் போர் மீது செல்லல்

வென்று வேற்றவர் நின்றனர்
என்ற மாற்ற மிசைத்தலும்
நன்று நன்றென நக்குமேற்
சென்ற னன்சிரீ சேனனே. 1352

கடைந்த கார்க்கடல் போறகலந்
துடைந்த வாட்படை வெள்ளநீர்க்
கடைந்த வான்சிறை யாயினான்
மிடைந்த வேற்படை வீரனே. 1353

ஓடும் தம்மினத்தார்க்கு அவன் கூறியது

விஞ்சை வேந்தர்க ளேமிகை
அஞ்சு வாரென வாயிடை
நஞ்ச னார்களை நக்கிவை
கொஞ்சி லான்சில கூறினான். 1354

வாளர் வார்கழல் வீக்கிய
தாளர் தாமுடைந் தோடினால்
நாளை நாணுடை நங்கைமார்
தோளை நாணிலர் தோயவே. 1355

பொன்று மிவ்வுட லின்பொருட்
டென்று நிற்கு மிரும்புகழ்
இன்று நீரிகந் தீர்களாற்
குன்றின் மேற்குடை வேந்திர்காள். 1356

மான மாமணி வீழ்த்துயிர்க்
கூன மாமென வோடுவீர்
ஈன வார்மயிர்க் கேதமாங்
கான மாவது கானுமே. 1357

சிரீசேனன் ஆயுதத்தைப் பிரயோகித்தல்

ஈண்ட வின்னன சொல்லலு
மீண்டு விஞ்சைய ரேற்றனர்
ஆண்ட கைச்சுட ராயிடைத்
தூண்டி னான்சுடர் வேலினான். 1358

இருபடைகளும் பட்ட அவதி

கொண்ட வாளினர் விஞ்சையர்
மண்டி னாரெதிர் மண்டலுங்
கண்டகள் கண்டங்க ளாயினார்
விண்ட வாட்படை வீரரே. 1359

கருவிப் புட்டிலின் கண்டமும்
இருமிப் பக்கரைப் போழ்களும்
விரவிப் போர்க்கள வாயெலாம்
புரவித் துண்டங்கள் போர்த்தவே. 1360

உருப்பு நீரவொள் வாள்களா
னெருப்பு நீரவர் வீசலும்
பொருப்பு வீழ்வன போன்றன
மருப்பு நீண்மத யானையே. 1361

சீர்மு கந்தசெஞ் சேற்றினுள்
ளார்மு கம்புக வாழ்ந்தரோ
நீர்மு கந்நில முற்றபொற்
றேர்மு கஞ்சிதை வுற்றதே. 1362

சிரீசேனன் முன்னணிக்கு வருதல்

மாலும் வாட்படைப் போரினுள்
ஆலு மாமிசை யானவன்
கால னாமென வந்தனன்
சீல மானசிரீ சேனனே. 1363

அவன் கூறியது

மண்ணின் மேலுறை வாரொடு
மண்ணின் மேற்செரு வல்லனே
விண்ணின் மேலுறை வாரொடு
விண்ணின் மேற்செரு வல்லனே. 1364

சிரீபாலன் சிரீசேனனொடு போர்செய வருதல்

வாய்ந்த போரிவை வல்லிரேல்
ஏந்து மின்படை போந்தனெக்
காய்ந்த கட்டுரை கேட்டலுஞ்
சேர்ந்த னன்சிரீ பாலனே. 1365

சிரீபாலன் ஒரு குதிரை மேற்கொள்ளல்

உவரி யோங்கு திரையெனக்
கவரி வேய்ந்த கலினமா
இவர வேறி னானரோ
எவரு மஞ்சு மீட்டினான். 1366

இருவரும் போர் செய்தல்

திரிவில் சாரி கைச்செயல்
புரவி சேர்ந்து பொங்கின

வரிவில் வாளி மன்னரும்
மருவு போர்ம யங்கினார். 1367

வில்லும் வாளும் குந்தமும்
சொல்லி னாற்றொ ழிற்கொளீஇ
எல்லை யின்று பொருதலொந்
தொல்ல மர்தொ டங்கினார். 1368

வெல்லு நீர விஞ்சையன்
வில்லும் வீசு குந்தமும்
வல்லி தின்ம டித்தனன்
மல்ல மலர்ந்த மார்பினான். 1369

அற்ற குந்த மாண்டவச்
செற்ற லன்றெ ழித்துமேற்
கொற்ற வன்றன் கோகின்மேல்
வெற்றி வாளின் வீசினான். 1370

ஒளித யங்கு தோளின்மேல்
தெளித மாவெ றிந்தவாள்
உளித மாக நீட்டினான்
பளித நாறு மேனியான். 1371

தளித யங்கு தண்மதுக்
களித யங்கு கண்ணியாற்
குளித வாளி னுற்றபுண்
ணொளித மாயி லங்குமே. 1372

இட்ட வாள றுத்தபின்
விட்ட மாவின் மேற்செலாத்
துட்ட மாத்து ரந்தனன்
மட்டு வார்த்த மாலையான். 1373

மாதி போகு மானமா
மீது போக விட்டவன்
சோதி கூடு சுடர்முடிக்
கேத மாக வெண்ணினான். 1374

எண்ணி னன்னெ டுப்பலுங்
கண்ணி யஃது கருதிமா
மண்ணில் வாவி யாங்குமேல்
விண்ணின் மேலு மிக்கதே. 1375

கொண்ட தன்கு சைக்குறி
கண்டு மன்னு கதியினால்
விண்ட லத்தின் மீதுபோய்.
அண்ட யத்த டுத்ததே. 1376

சிரீசேனன் அழிதல்

வானின் வாவு விஞ்சையன்
மான மாம ணிம்முடி
ஏனை மன்ன னேதியான்
மீனின் வந்து வீழ்ந்ததே. 1377

வேறு
அவன் சேனை பின்னிட்டோடல்

திருநிலை யகமுடைச் செல்வன் செங்கதிர்
விரிநிலை மணிமுடி மிளிர்ந்து வீழ்தலும்
பொருநிலை யழிந்துபிற் புறக்கொ டுத்தது
பருநிலை மலையவர் பரவைத் தானையே. 1378

வேயுடை வெள்ளிசேர் விலங்கல் வேந்தர்கள்
ஆயிடை யுடைதலு மாழி யான்மகன்
காய்வுடை மனத்தவன் கனக சித்திரன்
சேயிடை புகுந்தன னின்று செப்பினான். 1379

கனகசித்திரன் வீர உரை

உருவிய வாளின னுடுத்த கச்சினன்
வெருவர விழித்தனன் வீர வேகமோ
டொருவனை யொருவனங் கஞ்சி யோடுமேல்
அருவருப் புடையதவ் வாண்மை யாகுமே. 1380

மதிதொடு நெடுவரை மான விஞ்சையர்
விதிபடு மனிசரை வெருவி மீண்டனர்
அதிசய மிதுவென வலர நக்கனன்
கதிர்விடு வளையெயி றுடைய காளையே. 1381

உடைந்தவர் மனங்களை யுருவ வீழ்த்திடு
மடந்தையர் வடிக்கணம் பல்ல வாய்விடின்
மிடைந்தவர் தொடங்கிய வீரக் கோட்டியுள்
அடைந்தவ ரடுபடைக் கஞ்சல் வேண்டுமோ. 1382

தானுடம் பிறந்ததற் பின்னுந் தன்றிறல்
வானுடன் புகழ்தர நிற்கு மண்மிசை
மானுட ருயிர்கொள மானமில் லிர்காள்
ஊனுடம் பிதன்பொருட் டுடையல் வேண்டுமோ. 1383

நெய்யினா னிழன்றுநீர் நின்ற நீளொளி
வெய்யவா ளமரிடை வெருவி யிட்டதங்
கையினாற் கருனையின் கவளங் கொள்ளிய
ஐயன்மார் போந்ததென் றசதி யாடினான். 1384

கனகசித்திரன் போரிடுதல்

இன்னண மொழிந்தெதிர் தெழித்து மாற்றலர்
மன்னிய கடற்படை மண்டி வாளினாற்
கன்னவி றோளினான் கண்டங் கண்டமாத்

துன்னிய துணிபல தொடரத் தோன்றினான். 1385

விலங்குவேல் கொண்டையை யுந்தி வேற்றவர்
மலங்கமேற் செல்வது மான மாமெனப்
பொலங்கலங் கழலொடு புலம்பப் பூமிமேல்
அலங்கலா னடந்தம ரழுவந் தாங்கினான். 1386

பத்திரக் கடிப்பினன் பைம்பொற் றாரினன்
சித்திர மணித்தொடர் திளைக்குந் தானையன்
கத்திகைக் கண்ணியன் காணும் பாலெலாந்
தொத்திணர்க் குஞ்சியான் காளை தோன்றினான். 1387

வம்பமா விருதுணி பட்ட மாவொடு
செம்பொனா லியன்றதேர் சிந்தி வீழ்ந்தன
கம்பமா வொழிந்தன களிறு காளைவாள்
வெம்புலால் விரையினும் வெறுத்த தில்லையே. 1388

வார்குலாங் கருங்குழன் மன்ன ரேற்றவர்
நீர்குலாங் குருதியுட் குளிப்ப நேரினி
ஆர்கொலேற் பவரென வஞ்ச வெஞ்சினக்
கார்குலா முருமெனக் காளை தோன்றினான். 1389

காளைநங் கனைகழற் கனக சித்திரன்
வாளம ரழுவத்து மண்டி னானெனக்
கேளவர் மொழிதலுங் கிரீவன் றம்பிமார்
ஆளிவர் கடற்படை யனன்றெ ழுந்ததே. 1390

அச்சுவக்கிரீவன் தம்பிமார் போரிடுதல்

வெருவிமுன் னுடைந்துபோய்ப் பெயர்ந்து வேற்றவர்
ஒருவில்வா ளழுவம்வந் துந்து மற்படை
உரவுநீ ரிருங்கட லோதம் போந்தபின்
அரவநீர் வேலைமீ தலைப்ப தொத்ததே. 1391

மன்னவற் கிளையவர் வயிர மால்வரை
அன்னவ ரயிற்படை யரச வீரர்க
டுன்னலர்க் கரும்படர் தோன்றத் தோன்றுபு
முன்னினர் கனன்றுபோர் முறுக முட்டினார். 1392

கண்ணிடை சிவந்துகை சுட்டிக் காய்ந்துதம்
பண்ணுடை மழகளி றுந்தி னார்படை
எண்ணிடை யிடுமிட மின்றி யெங்கணு
மண்ணிடை யவரொடு மயங்கி நின்றதே. 1393

இருதிறப்போர் நிகழ்ச்சி

இலைதடு மாறின பகழி யெங்கணுஞ்
சிலைதடு மாறின சிலைத்த தேர்க்குழாம்
மலைதடு மாறின போல மான்றரோ
தலைதடு மாறின தடக்கை வேழமே. 1394

முரிந்தன ,மணிநெடுந் தோள்கண் முத்துக
நெரிந்தன களிறுடை மருப்பு நேர்முகஞ்
சரிந்தன தலைபல தறுக ணில்லவர்
இரிந்தன ரிழிந்தது குருதி நீத்தமே. 1395

மரைமயி ரணிந்தன மான மாப்பல
திரையென வுருண்டன திலக வெண்குடை
நுரையென நிவந்தன நுந்து மப்புனற்
கரையெனக் கிடந்தன களிற்றின் கூவையே. 1396

பெருகிய குருதியுட் பிறக்கு செந்தடி
அருகுடை யளற்றினு ளழுந்திப் பாகமே
சொரிகதிர்க் கோடக முடிக டோன்றலாற்
பொருகளம் புற்றெடுக் கின்ற தொக்குமே. 1397

யானைப்போர்

மாடடைந் தெதிர்ந்துதம் வயிரத் தண்டினாற்
பீடடைந் தவர்பிடர் புடைப்ப வானையின்
கோடுடைந் துதிர்ந்தன கொடுமுட் கேதகைத்
தோடுடைந் தொருவழித் தொகுத்த லொத்தவே. 1398

குழைசுடர்ந் திலங்குதா ரரசர் கோலமாண்
இழைசுடர் தோள்களா லெறிய யானையின்
தழைசெவி மதமுகத் தொளிக்குஞ் சக்கர
மழைசொரி முகில்புகு மதிய மொத்தவே. 1399

செருவரை யனையதோண் மன்னர் சேனையுள்
அருவரை புகுமயி லனைய வாயின
கருவரை யனையன களிநல் யானையின்
பெருவரை முகம்புகும் பிண்டி பாலமே. 1400

மண்ணியன் மன்னர்கை முறுக்கி விட்டிடக்
கண்ணியன் யானைமேற் கணையம் பாய்வன
திண்ணிய நெடுவரைச் சென்னி மீமிசை
விண்ணியல் விளங்குமீன் வீழ்வ போன்றவே. 1401

கடுத்துவீழ் கடாக்களிற் றுழவர் தந்தலை
அடுத்தகீ சகந்தமோ டற்று வீழ்வன
தொடுத்ததேன் றொடர்ந்த வீப் பிறங்க லோடுடன்
உடுத்தமால் வரைமருங் குருவ மொத்தவே. 1402

தேர்வீரர் செயல்

அணியமு மாரமுங் கொடிஞ்சுங் கோலுமாத்
துணிவினைக் கவனமாத் துரக்கும் பாகரா
மணியவிர் தேரெனு மதலை நாயகர்
பணிவருங் குருதிநீர்ப் பவ்வத் தோட்டினார். 1403

குருதிப் பெருக்கம்

நுதலிய செருநிலக் குருதி நீரினுண்
முதலையின் முதுகென நிவந்த தோற்பரங்
கதலிகை காம்பொடு கடுகித் தாமரை
மதலையந் தாளணை வாளை போன்றவே. 1404

கைவரை யொழுகிய கணையம் பாய்ந்துதம்
மெய்வரை நிரைத்திட விழுந்த யானைகள்
நெய்வரை நீணிலத் தலத்து மேற்பல
மொய்வரை முனையடிப் புண்ட வொத்தவே. 1405

ஊடக மெரிமணி நாகங் கவ்விய
நாடக விரிமதி நடுங்கி வீழ்வபோல்
ஆடக மணிநகைக் கடகக் கையொடு
கேடகந் திசைதிசை கிளர்ந்து வீழ்ந்தவே. 1406

துளைப்படு புண்ணுமிழ் சோரி பாய்ந்தழெக்
களிப்படு சிலம்பின கவந்த மாடுவ
முளைப்புடை முடைத்திடை சுடர மூட்டிய
விளக்கிடு குற்றியின் விரிந்து தோன்றுமே. 1407

விசயன் வீரம்

அஞ்சல ரமர்க்கள மென்னு மார்வயல்
விஞ்சையர் குருதிநீர் வெள்ளந் தேர்த்தழெ
வெஞ்சின நாஞ்சிலா லுழுது வெள்ளியான்
தஞ்சமார் தன்புகழ் தயங்க வித்தினான். 1408

அச்சுவக்கிரீவனின் இளையோர் வினவுதல்

வெளியவன் மிளிர்மரை புரையுஞ் செங்கணான்

அளியில னமர்க்களங் கடாக்கொள் கின்றவவ்
விளையவன் யாரென வினவிக் கேட்டனர்
கிளையமர் கிரீவனுக் கிளைய வீரரே. 1409

விசயனை எதிர்த்தல்

சுரமைய ரதிபதி சிறுவன் மார்களுட்
பெரியவ னிவனெனப் பிறந்த செற்றமோ
டெரியவிர் வெகுளியா ரிளைய காளைய
ரொருவன்மே னால்வரும் யானை யோட்டினார். 1410

இரத்தின கண்டனு மேனை வீரரும்
வரைத்தனர் வருபடை வீதி வாயெலாம்
எரித்தனர் நால்வரு மிளைய காளையை
முரித்திடு முனிவின ராகி முற்றினார். 1411

விசயன் அடங்கினன் என்று ஒலி எழுந்தது

அடங்கின னரசிளங் குமர னோவென
உடங்கலந் தொல்லொலி யெழுந்த தாயிடை
மடங்கலில் கருங்கடன் மலங்கிற் றொத்தது
தடங்கமழ் சுரமைநாட் டரசன் றானையே. 1412

புதிய உதவி விசயனுக்குக் கிடைத்தலும் அவன் போரிடுதலும்

எரிபுரை யுளைகேளா டிலங்கு வெண்பிறை
விரிவன வெனவிளங் கெயிற்றொ டாயிடை
அரியர சடைந்ததொன் தவனை யேறினான்
புரிவகை நாஞ்சிலும் புதிய தெய்தினான். 1413

செய்யவாய் நாஞ்சிலுஞ் செங்கட் சீயமும்
ஐயனாங் கெய்தலு மதிர வார்த்தது
வையமா ளிளையவன் றானை மற்றவர்

மையன்மா யானைகண் மயங்கி யிட்டவே. 1414

பொருபடை புகைந்தவர் வழங்கு மாயிடைச்
செருவுடை யவரகன் செல்வ மார்பகம்
உருவுடை நாஞ்சிலா லுழுதிட் டானரோ
மருவுடை யவரையும் மயக்கு மைந்தனே. 1415

கனகசித்திரன் போர்க்கு வருதல்

ஒருவனோர் நாஞ்சிலா லூழித் தீப்புரை
இருவரோ டிருவரை யானை நான்கொடு
செருவினு ளமர்வெலக் கேட்டுச் சேர்ந்தனன்
கருவரை யனையதோட் கனக நாமனே. 1416

கனகசித்திரன் மாய்தல்

காளையக் கனகசித் திரனுங் காய்ந்துதன்
வாளைவாய் துடைத்தெதிர் மடுப்ப மற்றவன்
தோளையுஞ் சுடர்கெழு நாஞ்சில் வாயினால்
ஆளியே றனையவ னழுந்த வூன்றினான். 1417

இரத்தினகண்டன் நிலை

வனைகதி ரிலங்குதோள் வயிர கண்டனோ
டனைவரு மலாயுதற் கமர்தொ லைந்ததுங்
கனகசித் திரனது பாடுங் கேட்டரோ
அனல்படு மனத்தனங் கொருவ னாயினான். 1418

அவன் போரிடுதல்

பொடித்தலை நிலத்தவர் போரு மாண்மையு
முடித்திடு கெனமுனிந் தெழுந்து மூரிவான்
மடுத்ததோர் வரைதனை வயிரக் கைகளால்

எடுத்தன னிரத்தினக் கிரீவ னென்பவே. 1419

வரிந்துவீழ் கச்சையன் வனைந்த தாடியன்
முரிந்தெழு புருவத்தன் முழங்கு தீயென
எரிந்தன னிறுவரை யெடுத்து மேற்செல
இரிந்தது சுரமைய ரிறைவன் றானையே. 1420

அருக்ககீர்த்தி அம்புவிடல்

ஆங்கவ னடைதலு மருக்க கீர்த்திகை
வாங்குவிற் புகுந்தது வாளி யொன்றவன்
ஓங்கிருந் தூணியிற் சுடர்ந்த தொல்லெனத்
தாங்கருந் திறலவன் சந்தித் தோட்டினான். 1421

தொடுத்ததுந் துரந்ததும் விடலை தோளிடை
மடுத்ததுங் கிழித்தது மண்ணினுட்புகக்
கடுத்ததும் கண்டுநின் றவர்க டம்மையும்
படுத்தது பகலவன் பகழி யென்பவே. 1422

இரத்தின கண்டன் மாய்தல்

வரையொடு வரையென மறிந்து மண்ணின்மேல்
விரையுடை யலங்கலான் வீழு மாயிடைத்
திரையொடு கனைகடல் கலங்கிச் சிந்தின
புரையுடை விலங்கலும் புலம்பு கொண்டவே. 1423

வேறு
அச்சுவகண்டனுக்கு அறிவித்தல்

தம்பியர் பாடு மக்க ளிறந்ததுந் தனக்குப் பாங்காய்
வெம்பிய வீரர் போருள் விளிந்ததும் விரைவி னோடிச்
செம்பினை யுருக்கி வெய்தாய்ச் செவிமுதற் சொரிந்ததேபோ
லம்பொன்செ யாழியானுக் குரைத்தன ரரக்குண் கோலோர். 1424

அவன் செயல்

ஆங்கவர் மொழிந்த போழ்தி னருவரை கரிய தொப்பான்
ஈங்கிவர் மாற்ற மாயி னிருந்தினி யென்னை யென்னா
வாங்குநீ ருலகில் வாழு முயிர்களை வாரிக் கொண்டு
வீங்குநீர்க் கடலுட் பெய்யும் விஞ்சையை விடுக்க நேர்ந்தான். 1425

சண்டவேகையிடம் கூறல்

ஓர்ந்தவன் மனத்து விஞ்சை யொருபுடை யெய்த லோடுஞ்
சார்ந்தது சண்ட வேகை பணிபணி யென்று சார
வார்ந்தநீ ருலகின் வாழுமனிதரை வல்லை யாகில்
தேர்ந்துகொண் டொருவ ரின்றித் தெய்வமே செகுத்தி டென்றான். 1426

சண்டவேகை கூற்றுவனிடம் கூறுதல்

கொடியவன் விடுத்த போழ்திற் கூற்றுவன் றன்னைக் கூவி
வடியெயி றிலங்க நக்கு வாழிய தோள்க ளின்று
விடுகதி ராழி வெய்யோன் வேண்டவென் வாயுட் பட்டு
முடியுமிவ் வுலக நீயு முறைத்தொழின் முடித்தி யென்ன. 1427

பேய்களின் செயல்

அணங்குகள் குழுமி யாமும் பெருவயி றார்து மென்று
துணங்கைகோத் தாடி நக்குச் சுடரிலைச் சூல மேந்தி
வணங்குபு சூழ மற்ற மாபெருந் தெய்வம் வந்து
மணங்கமழ் சுரமை நாடன் றானைமேன் மடுத்த தம்மா. 1428

பேய்களின் வருணனை

பட்டடி நெடிய வீங்கு பரட்டின நொடிக்குங் கால
ஒட்டிய வயிற்ற வற்ற லுகிரிடை மயிர முன்கை

கட்டிய கண்ணி பீலித் தலையின கழற்காய் போல
வட்டமா யுருளுங் கண்ண கணங்கள்வந் திரைத்த வன்றே. 1429

சண்டவேகையின் செயல்

வரைகளை யுருள வுந்தி வந்ததோர் சண்ட வாயு
நிரைகிளர் சுடர தாகி நிமிர்ந்ததோ ருருவச் செந்தீ
திரைகளை மறிய வீசிச் சிறந்ததோ ரழுவ முந்நீர்
விரைகிள ருருவத் தெய்வ மிதுபடை விடுத்த வாறே. 1430

வரைகளு மரனு மண்ணு மறித்திடும் வாயுச் செந்தீப்
புரைகிளர் பொடிக ளாரப் புணர்த்திடும் புணர்ந்த போழ்திற்
றிரைகிளர் பரவை முந்நீர் திரைத்துக்கொண் டொழுகு மிஃதால்
கிள ருலகைத் தெய்வ முண்ணிய வுடன்ற வாறே. 1431

விசயன் சேனை மயக்குற்றது

மருங்கவை புணர்த்த பின்னை வானக வளாக மெல்லாங்
கருங்கலொன் றகன்ற மேலாற் கவித்தது கவித்த லோடும்
இருங்கலி யுலக மெல்லா மிருள்கொள வெருவி நோக்கிப்
பொருங்கலி யரசர் தானை போக்கிட மற்ற தன்றே. 1432

வாளொடு வாள்கள் வீழா மைந்தரை மைந்த ருந்தித்
தாளொடு தாள்க டாக்கித் தலையொடு தலைகண் முட்டித்
தோளொடு தோள்க டேய்ப்பச் சுடரணி சுடர்ந்து சிந்த
ஆளுடை யரசன் றானை யரவமோ டுடைந்த தன்றே. 1433

திவிட்டன் உண்மை அறிதல்

அன்னண முடைந்த போழ்தி னருக்கனை முகத்து நோக்கி
என்னிது விளைந்த வாறென் றிருங்கடல் வண்ணன் கேட்பக்
கன்னவில் வயிரத் தோளாய் காய்ந்தவன் விடுக்கப் பட்டு
மன்னுயி ருண்ணுஞ் சண்ட வேகையாம் வருவ தென்றான். 1434

செற்றலன் விடுத்த பின்றைச் செகுத்துயிர் பருகி னல்லான்
மற்றிது மறித லில்லை மறிப்பவர் பிறரு மில்லை
இற்றிதன் நிலைமை யென்ன விருங்கடல் வண்ண னக்காங்
கற்றமி லலங்கல் வேலோ யஞ்சினை போறி யென்றான். 1435

திவிட்டன் பேருருக் கொள்ளல்

பேயெரி யுமிழ்ந்து நம்மேல் வருமெனப் பேசு கின்றாய்
நீபெரி தினியை யென்னா நெடியவன் றன்னை நோக்கிக்
காயெரி சுடர்விட் டாங்குக் கனன்றனன் கனலலோடு
மாயிரு விசும்பு மஞ்சும் வடிவினன் வள்ள லானான். 1436

நலம்புரி செய்கை மேனாட் பெற்றநற் றோழ னேபோல்
உலம்புரி யுருவத் தோளாற் குற்றபோழ் துதவ லுற்று
வலம்புரி வலத்த தாக விடத்ததோர் வயிர வல்விற்
கலம்புரி கனபொற் பூணான் கைவந்து புகுந்த வன்றே. 1437

திவிட்டன் தோற்றம்

நெதிசொரி சங்க மேந்தி நெடுஞ்சிலை யிடங்கைக் கொண்டு
விதிதரு நீல மேனி விரிந்தொளி துளும்ப நின்றான்
மதியொரு பால தாக வானவின் மருங்கு கோலிப்
புதியதோர் பருவ மேகம் போந்தெழு கின்ற தொத்தான். 1438

திவிட்டன் உரப்பலும் சண்டவேகை தாழ்தலும்

வலம்புரி சிலம்ப வாய்வைத்
திருஞ்சிலை வளைய வேற்றிக்
கலம்புரி கனபொன் னாழிக்
கைவிரல் கதிர்ப்பச் சூட்டி
உலம்புரி வயிரத் தோளா
னுரப்பினா னுரப்ப லோடுஞ்
சலம்புரி தெய்வ மஞ்சித்

தன்னுரு வடைந்த தன்றே. 1439

நிலத்திடை நின்று வான
முடியுற நிமிர்ந்து கண்ணின்
புலத்தின தளவு நீங்கிப்
பொம்மென வுயிர்த்து விம்மிப்
பிலத்தின தளவிற் பேழ்வாய்
பிறழ்ந்திலங் கெயிற்ற தாகிச்
சலத்தினைப் புரிந்த தெய்வந்
தலைபனித் துடைந்த தன்றே. 1440

அச்சுவகண்டன் போர்க்கெழுதல்

தெய்வமாங் குடைந்து தன்பாற்
படையினைத் திரைத்துக் கொண்டு
மையிரு விசும்பி னேறக்
கண்டபின் மாற்று வேந்தன்
கையினைப் புடைத்துக் கண்கள்
சிவந்துவா யெயிறு கவ்வி
வையக நடுங்க நோக்கி
மழகளி றணைக வென்றான். 1441

திவிட்டன் அச்சுவகண்டனுடன் போரிடல்

மாலுமால் களிறு நுந்தி
மற்றவன் வருத லோடு
மாலுமால் புரவித் திண்டே
ரரசர தரவத் தானை
வேலினா னுடங்கு நில்லா
துடைந்திட வெகுண்டு நோக்கி
நீலமா மணிக்குன் றொப்பா
னெடுஞ்சிலை யிடங்கைக் கொண்டான். 1442

கருடன் வருகை

வாய்ந்தநல் வயிரத் துண்டம்
வளைந்தொளி துளும்ப வள்ளாற்
சேந்தன சிறுக ணோடு
திசைமுகஞ் சிறகு தம்மால்
வேய்ந்தனெ விரித்து வீசி
விசும்பிடை யிழிந்து வந்து
காய்ந்தெரி கணையி னாற்குக்
கருடனு முழைய னானான். 1443

அச்சுவகண்டன் உரை

கருடனை வலங்கொண் டேறிக் கார்முகங் கையி னேந்தி
மருடரு விசும்பி னேறி மணிவண்ண னெதிர்ந்த போழ்தின்
இருடனக் கெய்திற் றோரா னெரிகதி ராழி வேந்தன்
பொருடனக் கினியி லாத புகழ்ச்சிகள் புகல லுற்றான். 1444

தானவர் நின்னைப் போலத் தந்திற லறிவி லாதார்
ஈனவ ரிரங்கி வீழ்ந்தா ரேனையர் தொழுது வாழ்ந்தார்
வானவ ரென்னை யஞ்சி வானிடை மறைந்து செல்வார்
ஊனவர் தம்மு ணீயே யுயிரெனக் கிழக்க லுற்றாய். 1445

மண்ணுள்வாழ் சிதலைச் சாதி மற்றவை வாழு நாள்கள்
எண்ணியாங் கிகந்த பின்னை யிறகுபெய் தெழுங்கள் போலாம்
கண்ணினா லதனை நீயுங் கருடப்புள் ளதனை யேறி
விண்ணினா றெதிர்ந்து வந்தாய் வேற்கிரை யாகி யென்றான். 1446

மாறலா மனிதர் தம்மேல் வண்சுட ராழி யானுஞ்
சீறினா னென்ற போழ்திற் சிறுசொலாய் நிற்கு மென்று
தேறினார் மொழிகள் கொண்டு செவிசுடு சொற்கள் கேட்டு
மாறினே னென்ப தோரா யளியற்றா யனல்விக் கின்றாய். 1447

திவிட்டன் விடை

என்றலு மதனைக் கேட்டே யிருங்கடல் வண்ண னக்கு
நன்றுநன் றுரைத்தி மீட்டு நல்லையே பெரிது மேடா
குன்றின்மே லிருந்து நீநின் குழுவினுண் மொழிவ தல்லால்
இன்றுவந் தென்மு னின்று மிதுகொலோ கருதிற் றென்றான். 1448

அச்சுவகண்டன் சரமழை பொழிதல்

சிறியவ னுரைகள் வந்தென் செவிசுடும் பொறுக்க லாற்றேன்
எறிகடல் வளாகந் தன்னு ளிவன்பெய ரொழிப்ப னென்று
செறிமணிக் கடகக் கையாற் றிண்சிலை குழைய வாங்கிப்
பொறிநுதல் யானை மேலான் சரமழை பொழிவிக் கின்றான். 1449

கடுத்தவ னெய்த போழ்திற்
கருடன்றன் சிறகு தன்னாற்
புடைத்திட நெரிந்துப் பொங்கிச்
சரங்கள்போய்ப் புரள நோக்கி
விடைத்திறல் விடலை தன்மேல்
வெம்பிய மனத்த னாகிப்
படைத்திற லாளன் றெய்வப்
படைத்தொழில் பறைக்க லுற்றான். 1450

அச்சுவகண்டன் நாகாத்திரம் விடுதல்

காயிரும் பனைய வெய்யோன் கருமணி வண்ணன் றன்மேல்
ஆயிரம் பணத்த தாய வருமணி யாடு நாக
மாயிரும் புகழி னான்றன் வன்சிலை வாங்கி யெய்யச்
சேயிருஞ் சுடர்கள் சிந்தித் தீயுமிழ்ந் தோடிற் றன்றே. 1451

திவிட்டன் கருடாத்திரம் விடுதல்

கண்டன னதனை மற்றக் கருங்கடல் வண்ணன் கண்டே
ஒண்டிற லுவணப் புள்ளி னுருவினோர் தெய்வ வம்பு
கொண்டனன் றொடுத்த லோடுங் கொடுஞ்சிறை நுடங்க வீசித்
துண்டமா நாகந் தன்னைத் துண்டத்தாற் றுணித்த தன்றே. 1452

அச்சுவகண்டன் ஆக்னேயாஸ்திரம் விடுதல்

ஆயிடை யனன்று மீட்டு மழலுமி ழாழி வேந்தன்
தீயொடு புணர்த்த போழ்தத் தெய்வவம் பெய்த லோடும்
வேயுடை விலங்கல் சுட்டு விசும்பிடை வெம்ப வெம்பிச்
சேயிடை யெரிந்து சிந்திச் செல்வன்மேற் சென்ற தன்றே. 1453

திவிட்டன் வருணாத்திரம் விடுதல்

காரணி வண்ணன் கண்டே கதிர்மணிக் கடகக் கையால்
வாருண மென்னு மம்பு வாங்கினன் றொடுத்த லோடுஞ்
சீரணி விசும்பு மண்ணுந் திசைகளு மிருள வீழ்ந்து
நீரணி புயலின் றாரை நிரந்துவீழ்ந் தவித்த தன்றே. 1454

அச்சுவகண்டன் நித்திராபாணத்தை விடுதல்

விண்களை வெதுப்பு நீர்மை
வெய்யவன் வெகுண்டு மீட்டுங்
கண்களைத் துயிற்று மம்பு
தொடுத்தனன் றொடுத்தலோடும்
மண்களை மயக்கி மாக்க
டுயில்கொள மரங்கள் சாயப்
புண்களை யணையும் வேலான்
படைமுகம் புக்க தன்றே. 1455

திவிட்டன் அதற்கு மாறாக ஓர் அம்பு விடுதல்

அயிலுடை யனல்செய் வேலோ
னதனையு மறிந்து மற்றுத்
துயில்விடை செய்யு மம்பு
தொடுத்தனன் றொடுத்த லோடும்
வெயிலிடை விரிந்து விண்பால்
விளங்கிவீ ழிருளை நீக்கப்

பயிலுடை யுலகந் தேறிப்
பட்டது முணர்ந்த தன்றே. 1456

அச்சுவக்கிரீவன் ஆழிவிடுதல்

சீற்றமொ டிரியுஞ் செல்வத் தெய்வவம் பெய்த வெல்லா
மாற்றின னறுப்ப நோக்கி மற்றவன் மாற்ற லான்பே
ராற்றலை யறிந்து வெய்ய வாழிகை யேந்தி யின்னும்
ஏற்றனை பொருதி யோவென் றிலங்கெயி றிலங்க நக்கான். 1457

திவிட்டன் கூற்று

தாழியா தெய்யுந் தெய்வப் படைமுத லறுத்துச் சாலப்
பாழியான் மெலிந்தும் பண்டைப் பாவனை பயிற்றி யென்னை
ஆழியால் வெருட்ட லுற்றா யலந்தனை பெரிது மென்றான்
சூழிமால் யானை வல்ல சுரமைநாட் டிளைய கோவே. 1458

ஆழியின் செயல்

புனைகதி ரார மார்பன்
புகைந்துகை முறுக்கி விட்ட
கனைகதிர்த் திகிரி கான்ற
கனசுடர் வளைக்கப் பட்டு
முனைகதிர் கானச் செந்தீ
முழங்கிமேன் மூடப்பட்ட
வனைகதிர்க் குன்றம் போல
மணிவண்ணன் மறைந்து போனான். 1459

உலங்கொண்ட வயிரத் தோளாற்
குற்றதை யுணர மாட்டார்
நிலங்கொண்டு மனித ராழ
நிரந்தழ லுமிழ்ந்து நேமி
புலங்கொண்ட வயிரக் குன்றின்
புடைவரும் பரிதி போல

வலங்கொண்டு வந்து மைந்தன்
வலப்புடை நின்ற தன்றே. 1460

திவிட்டன் ஆழியைத் திருப்பிவிடல்

கன்னவில் கடகத் தோளான் கண்டுகை தொழுது கொண்டு
மின்னவிர் விளங்கு நேமி விட்டனன் விடுத்த லோடும்
மன்னனை மார்பு கீண்டு மணிமுடி யெறிந்து மற்றைப்
பொன்னவி ரோடை யானைப் புகர்நுதற் புக்க தன்றே. 1461

அச்சுவகண்டன் அழிவு
வேறு

கழலவன் கனன்று விட்ட கதிர்நகை நேமி போழ
மழகளி யானை தன்மேன் மறிந்துவீழ் கின்ற மன்னன்
நிழலவிர் விலங்க னெற்றி நிமிர்ந்ததோர் காள மேகம்
அழலவன் றிகிரி பாய வற்றுவீழ் கின்ற தொத்தான். 1462

நெறிதலை திரிவி லான்மே னினைவிலான் மொழியப் பட்ட
மறுதலை முடிக்கு மேது வாய்வழி யழிப்ப தேபோற்
பொறிதலை மணந்த காளை மேல்வரப் புணர்த்த நேமி
செறிதலை யிலாத மன்னன் றன்னையே செகுத்த தன்றே. 1463

அச்சுவகண்டன் வீழ்ச்சியைக் கண்டோர் கூறுதல்
வேறு

கொலையானை மேலோர் குளிர்வெண் குடைக்கீழ்ப்
பலயானை மன்னர் பலர்போற்ற வந்தான்
மலையாகம் போழாக மற்றிவனோ சாய்ந்தான்
நிலையாமை சால நிலைபெற்ற தன்றே. 1464

நெருநல் நெடுங்குடைக்கீழ் நேமிமுன் செல்லப்
பொருநல் வயவேந்தர் போற்றிசைப்ப வந்தான்
செருநன் மறநேமி சென்றதுவே போழ

எரிபொன் மணிமுடியா னின்றிவனோ சாய்ந்தான். 1465

தானெறிந்த நேமி தனக்கே பகையாகத்
தேனெறிந்த தாரான் சிறுவரைக்கண் வீடினான்
யானறிந்த வாற்றா லெளிய வுலகத்தில்
வானறிந்த வாழ்க்கையு மாயமே போலுமால். 1466

வலியு மடுதிறனும் வாழ்வும் வனப்பும்
பொலிவுங் கடைபோகா பூமிமேல் வாழ்வீர்
கலியன்மி னென்றிதனைக் காட்டுவான் போல
மலிபொன் மணிமுடியான் மற்றிவனோ மாய்ந்தான். 1467

மாக மழைவண்ணன் மாற்றான்மேல் விட்டெறிந்த
வேக விறலாழி மீட்டே பெயர்ந்துதன்
போக வரைமார்பம் போழ்படுப்பப் பொன்றினான்
ஆகுவ தாமதனை யாவ ரறிகிற்பார். 1468

இறந்தவனை அவன் தேவியர் காணல்

இன்னன கண்டார் மொழிந்திரங்கு மாயிடை
அன்ன மனையா ரயகண்டன் றேவிமார்
பொன்னவிர் பூங்குழையார் பொங்கேந் திளமுலையார்
மின்னவிர் நுண்ணிடையார் மேல்வந் தணுகினார். 1469

பெருந்தேவி உயிர்நீத்தல்

வண்டார் மணிமுடியான் மார்பு துணிகிடப்பக்
கண்டாள் பெருந்தேவி கண்டேதன் கைசோர்ந்து
வெண்டாரை வேனெடுங்க ணீர்மூழ்கி மேற்பிறழ
விண்டா ளுயிர்பின்னும் வெற்றுடல மாயினாள். 1470

பிறமகளிர் செயல்

கோதை சரியக் கொடிமருங்கு லேரழிய
மாதர் மடமஞ்ஞை மாநிலத்து வீழ்வனபோற்
காதலன் மார்பகலங் கண்டேதங் கண்புடைத்துப்
பேதை மடமகளிர் வீழ்ந்தார் பிணையன்னார். 1471

வாங்கு கொடிமுறுக்கி மாநிலத்து விட்டனபோல்
தாங்கார் புரண்டுதலை தடுமாறாய்க் கிடந்தங்
கேங்கினா ரெத்துணையோர் போழ்தங் கழிந்தெழுந்து
நீங்காத வாருயிரார் நீரா யுருகினார். 1472

வேறு

அரைச ரேறே யடலாழி
வலவ வார்க்குந் தோலாதாய்
புரிசை நகரநூற் றொருபதுடையாய்
பூமி முழு தாண்டாய்
செய் துலகம் பாராட்டு
மொளியா யோடை யானையாய்
வரைசெய் தனைய திரடோளாய்
மறிதல் பொருளோ வயவேந்தே. 1473

வானு மண்ணு முடனஞ்சும்
வகையாய் மன்னர் மணிமுடிமேல்
தேனும் வண்டும் பலசென்று
திளைக்குஞ் செம்பொற் செறிகழலாய்
நான மண்ணி யகிறேக்கி
நாவி கமழு மெழிலாகம்
ஈன மண்ணி லிவர்காணக்
கிடத்த லினிதோ விகல்வேந்தே. 1474

குழவி நாயிற் றெழிலேய்க்குங்
குழம்பார் கோலக் குங்குமமே
மெழுகி மீதோர் மணியாரம்
வீசிக் கிடந்த விரையாகம்
ஒழுகு குருதிச் சேறாடி

யோடை யானை நுதன்மீது
வழுவி வீழ்ந்த வகைநாடின்
மாயம் போலு மறவேந்தே. 1475

பொன்னி னாய வமளிமேற்
பூவி னாய வணைபொருந்தி
அன்ன மனையா ரடிவருட
வமரும் பள்ளி யமராதே
மன்னு மிங்கோர் மதயானை
நுதன்மேல் மறிந்து மணிமுடிசாய்த்
தென்னு முரையாய் துயில்கோட
லிசையோ வங்கள் பெருமானே. 1476

மகரப் பைம்பூண் மடவார்கள்
வயிரக் குழையும் பொற்றோடுந்
தகரக் குழலு மளகமுந்
திருத்திப் பயின்ற தாழ்தடக்கை
சிகர மனைய மதயானைச்
செவிமேற் சரிந்து செங்குருதி
பகரக் கழுகு பாராட்டக்
கிடத்த றகுமோ படைவேந்தே. 1477

வெய்ய சுடரோன் றண்கதிரோ
னெனவீங் கிவர்கண் மதிலியங்கார்
பைய வந்து தாமரையின்
பரவைத் தடத்து மாளிகைமேல்
ஐய தலத்து மெலவிரிந்த
தலராச் செல்லு மாணையாய்
செய்ய குருதிச் சேறாடிச்
சிறுமா னிடர்க்கே தோற்றாயே. 1478

பணங்கொ ணாகம் பலசூழ்ந்து
பகல்செய் மணியின் சுடரேந்தி
அணங்கி யகலா துழைநிற்கு
மாணை யுடைய வடல்வேந்தே

வணங்கி வந்து பலதெய்வம்
வழிபா டாற்று மறநேமிக்
குணங்கொள் படையாய் கூடாரு
முளரோ நினக்குக் கோமானே. 1479

பெருமா மழைக்கண் மாதேவி
பிணையின் மாழ்கி யிவணழிய
வருமா முரசம் பிறர்பேர்கொண்
டறைய வாழி யயனீங்கத்
திருமா நகருஞ் செல்வமுற்றுஞ்
சிதையக் கண்டுஞ் சீறாயால்
உருமா லென்னுந் திறலினா
யுலகம் வேண்டா தொழிந்தாயோ. 1480

மூரி முந்நீ ருலகங்கண் முழுதுங் காவன் முனிந்தாயோ
யாரு மில்லா வடியோங்கள் வழிபா டாற்ற மாட்டாயோ
சீரின் மன்னும் வளநாடுந் தெய்வப் படையுஞ் செல்வமுநீ
பாரின் மன்னர் பிறர்கொள்ளப் பணித்த தென்னோ படைவேந்தே. 1481

தொழுதுஞ் சூழ்ந்து மடிபற்றித் தொடர்ந்துஞ் சுரும்புண் கோதையும்
வழுவ மயங்கி மாழாந்து மருண்டுந் தெருண்டு மடவார்கள்
அழுத கண்ணீ ரகன்ஞாலத் தரச ருருக வருவியாய்
ஒழுக நெடுமான் முனிவென்னு மூழித் தீயு மவிந்ததே. 1482

அச்சுவக்கிரீவனைத் தகனம் செய்தல்

மஞ்சு தோயும் வரையார்தம் மன்னன் றன்னை மதயானை
மஞ்சு தோன்ற நுதலினிழித் தந்த ணாளார் மெய்தீண்டிப்
பஞ்சுந் துகிலும் பூம்பட்டும் பாயப்பள்ளி படுத்ததன்மேல்
வஞ்ச மில்லாப் புகழானை வயங்கு செந்தீ வாய்ப்பெய்தார். 1483

தம்பியர் முதலியோர்களைத் தகனம் செய்தல்

மன்னன் றம்பி மார்களையு மக்க டமையு மற்றொழிந்த

பொன்னம் புனைதார் வேந்தரையும் பொருது பட்ட போர்க்களமீ
தென்னுஞ் சாடு மெரிவாய்ப்பெய் திரங்கி யழுதாங் கேகினரால்
உன்னி வந்த முடிக்ககிலா துடைந்த வேந்த னுழையாரே 1484

உரிமை மகளிர் தாபத நிலை எய்தல்

ஆவி யாய வயக்கிரீவற் கமிழ்தம் பூத்த வஞ்சாயற்
றேவி மார்கள் கலனழித்துச் சேணி யுலகஞ் சென்றெய்தி
வீவில் காமன் வருவீதி கற்பு வேலி யால்விலக்கித்
தாவி னிறையின் றாழதனாற் பொறியின் வாயி றாழ்ப்பெய்தார். 1485

வேறு
திவிட்டனைத் தேவரும் பிறரும் கொண்டாடுதல்

எரிவள ரொளிதரு நேமி யெய்திய
திருவளர் படரொளிச் செங்கண் மாலவன்
கரிவளர் குஞ்சிமேற் சொரிந்த பூமழை
வரிவளை முரசொடு மயங்கி யார்த்தவே. 1486

விசும்பிடை அசரீரி

அரிதினி னவனெய்த தெய்வ வம்புகள்
உரிதினி னறுத்தொளிர் நேமி கொண்டது
பெரிதிது சித்திர மென்று பேரொலி
விரிதரு விசும்பிடை விரவி நின்றதே. 1487

எஞ்சிய விஞ்சையரின் வேண்டுகோள்

வெஞ்சினஞ் செருக்கொடு வீய மானமும்
விஞ்சைய ரொழிந்தன ரொழிந்து வீரனை
மஞ்சிவர் மணிவரை வண்ண வாழிய
அஞ்சினம் பெரிதனெ வடிவ ணங்கினார். 1488

திவிட்டன் அருளுதல்

அஞ்சிய மன்னர்கட் கருளி யாயிடைத்
துஞ்சிய மன்னவன் றமரந் தோமில்சீர்
விஞ்சைய ருலகினின் மீண்டு வாழ்கென
எஞ்சலில் கடிமுரசு அறைய ஏயினான். 1489

அவன் தன் பாடி வீடடைதல்

கருமுகில் வண்ணனுங் கருடன் மேலிழிந்
துருமென வதிர்தரு மோடை யானைமேற்
பொருமிகல் வேந்தர்போற் றிசைப்பப் போந்தரோ
பரிமிகு படைவிடு பாடி நண்ணினான். 1490

விசயனும் திவிட்டனும் தந்தையை வணங்கல்

விரிதரு திங்களின் விளங்கு மேனியன்
பெரியவன் றன்னொடும் பெயர்ந்து தாதைதன்
றிருவமர் சேவடி சென்று தாழ்ந்தனன்
கருவரை யனையதோட் கனபொற் றாரினான். 1491

பாயபதி அருகில் நின்ற அரசரிடம் கூறுதல்

மக்களை தாற்றலான் மலர்ந்த கண்ணினன்
மிக்குமேல் விரிந்தொளி துளும்பு மேனியன்
தொக்கநீர்ச் சுரமைநா டுடைய கோனிவை
பக்கநின் றரசர்கள் பணியச் சொல்லினான். 1492

அரசன் மக்களுக்கு முடிகூட்டக் கருதல்

தீதறு மணிமுடிச் செல்வக் காளையர்
தாதையென் றியலுரை தவத்தி னெய்தினேன்
ஆதலா லிவர்தம தரச கோலமெங்

காதலங் கண்ணிவை காண லாகுமே. 1493

என்றவன் மொழிதலு மிலங்கு நீண்முடி
மின்றவ ழவிரொளி விஞ்சை வேந்தனோ
டொன்றிய வரசர்க ளுவந்து சூட்டினார்
அன்றவர்க் கரசியன் முரச மார்த்தவே. 1494

அரசர்கள் அபிஷேகம் செய்தல்

கங்கையுஞ் சிந்துவு மென்னு மாநதி
தங்குநீ ரெனையவுந் தந்து தாமரை
பொங்கிய முகத்தபொற் குடங்க ளாற்பல
மங்கல மரபினான் மன்ன ராட்டினார். 1495

தேவர் அபிஷேகம் செய்தல்

திருமணி நிழலொளித் தெய்வ வான்படை
பருமணிப் பாற்கடற் பரவை நீர்முகந்
தெரிமணிக் குடங்களி னேந்தி யேந்தறன்
சுரிமணிக் குஞ்சிமேற் சொரிந்த தென்பவே. 1496

வித்தியாதரர் அபிஷகம் செய்தல்

வெந்திறல் விறலொளி விஞ்சை வேந்தரு
மந்தர மணிமலை மலரு மம்மலை
அந்தர வருவியும் விரவி யாட்டினார்
இந்திர னனையவற் கிறைஞ்சி யென்பவே. 1497

காப்பணிவித்தல்

திருமகள் பரிவொடு சென்று சார்தரு
முருவினு மொளியினு முலகந் தன்னின்மேன்
மருவிய நூலது மரபி னானுமக்

கருமுகில் வண்ணனைக் காவ னாட்டினார். 1498

முடிசூட்டுதல்

விட்டெரி மணிவரை நேமி வேந்தனை
அட்டிவ னெய்தினா னாழி யாதலான்
மட்டிவ ரலங்கலான் வாசு தேவனென்
றொட்டிய வொளிமுடி யொன்று சூட்டினார். 1499

விசயனுக்கு முடி சூட்டுதல்

பெருகிய மிகுதிறற் பெரிய நம்பியை
மருவிய புகழ்பல தேவ நீண்முடி
கருவிய மரபினாற் கவித்துக் காவலன்
றிருவமர் சேவடி சிலம்ப வாழ்த்தினார். 1500

திவிட்டனிடம் ஆழியொழிந்த படைகளும் வந்து சேர்ந்தன

இருங்கலி விழவினோ டரசி யற்றலும்
பெருங்கலி விழவின தெய்வம் பேணுவ
சுருங்கலில் சுடரொளி துளும்பத் தோன்றல்பால்
அருங்கல மொழிந்தவு மடைந்த வென்பவே. 1501

சக்கரந் தண்டுவாள் சங்கு விற்குடை
மிக்கெரி மணியிவை யெய்தி வீரியன்
மக்களு ளரசர்கள் வணங்குந் தெய்வமாத்
தொக்கெரி சுடரொளி துளும்பத் தோன்றினான். 1502

பின்னும் அடைந்தவை

சென்றுயர் வலம்புரி செம்பொற் றாமரை
என்றியல் பெயரின விரண்டு மாநிதி
ஒன்றல மணிகளு மொளிபொன் மாழையு

நின்றிவை சொரிந்தொளி நிழற்று கின்றவே. 1503

சக்கராயுதம் கோயிலைச் சார்தல்

மிக்கெரி சுடர்முடி சூடி வேந்தர்க
டொக்கவ ரடிதொழத் தோன்றுந் தோன்றலால்
அக்கிரப் பெருஞ்சிறப் பெய்தி யாயிடைச்
சக்கரப் பெருஞ்செல்வச் சாலை சார்ந்தவே. 1504

பிறவும் கோயில்களைச் சார்தல்

அருங்கலப் பெருந்தெய்வ மவையுந் தத்தமக்
கொருங்குசெய் வளநக ரடைந்த வொண்சிறை
சுருங்கலில் கருடற்குச் சுடருந் தோன்றலாற்
பெருங்கலி மாளிகை பேணப் பட்டதே. 1505

புலவர் திவிட்டனது வரலாறு கூறுதல்

முரசுவீற் றிருந்ததிர் மூரித் தானையன்
அரசுவீற் றிருந்தனன் பின்னை யாயிடைக்
கரைசெய்நீர்க் கருங்கடல் வேலி காவலற்
குரைசெய்நூற் சரிதைகள் புலவ ரோதினார். 1506

ஆதிநா ளரசிய னீதி யாங்கெடுத்
தோதினார் புலவர்க ளோது மாயிடைத்
தீதிலார் திகிரியஞ் செல்வர் செய்கைமேற்
கோதிலாத் திறல்சில கூறப் பட்டவே. 1507

எழுவகை யருங்கல மிரண்டு மாநிதி
தழுவின சனபத மீரெண் ணாயிரம்
விழவணி நகர்களும் வேந்தர் கூட்டமும்
எழுவின முரைப்பினிவ் வெண்ண வெண்பவே. 1508

கோடிக்குன்ற வரலாறு கூறுதல்

வன்றிறன் மலிபல தேவர் தம்மொடு
சென்றவர் செற்றலர்ச் செகுத்துப் பின்னரே
குன்றமொன் றெடுத்தலுங் கொணர்ந்து கூறினார்
பொன்றலில் புராணநூற் புலவ ரென்பவே. 1509

திவிட்டன் கூற்று

ஆங்கவர் மொழிதலு மருங்க லக்குழாம்
ஈங்கிவை யென்னினு முன்ன மெய்தினார்
வாங்குநீர் மணலினும் பலர்கொ லோவென
வீங்கிய செருக்கிலன் வீர னாயினான். 1510

திவிட்டன் கோடிக்குன்றத்தைப் பெயர்த்து உயர்த்தல்

அறிபவ ரவையவை மொழியக் கேட்டலும்
நெறிபடு நிதியமே நிறைந்த சிந்தையன்
எறிகடற் படையினோ டெழுந்து சென்றரோ
குறுகினன் கோடிமா சிலைவன் குன்றமே. 1511

எரிமணிக் கடகக்கை யிரண்டு மூன்றியப்
பெருமணி நிலம்பில மாகக் கீழ்நுழைத்
தருமணி நெடுவரை யதனை யேந்தினான்
திருமணி நெடுமுடிச் செல்வ னென்பவே. 1512

கைந்நிலம் புகநுழைந் தெடுப்பக் கல்லென
மைந்நில நெடுவரை மறிய மற்றதன்
செந்நில முழைமுகஞ் சிலம்புஞ் சீரினால்
அந்நிலம் வாய்திறந் தழைப்ப தொத்ததே. 1513

குன்றம் பெயர்ந்த தோற்றம்

பிலங்களு ளுறைவன பெரிய நாகத்தின்
புலங்கெழு தாட்சிய புச்சந் தாழ்வன
அலங்கலா னெடுத்திட வகழ்ந்தெ ழுந்தவவ்
விலங்கலின் விழுகதிர் வேர்க ளொத்தவே. 1514

குழுவிய குவளையங் குண்டு மாச்சுனை
ஒழுகிய வருவிநீ ருக்கு வீழ்வன
கழுமிய நிலம்விட வெடுப்பக் கார்வரை
அழுவதன் கண்ணுணீ ரழிவ தொத்ததே. 1515

தழுவிய தடவரைத் தாழ்வர் வாயெலாங்
குழுமிய கொழுமுகில் வழுவி வீழ்வன
செழுவரை செறியமுன் னுடுத்த செந்துகில்
அழிவன வருகுவந் தசைந்த தொத்தவே. 1516

திவிட்டன் குன்றுடன் நின்ற கோலம்

ஒன்றுதன் செறிகுறங் கூன்றிக் கைத்தலம்
ஒன்றினா னொளிவரை யுயர வேந்துபு
நின்றன னெடியவ னீல மாமணிக்
குன்றமோர் குன்றங்கொண் டெழுந்த தொப்பவே. 1517

வேறு

பொருமாலை வேலரசர் போற்றிசைப்பப் பூவின்
அருமா மழைபெய் தமருலக மார்ப்பக்
கருமா னெடுவரையோர் கைத்தலத்தி னேந்தித்
திருமா மணிவண்ணன் செம்மாந்து நின்றான். 1518

அடிமேல் பூங்கழல்க ளம்பொன் னிலங்கு
முடிமேல் சூளா மணிமுளைத்த சோதி
கடிமேல் விரிதாரோன் கைத்தலத்த தன்று
படிமேன் மணியருவி பாரித்த குன்றமே. 1519

வரையெடுத்த மாணிக்க நீள்கடகக் கையால்
யெடுப்பான் போனிமிர்ந்து நோக்காது நிற்ப
விரையெடுத்த பூந்தார் விறல்வேந்த ரஞ்சிப்
புரையெடுத்த மாமகரப் பொன்முடிகள் சாய்த்தார். 1520

வேறு

திவிட்டன் கோடிக்குன்றை அது முன்னிருந்த இடத்தில் வைத்துத் தன் யானையின் மீது ஏறிக் கொள்ளல்

கோடிக் குன்றங் கோடியல் போலுங் குவவுத்தோள்
கோடிக் குன்றங் கொண்டது மீட்டே கொளநாட்டிக்
கோடிக் குன்றம் போந்தனெ நின்ற கொலைவேழங்
கோடிக் குன்ற மன்னவ னேறிக் குளிர்வித்தான். 1521

தாமரை தங்குந் தண்புனல் வேலித் தடநீந்தித்
தாமரை தங்குந் தண்புன னன்னாட் டகமெய்தித்
தாமரை தங்குந் தண்சுட ரொண்பொற் கலைநல்லார்
தாமரை தங்குந் தண்புகழ் பாடத் தகைபெற்றார். 1522

மாலைத் தண்கேழ் மாமதி போலும் வளர்சோதி
மாலைத் தண்கேழ் மாமணி முத்தக் குடைநீழன்
மாலைத் தண்கேழ் வண்புன னாடார் மகிழ்வெய்து
மாலைத் தண்கேழ் மால்கடல் வட்டம் வளாயிற்றே. 1523

மையார் சென்னி மாளிகை முன்றின் மலர்மேயும்
மையார் பொய்கைத் தண்புன னாடன் வரலோடும்
மையார் கண்ணி னாம்பய மெல்லா மடவாரிம்
மையா நின்றே யெய்தின மென்றே மகிழ்வுற்றார். 1524

திவிட்டன் முதலியோர் நகர்புக்கது

ஆம்பன் னாணுஞ் செந்துவர் வாயா ரமிழ்தூறி
ஆம்பன் னாணுந் தேமொழி நல்லா ரலர்தூவி

ஆம்பன் னாணும் விட்டன ரார்வக் களிகூர
ஆம்பன் னாணும் பல்புக ழானந் நகர்புக்கான். 1525

தாமரை நாறுந் தண்பணை யெல்லா மகிழ் நாறச்
சாமரை வீசத் தாழ்குழை செம்பொன் சுடர்வீசத்
தேமரை யாளுஞ் சேயிழை யாளுந் திருமாலும்
பூமரை வேலிப் போதன மென்னுந் நகர்புக்கார். 1526

வேறு

நகரையலங்கரித்தல்

சூழிணர்மென் மல்லிகையும் வளையமுமின்
சூட்டுமெழி றுதையச் சூட்டி
யாழகவி மணிவண்டு மணிஞிமிறு
மதுகரமு மிசைப்பச் செய்ய
காழகிலு நறுஞ்சாந்துங் கடிவாசப்
பூம்பொடியுங் கமழ்ந்து கைபோய்
ஏழுலகு மணங்கொடுப்ப வெழினகரா
ரெதிர்கொள்ள விறைவன் புக்கான். 1527

நகரார் எதிர்கொள்ளுதல்

சூழிணர்மென் மல்லிகையும் வளையமுமின்
சூட்டுமெழி றுதையச் சூட்டி
யாழகவி மணிவண்டு மணிஞிமிறு
மதுகரமு மிசைப்பச் செய்ய
காழகிலு நறுஞ்சாந்துங் கடிவாசப்
பூம்பொடியுங் கமழ்ந்து கைபோய்
ஏழுலகு மணங்கொடுப்ப வெழினகரா
ரெதிர்கொள்ள விறைவன் புக்கான். 1528

மாளிகைக் கதவம் திறந்தது

கோபுரமுங் கழிந்துகுளிர் நகரைவலங்

கொடுவீதி குடையோன் செல்ல
நூபுரமு மேகலையுங் கலந்தொலிப்ப
நுண்மருங்கு னுடங்க வோடி
மாபுரத்து மாளிகைதம் மணிக்கதவந்
தாழ்திறந்து மனத்தின் றாழும்
வேய்புரையு மென்பணைத்தோண் மெல்லியலார்
மெல்லவே திறந்தா ரன்றே. 1529

புகழ்ச்சி

போர் மேக மன்னதிறற் பொருகளிற்று
மேலரசர் போற்றிக் கூவச்
சீர்மேக மெனச்செறிக ணிடி முரசங்
கடிததிர்ந்து திசைமே லார்ப்ப
நீர்மேக முத்தினெடுந் தண்குடைக்கீழ்
நிழற்றுளும்பு நேமி தாங்குங்
கார்மேக வண்ணனிவன் வருவானைக்
காண்மினோ கண்க ளார. 1530

செந்தாஅ மரைபுரையுஞ் செழுங்கண்ணுந்
தடக்கையும் பவள வாயும்
அந்தாஅ மரைநாறு மடியிணையு
மவையவையே காண்மின் காண்மின்
நந்தாஅ மரைநாட னகையிலங்கு
மணியார நவின்ற மார்பம்
பைந்தாஅ மரை மடந்தை பாராட்டப்
பொலிந்திலங்கும் படியுங் காண்மின். 1531

உரற்கால முறச்செவிய வோங்கெருத்தி
னோடைமால் யானைமே லொளிசூழ் மாலை
நிரற்கால மணிநிரைத்த நெடுங்குடைக்கீழ்
முடிநிழற்ற நெடுமால் பின்னே
சரற்கால சந்திரனோர் தடவரைமேல்
வெண்முகிற்கீழ்த் தயங்கி யாங்கே
யரக்காம்பல் வாயினிரிவ் வருநனலர்

தாரா ன்மற் றவன்சீர் காண்மின். 1532

சேதாம்பல் வீழ்ந்தனைய செவ்வாயுஞ்
செங்குவளை திளைத்த கண்ணு
மீதார்ந்த வெண்ணிலாச் சுடரொளியும்
வெள்ளிக்குன் றனைய தோளும்
போதார்ந்த கருங்குஞ்சி மணிதொடர்ந்தாற்
போற்புறந்தாழ்ந் திருண்ட வாறுங்
காதார்ந்த குழைதாழக் கதிருமிழ்ந்த
திருமுகத்தின் கதிர்ப்புங் காண்மின். 1533

சயம்பிரபையின் தோற்றம்

வேய்காயு மென்பணைத் தோள் வெண்செந்
தனமெழுகி முத்தந் தாங்கி
ஏகாய மிட்ட வெண்டுகிலின்
மகளி ருழைநின் றேத்த
ஆகாய மியல்கின்ற வருமணிநல்
ளிமானத்தி னகத்தாள் போலு
மாகாய வரையாளு மன்னர்கோன்
மடமகளை வம்மின் காண்பாம். 1534

கூந்தல்

அருமணி நீள்விமானத்தி னாகாயப்
பளிங்கியன்ற விளிம்பி னாலுந்
திருமணியி னொளிமேனி நிழலெறிப்பத்
திக்ழ்ந்திலங்கு தெய்வப் பாவை
கருமணியின் கதிர்குழற்றிக் கடைசுருட்டிக்
கைசெய்து வளர்த்த போலும்
புரிமணிபொண் குழறிகழப் பொன்னணைமே
லினிதிருந்த பொலிவு காண்மின். 1535

கண்

மாநீல மிடைபதித்து வெண்பளிங்கிற் செவ்வரத்த விரேகை வாங்கிப்
பானீர வேல்வடிவு படத்திருத்தித் தாமரையுட் பாரித் தன்ன
தூநீல வாணெடுங்கண் குழைமுகத்தி னுள்ளி லங்கத் தோன்றுகின்ற
வாய்நீல மணியைம்பா லிவ்வணங்கு வரையணங்கோ வன்றோ காண்மின். 1536

ஒப்பனைகள்

எழுதாது மையொளிரு மிருமருங்கு மெறித்திடையே செங்கே ழோடித்
தொழுதார்க்கு வரங்கொடுக்குந் தடங்கண்ணி துணைமுலையின் வளாகஞ் சூழ
விழுதாய குங்குமத்தா லிலதையையுங் கொழுந்தினையு மிழைத்தார் பின்னு
முழுதார முத்தணிந்தார் நுண்மருங்கு லுளதாக முயன்றா ரல்லர். 1537

போதாவி யேகமழ்ந்து புரைவட்டம் பொன்னிழையாற் பொலிந்து தோன்றி
ஊதாவி யானுடங்கு மொள்ளரத்த நுண்கலிங்க மொன்று சேர்த்தி
மீதாடி வில்லுமிழு மிடைமணியொண் கலாபங்கண் மிளிர வீக்கி
யாதானு மிவரடக்க மிவளல்கு லகலாமை யறிந்து செய்தார். 1538

கந்தாரங் கொளவீக்கிக் கடிவிரிந்து பூம்பாளை கமழுங் காலை
நந்தாஅ வனத்திளையா ரெழுவியாழ நரம்பினுக்கு நலஞ்சா லின்சொன்
மந்தார மலர்கமழு மணியைம்பான் மைமதர்த்த மழைக்கண் மாதர்
செந்தாஅ மரையடியின் செவ்வியுமற் றிதுவாயிற் றெய்வ மேயாம். 1539

வேறு
நகரமாந்தரின் செயல்

இன்னன பலவுங் காட்டி யிளையவர் காணும் போழ்தின்
மன்னவ ரரசர் தன்மேல் மாலையு மலருஞ் சிந்தி
மின்னவிர் சிவிறி தம்மால் விரைபொழி தாரை வீக்கித்
தொன்னக ரார்வ மென்னுங் களித்தொழி றொடங்கிற் றன்றே. 1540

செம்பொன்செய் பொடியி னாலுஞ் சிவிறியின் றாரை யாலும்
அம்பொன்செய் மலரி னாலு மகிற்புகை யாவி யாலும்
பைம்பொன்செய் பதாகை யாலும் பரந்திருள் பட்ட வீதி

கம்பஞ்செய் யானை யானைக் கண்விளக் குறுத்த வன்றே. 1541

கன்னியர் செயல்

மன்னிய புகழி னான்மேல் வாங்குவிற் புருவ மாக
மின்னவிர் பகழி கண்ணாப் புரிசைவெண் மாட மாகத்
துன்னிய சால வாயிற் றுளைகளே துளைக ளாகக்
கன்னிய ரெய்து தத்தங் கடிநகர் காவல் கொண்டார். 1542

நகரமாந்தர் செயல்

ஆடுவா ரணங்கு கொள்வா ரார்வஞ்செய் கருவி வீக்கிப்
பாடுவார் கண்டு கூறிப் பரவுவார் பணிந்து முன்னாற்
கூடுவார் கொற்றங் கொள்ளக் கூறுவா ராகி யெங்கும்
ஊடுபோக் கரிய தாக வொளிநக ருழையர் சூழ்ந்தார். 1543

சூரியாத்தமனம்

அங்குலாங் கொடியி னாலு மகிற்புகை யாலு மெங்கு
மங்குலாய் விசும்பு மூட மழுங்கிய சுடர னாகி
இங்குலா விளங்க மாட்டே னினியென வெண்ணி வெய்யோன்
கொங்குலாங் குளிர்கொள் சோலைக் குடவரைக் குவடு சேர்ந்தான். 1544

உடன் வந்தவர் ஆங்காங்குச் சென்று உறைதல்

மணிவரை யரசன் மற்றை வாழ்நகர்க் கோயில் புக்கான்
பணிவரை யுழைய ராகிப் பயாபதி பக்க நின்றார்
தணிவரை யிலாத செய்கைத் தத்தமக் கியன்ற கோயில்
அணிவரை யனைய திண்டோ ளருக்கனோ டரசர் சேர்ந்தார். 1545

திவிட்டன் சயம்பிரபையின் கோயிலை அடைதல்

மஞ்சுடை மாடக் கோயில் வளைவண்ன் புக்க பின்னைச்

செஞ்சுடர் மகரப் பூணான் றிருவெதிர் கொள்ளச் சென்று
விஞ்சையம் பாவை மேய விடைமணி விமானஞ் சேர்ந்தான்
எஞ்சலில் செல்வந் தன்னா லிந்திர னிரட்டி யுள்ளான். 1546

சயம்பிரபையைப் பட்டத்துத் தேவியாக்க முரசறைதல்

மாலையாங் கடைந்த போழ்தின் மங்கலத் தேவிப் பட்டங்
காலையா மணிவ தென்று கண்ணதிர் முரசிற் சாற்றிப்
பாலையாழ் மழலை யாளைக் காப்பணி பயின்ற செல்வம்
வேலைசூ ழுலக மெல்லாம் விம்முற விளைந்த தன்றே. 1547

விடியல் வருணனை

அங்கொளி விளக்கி னாலு மணிகலச் சுடரி னாலுந்
திங்களை யனைய செல்வி திருநுத லொளியி னாலு
மங்கல மரபிற் றல்லா மயங்கிருண் மறைந்து போகக்
கங்குலு மெல்ல மெல்லக் கையகன் றிட்ட தன்றே. 1548

திவிட்டன் தேவியின் மாளிகையை அடைதல்

காரிரு ளகன்ற போழ்திற் கமலினி யென்னுஞ் செல்விக்
கோருரு ளாழி வெய்யோ னருளிய வுதயஞ் சேர்ந்தான்
ஆரிரு ளனைய கூந்தற் கருளிய மனத்த னாகிப்
பேரரு ளாழி யானும் பெயர்ந்துபொன் மாடஞ் சேர்ந்தான். 1549

தேவிப்பட்டம் கொண்டது

விஞ்சைய ருலகு மண்ணும்
விண்ணுமொன் றாயதே போற்
செஞ்சுடர் மணியும் பொன்னு
மாலையும் விரையுஞ் சேர்த்தி
அஞ்சுடர் வயிரப் பைம்பூ
ணலைகடல் வண்ணன் றன்னாற்
பஞ்சுடை யல்குல் பாக

வரசொடு பட்டங் கொண்டாள். 1550

சுவலனசடி விடைபெற்றுப் போதல்

தேவிதன் றாதைக் கேற்ற
பெருஞ்சிறப் பியற்றிச் செல்வன்
வேய்விரி வெள்ளிக் குன்றின்
விஞ்சைய ருலக மெல்லாம்
ஓவில புகழி னானுக்
குடன்கொடுத் துரிமை யோடும்
பூவிரி யுருவத் தாரான்
பின்சென்று விடுத்துப் போந்தான். 1551

திவிட்டன் கவலையற்ற நிலை

தெவ்வரங் கின்மை யாலுந் திசையினில் வணக்கற் பால
வவ்வழி யின்மை யாலு மருமணி வண்ண னாங்கு
மௌவலங் குழலியாலு மணிநில மடந்தை யாலுஞ்
செவ்வலர்த் திருவினாலுஞ் செருக்கிய களிய னானான். 1552

வேறு

தேவர்க டிசைமுகங் காப்பா மாநிதி
ஓவல விரண்டுநின் றொருங்கு வீழ்தர
மேவிய வருங்கலம் விளங்க நோக்கிய
காவலன் செல்வநீர்க் கடலுண் மூழ்கினான். 1553

திருவமர் தாமரைச் செம்பொ னாயிதழ்
மருவிய திருவடி வாமன் பொன்னகர்
விரவிய விழவொடு வேள்விக் கொத்தரோ
கருவிய வளநகர் கண்கு ளிர்ந்ததே. 1554

அரசியற் சருக்கம் முற்றிற்று